

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 115

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

56. évfolyam

2013. április 25.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázati tőke-alapokról ⁽¹⁾** 1
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról ⁽¹⁾** 18
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013/EU rendelete (2013. április 17.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾** 39

Ár: 4 EUR

_____

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 345/2013/EU RENDELETE

(2013. április 17.)

az európai kockázati tőke-alapokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A kockázati tőke finanszírozást nyújt olyan vállalkozásoknak, amelyek általában nagyon kicsik, vállalati fejlődésük kezdeti szakaszában vannak, valamint jelentős növekedési és terjeszkedési lehetőségeik vannak. A kockázati tőke-alapok emellett értékes szakértelmet és tudást, üzleti kapcsolatokat, márkaértéket (brand equity) adnak és stratégiai tanácsadást nyújtanak a vállalkozásoknak. A kockázati tőke-alapok azáltal, hogy finanszírozást és tanácsadást nyújtanak ezeknek a vállalkozásoknak, serkentik a gazdasági növekedést, hozzájárulnak a munkahelyek létrehozásához és a tőke mobilizációjához, elősegítik az innovatív vállalkozások létrehozását és elter-

jedését, növelik azok kutatási-fejlesztési befektetéseit, és táplálják a vállalkozói szellemet, az innovációt és a versenyképességet, összhangban az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményben meghatározott Európa 2020 stratégia (Európa 2020) célkitűzéseivel és a tagállamok előtt álló hosszú távú kihívásokkal – mint például az európai stratégiai és politikai elemzési rendszer „Globális trendek 2030-ig: Állampolgárok egy összefonódó és több központú világban” című, 2012. márciusi jelentésében meghatározott kihívásokkal – összefüggésben.

- (2) Közös keretszabályok meghatározására van szükség az „EuVECA” megnevezésnek a minősített kockázati tőke-alapokra való használata, különösen az e megnevezéssel működő alapok portfólió-összetétele, azok finanszírozható befektetési célja, az általuk használható befektetési eszközök, valamint az ilyen alapokba történő befektetés szempontjából az Unióban egységes szabályok szerint elfogadható befektetői csoportok vonatkozásában. Ilyen közös keretrendszer hiányában fennáll annak kockázata, hogy a tagállamok nemzeti szinten olyan eltérő intézkedéseket hoznak, amelyek közvetlen negatív hatást gyakorolnak a belső piacra, és akadályozzák annak megfelelő működését, mivel az egész Unióban működtetni kívánt kockázati tőke-alapokra az egyes tagállamokban különböző szabályok lennének érvényesek. A portfólió-összetételre, a befektetési célokra és a jelentős befektetőkre vonatkozó eltérő minőségi követelmények emellett eltérő befektetővédelmi szinteket eredményezhetnek, továbbá a minősített kockázati tőke-alapok befektetési ügyletei tekintetében zavaros elképzelésekhez vezethetnek. Emellett a befektetőknél össze kell tudniuk hasonlítani a különböző minősített kockázati tőke-alapok befektetési ügyleteit. Fel kell számolni a minősített kockázati tőke-alapok határon átnyúló forrásbevonási tevékenységét akadályozó jelentős tényezőket, meg kell akadályozni az említett alapok közötti verseny torzulását, és elejét kell venni annak, hogy a jövőben bármely olyan további tényező léphessen fel, amely akadályozhatná az alapok forgalmazását, és jelentős mértékben torzíthatná a versenyt. Következésképpen e rendelet tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke – ahogyan azt az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata értelmezi – a megfelelő jogalap.

⁽¹⁾ HL C 175., 2012.6.19., 11. o.

⁽²⁾ HL C 191., 2012.6.29., 72. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. március 21-i határozata.

- (3) Szükség van egy olyan rendelet elfogadására, amely a minősített kockázatitőke-alapok tekintetében egységes szabályokat állapít meg, és valamennyi tagállamban megfelelő kötelezettségeket ír elő az Unióban az „EuVECA” megnevezés alatt forrásbevonást végrehajtani kívánó kezelőkre vonatkozóan. Ezeknek a követelményeknek biztosítaniuk kell a kockázatitőke-alapokba befektetni kívánó befektetők bizalmát.
- (4) Az „EuVECA” megnevezés használatára vonatkozó minőségi követelmények rendeletben történő megállapítása biztosítja, hogy e követelmények közvetlenül alkalmazandók legyenek az olyan kollektív befektetési vállalkozások kezelőire, amelyek e megnevezés alatt végeznek forrásbővítést. Ezenkívül az irányelvek átültetésének következményeként kialakuló eltérő nemzeti követelmények megelőzésével biztosítja azt is, hogy egységes feltételek vonatkozzanak a megnevezés használatára. A kollektív befektetési vállalkozások e megnevezést használó kezelőinek az Unió egészében azonos szabályokat kell követniük, ami a befektetők bizalmát is növelni fogja. E rendelet csökkenti a szabályozás bonyolultságát és a kezelőknek a kockázatitőke-alapokat szabályozó, gyakran eltérő nemzeti szabályoknak való megfeleléssel járó költségeit, különösen azon kezelők esetében, amelyek határokon átnyúló módon kívánnak forrásbevonást végrehajtani. E rendelet a verseny torzulásának megakadályozásához is hozzájárul.
- (5) Amint a Bizottság 2011. december 7-i, „Cselekvési terv a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájárulásának javítására” című közleményében megállapítja, a Bizottság 2012-ben fejezi be a határokon átnyúló kockázatitőke-befektetéseket hátráltató adózási akadályok vizsgálatát annak érdekében, hogy 2013-ban olyan megoldásokat mutasson be, amelyek célja az akadályok megszüntetése, és egyúttal az adókerülés és az adócsalás megelőzése.
- (6) Lehetővé kell tenni, hogy a minősített kockázatitőke-alapok külső vagy belső kezelésűek legyenek. Amennyiben egy minősített kockázatitőke-alap belső kezelésű, az alap egyben a kezelő is, ezért a kezelőkre vonatkozó, e rendelet szerinti valamennyi követelménynek eleget kell tennie, és azt e rendelettel összhangban nyilvántartásba kell venni. Egy belső kezelésű minősített kockázatitőke-alap számára ugyanakkor nem lehet engedélyezni, hogy más kollektív befektetési vállalkozások vagy átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) külső kezelője legyen.
- (7) Az e rendelet és a kollektív befektetési vállalkozásokra és azok kezelőire vonatkozó más szabályok közötti kapcsolat tisztázása érdekében szükséges megállapítani, hogy ez a rendelet kizárólag olyan, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összhangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó ÁÉKBV-ktől eltérő kollektív befektetési vállalkozások kezelőire alkalmazandó, amelyek az Unióban letelepedettek, és az alternatív befektetési alap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ összhangban a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nyilvántartásba vette őket, feltéve, hogy az említett kezelők minősített kockázatitőke-alapok portfólióit kezelik. Ugyanakkor az e rendelet szerint nyilvántartásba vett kockázatitőke-alapok külső kezelői számára is meg kell engedni, hogy ÁÉKBV-kat kezeljenek, amennyiben a 2009/65/EK irányelv szerint engedélyük van rá.
- (8) E rendeletet továbbá kizárólag azon kollektív befektetési vállalkozások kezelőire kell alkalmazni, amelyek kezelt eszközeinek összesített értéke nem haladja meg a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett küszöbértéket. Az e rendelet szerinti küszöbérték kiszámítása azonos a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett küszöbértékével.
- (9) Ugyanakkor azon, e rendelet szerint nyilvántartásba vett kockázatitőke-alap-kezelők, amelyek kezelt eszközeinek összesített értéke meghaladja a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott küszöbértéket, és amelyeknek ezért az említett irányelv 6. cikke szerint engedélyt kell kérniük a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól, továbbra is használhatják az „EuVECA” megnevezést a minősített kockázatitőke-alapok Unióban történő forgalmazása során, amennyiben megfelelnek az említett irányelvben meghatározott követelményeknek, és továbbra is megfelelnek az „EuVECA” megnevezés használatára vonatkozó, az e rendeletben a minősített kockázatitőke-alapokkal kapcsolatban meghatározott bizonyos követelményeknek. Ez egyaránt vonatkozik a meglévő minősített kockázatitőke-alapokra és a küszöbérték meghaladását követően létrehozott minősített kockázatitőke-alapokra.
- (10) Ez a rendelet nem alkalmazandó, ha a kollektív befektetési vállalkozás kezelője nem kívánja használni az „EuVECA” megnevezést. Ezekben az esetekben továbbra is a meglévő nemzeti és az általános uniós szabályok alkalmazandók.
- (11) E rendeletnek egységes szabályokat kell megállapítania a minősített kockázatitőke-alapok jellegére, különösen az olyan minősített portfólióvállalkozásokra vonatkozóan, amelyekbe a minősített kockázatitőke-alapok jogosultak befektetni, valamint az alkalmazandó befektetési eszközökre vonatkozóan. Ez azért szükséges, hogy a minősített kockázatitőke-alapok fogalma világosan elhatárolódjon az olyan alternatív befektetési alapoktól, amelyek más, kevésbé szakosodott befektetési stratégiát alkalmaznak, mint például a kivásárlások vagy a spekulatív ingatlanbefektetések, amelyeket e rendelet nem kíván ösztönözni.

(1) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

(2) HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

- (12) Az e rendelettel szabályozandó kollektív befektetési vállalkozások pontos körülírásának céljával összhangban, és annak biztosítása érdekében, hogy e befektetési vállalkozások a vállalati fejlődés kezdeti szakaszában lévő kisvállalkozások tőkeellátását segítsék, azokat az alapokat kell minősített kockázatitőke-alapoknak tekinteni, amelyek az összesített tőke-hozzájárulásaik és le nem hívott tőkájük legalább 70 %-át ilyen vállalkozásokba kívánják befektetni. A minősített kockázatitőke-alapok számára nem lehet megengedni, hogy összesített tőke-hozzájárulásaiknak és le nem hívott tőkájüknek több mint 30 %-át minősített befektetésektől eltérő eszközökbe fektessék be. Ez azt jelenti, hogy míg a nem minősített befektetésekre vonatkozó felső határnak mindenkor a 30 %-os küszöbértéknek kell lennie, a minősített befektetésekre vonatkozóan a 70 %-os küszöbértéket kell fenntartani a minősített kockázatitőke-alap teljes fennállása során. E küszöbértékeket a vonatkozó költségek, valamint készpénz és pénzeszköz-egyenértékesség levonása után befektethető összegek alapján kell kiszámítani. E rendelkezéseknek meg kell határozni a küszöbértékek kiszámításához szükséges részleteket.
- (13) E rendelet célja a kis- és középvállalkozások (kkv-k) növekedésének és innovációjának erősítése az Unióban. A harmadik országokban letelepedett minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetés révén nőhet a minősített kockázatitőke-alapok tőkéje, ami az uniós kkv-k hasznára válhat. Azonban e rendelet semmilyen körülmények között nem hozhatja előnyös helyzetbe az olyan harmadik országokban letelepedett portfólióvállalkozásokba történő befektetéseket, amelyek nem kötöttek megfelelő együttműködési megállapodást a minősített kockázatitőke-alap kezelőjének letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival és más olyan tagállamokkal, amelyekben a minősített kockázatitőke-alap befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni kívánják, vagy adóügyi kérdésekben nincs tényleges információcseré közöttük.
- (14) A minősített kockázatitőke-alapnak első lépésként az Unióban letelepedettnek kell lennie ahhoz, hogy jogosult legyen az e rendelettel létrehozott „EuVECA” megnevezés használatára. A Bizottságnak az e rendelet alkalmazásának kezdő időpontját követő két éven belül felül kell vizsgálnia az „EuVECA” megnevezés Unióban letelepedett alapok esetében történő használatára vonatkozó korlátozásokat, figyelembe véve az azon intézkedésekre vonatkozó bizottsági ajánlás alkalmazásának tapasztalatait, amelyek célja az, hogy harmadik országokat a jó adóügyi igazgatás minimális szabályainak alkalmazására ösztönözzenek.
- (15) A minősített kockázatitőke-alap-kezelőknek képesnek kell lenniük arra, hogy az alap életciklusa alatt további tőke-hozzájárulásokat vonzzanak. Az ilyen, a minősített kockázatitőke-alap életciklusa alatt eszközölt további tőke-hozzájárulásokat a következő, nem minősített eszközökbe történő befektetés tervezésekor kell figyelembe venni. További tőkekövetelményeket kell lehetővé tenni a minősített kockázatitőke-alapok alapszabályában, illetve létesítő okiratában meghatározott kritériumoknak és feltételeknek megfelelően.
- (16) A minősített befektetéseket sajáttőke- vagy kvázisaját-tőke-eszközök formájában kell eszközölni. A kvázisaját-tőke-eszközök olyan típusú, saját tőkét és hitelt kombináló finanszírozási eszközökből állnak, amelyek esetében az eszköz hozamát a minősített portfólióvállalkozás nyereségével vagy veszteségével kapcsolják össze, és az eszköz visszafizetése nemteljesítés esetén nem teljes mértékben biztosított. Ezek az eszközök finanszírozási eszközök széles körét foglalják magukban, így például alárendelt kölcsönöket, csendes részesedéseket, nyereségrészesedésre jogosító hiteleket, nyereségrészesedési jogokat, átváltható kötvényeket és opciós utalványt is tartalmazó kötvényeket. A sajáttőke- vagy kvázisaját-tőke-eszközök lehetséges kiegészítéseként – nem helyettesítve azokat – lehetővé kell tenni, hogy a minősített kockázatitőke-alap egy olyan minősített portfólióvállalkozás számára nyújtson biztosított vagy nem biztosított hiteleket, például áthidaló finanszírozást, amelyben a minősített kockázatitőke-alap már rendelkezik minősített befektetésekkel, amennyiben a minősített kockázatitőke-alap összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkájének legfeljebb 30 %-át használja fel ilyen hitelek céljára. Ezenkívül a kockázatitőke-piac meglévő gyakorlatnak figyelembevétele érdekében lehetővé kell tenni a minősített kockázatitőke-alap számára, hogy megvásárolja egy minősített portfólióvállalkozás meglévő részvényeit az adott vállalkozás jelenlegi részvényeseitől. Továbbá a lehető legtágabb forrásbevonási lehetőségek biztosítása érdekében engedélyezni kell a más minősített kockázatitőke-alapokba történő befektetést. Annak megakadályozása érdekében, hogy a minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetések felhíguljanak, a minősített kockázatitőke-alapoknak csak akkor szabad engedélyezni a más minősített kockázatitőke-alapokba történő befektetést, amennyiben a minősített kockázatitőke-alap összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkájének legfeljebb 10 %-át fekteti be más minősített kockázatitőke-alapokba.
- (17) A kockázatitőke-alapok legfőbb tevékenysége a kkv-knak elsődleges befektetések révén nyújtott finanszírozás. A kockázatitőke-alapok jellegüknel fogva nem folytathatnak rendszerszintű jelentőségű banki tevékenységeket az általános prudenciális keretszabályozáson kívül (úgynevezett „árnyékbanki tevékenység”), és nem követhetnek olyan, a magántőkére jellemző stratégiákat, mint például a tőke-áttételes kivásárlás.

- (18) Összhangban az Európa 2020-szal, e rendelet célja a valós gazdaságban működő innovatív kkv-kba történő kockázati tőke-befektetések ösztönzése. A hitelintézeteket, befektetési cégeket, biztosítási vállalkozásokat, pénzügyi holdingokat és vegyes tevékenységű társaságokat ezért ki kell zárni a minősített portfólióvállalkozások e rendelet szerinti meghatározásából.
- (19) Olyan szabályokat kell meghatározni, amelyek révén a minősített kockázati tőke-alapok elsősorban közvetlenül kibocsátott eszközökbe fektetnek be, mert így biztosítható, hogy az e rendelet szerinti minősített kockázati tőke-alapok megkülönböztethetők legyenek a kibocsátott értékpapírokkal a másodlagos piacon kereskedő alternatív befektetési alapok szélesebb körű kategóriájától.
- (20) Annak érdekében, hogy a minősített kockázati tőke-alap-kezelők bizonyos fokú rugalmassággal rendelkezzenek minősített kockázati tőke-alapjaik befektetés- és likviditás-kezelésében, lehetővé kell tenni a – például a nem minősített portfóliótársaságok részvényeivel vagy részesedéseivel – kereskedést vagy nem minősített befektetések vásárlását az összesített tőkehozzájárulások és a le nem hívott tőke 30 %-át meg nem haladó maximális küszöbértékig.
- (21) Annak érdekében, hogy az „EuVECA” megnevezés az Unió egész területén a befektetők számára megbízható és könnyen azonosítható legyen, a minősített kockázati tőke-alapok Unióban történő forgalmazásakor az „EuVECA” megnevezést kizárólag azok a minősített kockázati tőke-alap-kezelők használhatják, amelyek megfelelnek az e rendeletben meghatározott egységes minőségi kritériumoknak.
- (22) Annak érdekében, hogy a minősített kockázati tőke-alapok a céljuknak megfelelő, elkülönült és azonosítható profillal rendelkezzenek, egységes szabályokat kell bevezetni az ilyen alapok portfólió-összetételére és engedélyezett befektetési technikáira vonatkozóan.
- (23) Annak érdekében, hogy a minősített kockázati tőke-alapok ne járuljanak hozzá rendszerszintű kockázatok kialakulásához, valamint hogy az ilyen alapok befektetési tevékenységük során a minősített portfóliótársaságok támogatására összpontosítsanak, meg kell tiltani az alap szintjén a tőkeáttétel alkalmazását. A minősített kockázati tőke-alap-kezelők a minősített kockázati tőke-alap szintjén csak azzal a feltétellel vehetnek fel kölcsönt, bocsáthatnak ki hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt, vagy vállalhatnak garanciát, ha ezeket a kölcsönöket, garanciákat vagy kitétségeket le nem hívott kötelezettségvállalások fedezik, és így nem emelik az alap kockázatát a lekötött tőkéjének szintjét meghaladóan. A tőkekövetelményeknek teljes mértékben megfelelő minősített kockázati tőke-alapok befektetőinek készpénzelőlegei nem növelik a minősített kockázati tőke-alap kockázatát, ezért engedélyezni kell azokat. Annak érdekében továbbá, hogy az alapok fedezni tudják azokat a rendkívüli likviditási hiányokat, amelyek a lehívható tőkének a befektetőktől történő lehívása és az alap számláján történő tényleges jóváírása között előfordulhatnak, a rövid távú kölcsönfelvételt meg kell engedni, amennyiben az ilyen hitelfelvétel összege nem haladja meg az alap le nem hívott tőkéjét.
- (24) Annak érdekében, hogy a minősített kockázati tőke-alapok forgalmazása csak olyan befektetők részére történjen, akik rendelkeznek tudással, tapasztalattal és szakértelemmel ahhoz, hogy meghozzák saját befektetési döntéseiket és megfelelően értékeljék az ilyen alapokhoz kapcsolódó kockázatokat, valamint a minősített kockázati tőke-alapok iránti befektetői bizalom megtartása érdekében bizonyos biztosítékokról kell rendelkezni. A minősített kockázati tőke-alapokat ebből kifolyólag csak szakmai ügyfelek részére, vagy a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében szakmai ügyfélnek tekinthető befektetők részére szabad forgalmazni. Annak érdekében azonban, hogy a minősített kockázati tőke-alapok befektetőinek köre megfelelően széles legyen, kívánatos, hogy egyes más befektetők, többek között a magas tőkefedezettel rendelkező magán-személyek is hozzáférhessenek a minősített kockázati tőke-alapokhoz. Ezen egyéb befektetők tekintetében azonban külön biztosítékokat kell megállapítani annak garantálására, hogy a minősített kockázati tőke-alapokat kizárólag olyan befektetők részére forgalmazzák, amelyek az ilyen befektetésekhez megfelelő profillal rendelkeznek. Ezek a biztosítékok kizárják a rendszeres megtakarítási formákon keresztül történő forgalmazást. Továbbá lehetővé kell tenni, hogy a minősített kockázati tőke-alap-kezelő ügyvezetői, igazgatói és a vezetésben szerepet vállaló alkalmazottjai befektetéseket hajtsanak végre, amennyiben azok az általuk kezelt minősített kockázati tőke-alapba irányulnak, mivel ezek a személyek kellő ismeretekkel rendelkeznek ahhoz, hogy kockázati tőke-befektetésekben vegyenek részt.

(1) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

- (25) Annak érdekében, hogy csak azok a minősített kockázati-kezelők használhassák az „EuVECA” megnevezést, amelyek piaci viselkedésük tekintetében teljesítik az egységes minőségi kritériumokat, szabályokat kell megállapítani az üzletvitelre, valamint e kezelőknek a befektetőikkel fenntartott kapcsolatára vonatkozóan. Ugyanezen okból egységes feltételeket kell megállapítani az összeférhetetlenség e kezelők általi kezelésére vonatkozóan. E szabályoknak és feltételeknek azt is meg kell követelniük, hogy a kezelők rendelkezzenek az összeférhetetlenség megfelelő kezeléséhez szükséges szervezeti és adminisztratív eszközökkel.
- (26) Amennyiben egy minősített kockázati-kezelő harmadik felekre kíván feladatokat ruházni, az ilyen feladatátruházás nem befolyásolhatja a kezelő felelősségét a kockázati-kezelő-alappal és befektetőivel szemben. A kezelő továbbá nem ruházhat át feladatokat olyan mértékben, hogy lényegileg már ne legyen a minősített kockázati-kezelő-alap kezelőjének tekinthető, és postafiók-céggé váljon. A kezelő továbbra is felel az átruházott feladatok megfelelő teljesítéséért, valamint e rendelet folyamatos betartásáért. A feladatátruházás nem befolyásolhatja hátrányosan a kezelő felügyeletének hatékonyságát, és nem akadályozhatja azt, hogy a kezelő az alap befektetőinek megfelelő módon fellépjen, vagy hogy az alapot ilyen módon kezeljék.
- (27) Az „EuVECA” megnevezés integritásának biztosítása érdekében minőségi kritériumokat kell megállapítani a minősített kockázati-kezelő szervezeti felépítésére vonatkozóan. Ezért egységes és arányos követelményeket kell meghatározni a megfelelő technikai és emberi erőforrások meglétére vonatkozóan.
- (28) A minősített kockázati-kezelő-alapok megfelelő kezelésének biztosítása érdekében, és azért, hogy a kezelők kezelni tudják a tevékenységeikből adódó esetleges kockázatokat, egységes és arányos követelményeket kell meghatározni a minősített kockázati-kezelők rendelkezésére álló elegendő saját források fenntartására vonatkozóan. Az ilyen saját források összegének elegendőnek kell lennie a folytonosság és a minősített kockázati-kezelő-alapok megfelelő kezelésének biztosítására.
- (29) A befektetővédelem érdekében gondoskodni kell a minősített kockázati-kezelő-alap eszközeinek megfelelő értékeléséről. A minősített kockázati-kezelő-alapok alapszabályának vagy létesítő okiratának ezért előírásokat kell tartalmaznia az eszközértékelésre vonatkozóan. Ezzel biztosítható az értékelés integritása és átláthatósága.
- (30) Annak biztosítása érdekében, hogy az „EuVECA” megnevezést használó minősített kockázati-kezelők megfelelően számot adjanak tevékenységükről, egységes szabályokat kell megállapítani az éves beszámolóra vonatkozóan.
- (31) Annak érdekében, hogy a befektetők szemében meg lehessen őrizni az „EuVECA” megnevezés integritását, fontos, hogy ezt a megnevezést csak azok a minősített kockázati-kezelők használhassák, amelyek a befektetési politikájuk és befektetési céljaik tekintetében teljes mértékben átláthatóak. Ezért egységes szabályokat kell meghatározni az ilyen kezelőknek a befektetőik felé fennálló nyilvánossághozatali kötelezettségeire vonatkozóan. Különösképpen meg kell határozni a minősített alapok befektetési stratégiájával és célkitűzéseivel, az alkalmazott befektetési eszközökkel, a költségekkel és a kapcsolódó díjakra vonatkozó információkkal, valamint a minősített alap által ajánlott befektetés kockázatnyereség profiljával kapcsolatos, a szerződéskötés előtti nyilvánossághozatali kötelezettségeket. A nagyfokú átláthatóság érdekében a nyilvánossághozatali kötelezettségeknek az arra vonatkozó információkra is ki kell terjedniük, hogy hogyan számítják ki a kezelők díjazását.
- (32) Az e rendeletben foglalt egységes követelményeknek való megfelelés hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága felügyeli, hogy a minősített kockázati-kezelők megfelelnek-e az e rendeletben meghatározott egységes követelményeknek. Ezért azon kezelők, amelyek minősített alapjaikat az „EuVECA” megnevezés alatt kívánják forgalmazni, kötelesek értesíteni e szándékukról a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát. A hatáskörrel rendelkező hatóságnak nyilvántartásba kell vennie az alapkezelőt, amennyiben valamennyi szükséges információ benyújtásra került, és megfelelő intézkedések biztosítják az e rendelet követelményeinek való megfelelést. Az ilyen nyilvántartás az Unió egész területén érvényes.
- (33) A minősített kockázati-kezelő-alapok hatékony határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítése érdekében a lehető leggyorsabban nyilvántartásba kell venni a kezelőt.
- (34) Jóllehet e rendelet tartalmaz biztosítékokat az alapok megfelelő felhasználásának biztosítása céljából, a felügyeleti hatóságoknak ügyelniük kell arra, hogy ezeket a biztosítékokat be is tartsák.
- (35) Az e rendeletben meghatározott egységes kritériumoknak való megfelelés hatékony felügyeletének biztosítása érdekében szabályokat kell megállapítani arra vonatkozóan, hogy mely körülmények fennállása esetén kell naprakészre tenni a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságához benyújtott adatokat.

- (36) Az e rendeletben meghatározott követelmények hatékony ellenőrzése érdekében ezenkívül eljárást kell megállapítani a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok közötti, határokon átnyúló értesítésre vonatkozóan, amelyet a minősített kockázati-kezelő-alapok kezelőinek a letelepedésük szerinti tagállamban történt nyilvántartásba vétele indít el.
- (37) Annak érdekében, hogy a minősített kockázati-kezelő-alapok forgalmazásának feltételei az Unió egész területén átláthatók legyenek, az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság [EÉPH]) számára elő kell írni egy olyan központi adatbázis működtetését, amely tartalmazza az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett valamennyi minősített kockázati-kezelő-kezelőt és általuk kezelt minősített kockázati-kezelő-alapot.
- (38) Amennyiben a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága világos és alátámasztható indokok alapján úgy véli, hogy valamely kockázati-kezelő-alap a területén belül sérti e rendeletet, erről azonnal tájékoztatja a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, amely megteszi a szükséges intézkedéseket.
- (39) Amennyiben valamely kockázati-kezelő-alap továbbra is e rendeletet egyértelműen sértő magatartást folytat a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának intézkedései ellenére, vagy mert a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem hoz intézkedést ésszerű időkereten belül, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítését követően valamennyi megfelelő intézkedést meghozzon annak érdekében, hogy megvédje a befektetőket, beleértve annak lehetőségét is, hogy a fogadó tagállam területén megtiltja az érintett kezelő számára kockázati-kezelő-alapja további forgalmazását.
- (40) Az e rendeletben megállapított egységes kritériumoknak való megfelelés hatékony ellenőrzése érdekében e rendelet felsorolja azokat a felügyeleti jogköröket, amelyekkel a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak rendelkezniük kell.
- (41) A megfelelő végrehajtás érdekében e rendelet közigazgatási szankciókat és más intézkedéseket tartalmaz arra az esetre, ha megsértik a rendelet fő előírásait, azaz a portfólió összetételére, az elfogadható befektetők kiletét érintő biztosítékokra, valamint az „EuVECA” megnevezésnek kizárólag az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett minősített kockázati-kezelő-kezelők általi használatára vonatkozó szabályokat. E fő előírások megsértésének adott esetben az „EuVECA” megnevezés használatának megtiltását és az érintett alapkezelő nyilvántartásból való törlését kell maga után vonnia.
- (42) A letelepedés szerinti és a fogadó tagállamnak, valamint az EÉPH-nak információcserét kell folytatnia a felügyeleti információkra vonatkozóan.
- (43) Az e rendeletben meghatározott egységes kritériumoknak való megfelelés felügyeletével megbízott szervek közötti hatékony szabályozói együttműködés megköveteli, hogy magas szintű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon valamennyi érintett nemzeti hatóságra és az EÉPH-ra.
- (44) Az e rendeletben előírt követelmények részletes meghatározása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a minősített kockázati-kezelő-kezelők által kerülendő összeférhetlenségi helyzetek típusainak meghatározására és az ezzel összefüggésben teendő lépésekre vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (45) A pénzügyi szolgáltatások terén alkalmazott technikai standardoknak Unió-szerte következetes harmonizációt és magas szintű felügyeletet kell biztosítaniuk. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EÉPH-t, mint magas szintű szakértelemmel rendelkező szervet, megbízni olyan – a Bizottsághoz benyújtandó – végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (46) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok révén és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el. Az EÉPH-t meg kell bízni az e rendeletben említett értesítés formájára vonatkozó végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (47) A Bizottságnak az e rendelet alkalmazásának kezdő időpontját követő négy éven belül felül kell vizsgálni e rendeletet a kockázati-ke-piac változásainak értékelése céljából. A felülvizsgálat tartalmazza az e rendeletben előírt szabályok működésének és az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatoknak az általános felmérését. A felülvizsgálat eredménye alapján a Bizottságnak jelentést kell benyújtania – szükség esetén jogalkotási javaslatokkal együtt – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (48) Ezenkívül az e rendelet alkalmazásának kezdő időpontját követő négy éven belül a Bizottságnak meg kell kezdenie az e rendelet és a kollektív befektetési vállalkozásokról és azok kezelőiről szóló egyéb szabályok, különösen a 2011/61/EU irányelv közötti kölcsönhatás vizsgálatát. E felülvizsgálatnak különösen foglalkoznia kell e rendelet hatályával, felmérve, hogy ki kell-e terjeszteni azt, lehetővé téve, hogy a nagyobb alternatív befektetési alapok kezelői is használhassák az „EuVECA” megnevezést. A felülvizsgálat alapján a Bizottságnak jelentést kell benyújtania – szükség esetén a jogalkotási javaslatokkal együtt – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (49) E felülvizsgálattal összefüggésben a Bizottságnak értékelnie kell az alapok befektetők általi felvételét esetlegesen akadályozó tényezőket, ideértve azt is, hogy milyen hatást gyakorolnak az intézményi befektetőkre a rájuk vonatkozó egyéb prudenciális jellegű szabályok. Ezenkívül a Bizottságnak adatokat kell gyűjtenie az „EuVECA” megnevezés más uniós programokhoz, például a szintén az uniós innovációt támogatni hivatott Horizont 2020-hoz való hozzájárulásának értékelése érdekében.
- (50) A 2010. október 6-i „Európa 2020 – Az innovatív Unió” című és a 2011. december 7-i „Cselekvési terv a kv-k finanszírozáshoz való hozzájárulásának javítására” című bizottsági közleményekre tekintettel fontos biztosítani a kockázati-ke-piacok támogatására szolgáló állami rendszerek hatékonyságát az Unión belül, valamint az innovációt előmozdítani kívánó különféle uniós politikák, például a versenypolitika és a kutatási politika közötti koordinációt és kölcsönös koherenciát. Az uniós innovációs és növekedési politikák központjában a zöld technológia áll, tekintettel az Unió arra irányuló célkitűzésére, hogy globális vezető szerepet érjen el az intelligens és fenntartható növekedés, valamint az energia- és erőforrás-hatékonyság terén, beleértve a kv-k finanszírozásának területét is. A Bizottságnak e rendelet felülvizsgálatakor értékelnie kell e rendeletnek az e célkitűzés felé vezető előrehaladásra gyakorolt hatását.
- (51) Az EÉPH-nak értékelnie kell az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (52) Az Európai Beruházási Alap (EBA) többek között kockázati-ke-alapokba is befektet szerte az Unióban. E rendelet azon intézkedéseinek, amelyek lehetővé teszik a meghatározott közös jellemzőkkel bíró kockázati-ke-alapok könnyű azonosítását, meg kell könnyíteniük az EBA számára az e rendelet szerinti kockázati-ke-alapok lehetséges befektetési célpontként való azonosítását. Ezért ösztönözni kell az EBA-t a minősített kockázati-ke-alapokba történő befektetésre.
- (53) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, beleértve a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot (7. cikk) és a vállalkozás szabadságát (16. cikk).
- (54) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ az irányadó a személyes adatoknak az e rendelettel összefüggésben a tagállamokban végzett, a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, különösen a tagállamokban kijelölt független közjogi hatóságok felügyelete alatt történő feldolgozására vonatkozóan. A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szabályozza a személyes adatok e rendelet szerinti feldolgozását, amelyet az EÉPH az európai adatvédelmi biztos felügyelete alatt végez.
- (55) Ez a rendelet nem érinti az állami támogatási szabályok minősített kockázati-ke-alapokra történő alkalmazását.
- (56) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a minősített kockázati-ke-alapok forgalmazása tekintetében egységes követelmények alkalmazásának biztosítását és a minősített kockázati-ke-alap-kezelők számára egy egyszerű nyilvántartási rendszer létrehozását, és ezáltal a minősített kockázati-ke-alapok Unió-szerte való forgalmazásának elősegítését – teljes mértékben figyelembe véve az „EuVECA” megnevezés használatához kapcsolódó biztonság és megbízhatóság, illetve a kockázati-ke-piac hatékony működése és a különböző érdekelt felek költségei közötti egyensúly megteremtésének szükségességét – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a rendelet célkitűzéseinek léptéke és hatásai miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

(1) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

(2) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Ez a rendelet egységes követelményeket és feltételeket határoz meg a kollektív befektetési vállalkozások azon kezelői tekintetében, amelyek használni kívánják az „EuVECA” megnevezést a minősített kockázatitőke-alapok Unióban való forgalmazására vonatkozóan, és ezáltal hozzájárul a belső piac zavartalan működéséhez.

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a minősített kockázatitőke-alapoknak az elfogadható befektetők számára Unió-szerte történő forgalmazására, a minősített kockázatitőke-alapok portfólió-összetételére, a minősített kockázatitőke-alapok által alkalmazható befektetési eszközökre és technikákra, valamint az Unió-szerte minősített kockázatitőke-alapokat forgalmazó kezelők szervezeti felépítésére, üzletvitelére és átláthatóságára vonatkozóan.

2. cikk

(1) Ez a rendelet a 3. cikk a) pontja szerinti kollektív befektetési vállalkozások olyan kezelőire alkalmazandó, amelyek teljesítik a következő feltételeket:

- a) kezelt eszközeik összesített értéke nem haladja meg a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett küszöbértéket;
- b) az Unióban letelepedettek;
- c) a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének a) pontjával összhangban a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál nyilvántartás-kötelesek; és
- d) minősített kockázatitőke-alap-portfóliókat kezelnek.

(2) Amennyiben a 14. cikkel összhangban nyilvántartásba vett minősített kockázatitőke-alap-kezelők kezelt eszközeinek összesített értéke meghaladja a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett küszöbértéket, és amennyiben e kezelőknek ezért az említett irányelv 6. cikke szerint engedélyt kell kérniük, e kezelők továbbra is használhatják az „EuVECA” megnevezést a minősített kockázatitőke-

alapok Unióban történő forgalmazására vonatkozóan, amennyiben az általuk kezelt minősített kockázatitőke-alapok tekintetében folyamatosan:

- a) megfelelnek a 2011/61/EU irányelvben meghatározott követelményeknek; és
- b) továbbra is megfelelnek e rendelet 3. és 5. cikkének, valamint 13. cikke (1) bekezdése c) és i) pontjának.

(3) Amennyiben a minősített kockázatitőke-alap-kezelők külső kezelők, és a 14. cikkel összhangban nyilvántartásba vették őket, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokat (ÁEKBV) is kezelhetnek, feltéve, hogy a 2009/65/EK irányelv szerint engedélyük van rá.

3. cikk

E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

- a) „kollektív befektetési vállalkozás”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA;
- b) „minősített kockázatitőke-alap”: olyan kollektív befektetési vállalkozás, amely:
  - i. összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkéjének legalább 70 %-át – amely a vonatkozó költségek, valamint készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek levonása után befektethető összegek alapján kerül kiszámításra – olyan eszközökbe kívánja befektetni az alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott időtartamon belül, amelyek minősített befektetések;
  - ii. összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkéjének legfeljebb 30 %-át – amely a vonatkozó költségek, valamint készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek levonása után befektethető összegek alapján kerül kiszámításra – használja fel minősített befektetésektől eltérő eszközök megszerzésére;
  - iii. valamely tagállam területén letelepedett;
- c) „minősített kockázatitőke-alap-kezelő”: olyan jogi személy, amelynek alaptevékenysége legalább egy minősített kockázatitőke-alap kezelése;

- d) „minősített portfólióvállalkozás”: olyan vállalkozás:
- i. amelyet a minősített kockázatitőke-alap által eszközölt befektetés idején:
    - nem vezettek be a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott szabályozott piacon vagy a 15. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszerben való kereskedésre,
    - alkalmazottainak létszáma nem éri el a 250 főt, továbbá
    - az éves árbevétele nem haladja meg az 50 millió EUR-t, vagy az éves mérlegfőösszege összesen nem haladja meg a 43 millió EUR-t;
  - ii. amely önmaga nem kollektív befektetési vállalkozás;
  - iii. nem sorolható az alábbiak közül egy vagy több közé:
    - a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke 1. pontjának a) alpontjában meghatározott hitelintézet,
    - a 2004/39/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás,
    - a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ (Szolvencia II) 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító,
    - a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 19. pontjában meghatározott pénzügyi holdingtársaság, vagy
    - a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 20. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holdingtársaság;
  - iv. valamely tagállam területén vagy egy harmadik országban letelepedett, feltéve, hogy a harmadik ország:
    - nem szerepel a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoport nem együttműködő országokat és területeket tartalmazó jegyzékében,
- annak biztosítására irányuló megállapodást kötött a minősített kockázatitőke-alap-kezelő letelepedés szerinti tagállamával és azon további tagállamok mindegyikével, amelyekben a minősített kockázatitőke-alap-kezelő befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni szándékozzák, hogy a harmadik ország teljes mértékben megfelel az OECD adóügyi modell-egyezményének 26. cikkében meghatározott szabályoknak, és biztosítja az adóügyi kérdésekre vonatkozó információk tényleges cseréjét, beleértve a többoldalú adómegállapodásokat;
- e) „minősített befektetés”: a következő eszközök bármelyike:
- i. olyan sajáttőke- vagy kvázisajátőke-eszköz, amelyet:
    - minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki, és a minősített kockázatitőke-alap közvetlenül a minősített portfólióvállalkozástól szerzi meg,
    - minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki a minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapír ellenében, vagy
    - olyan vállalkozás bocsátott ki, amelynek a minősített portfólióvállalkozás többségi tulajdonú leányvállalata, és amelyet a minősített kockázatitőke-alap a minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapír ellenében szerzett meg;
  - ii. a minősített kockázatitőke-alap által egy olyan minősített portfólióvállalkozás számára nyújtott biztosított vagy nem biztosított hitelek, amelyben a minősített kockázatitőke-alap már rendelkezik minősített befektetésekkel, amennyiben a minősített kockázatitőke-alap összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkéjének legfeljebb 30 %-át használja fel ilyen hitelek céljára;
  - iii. valamely minősített portfólióvállalkozás részvényei, amelyeket a szóban forgó vállalkozás meglévő részvényesitől szereztek meg;
  - iv. egy vagy több másik minősített kockázatitőke-alap befektetési jegyei vagy részvényei, amennyiben a minősített kockázatitőke-alap összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkéjének legfeljebb 10 %-át fektette be minősített kockázatitőke-alapokba;
- f) „vonatkozó költségek”: minden közvetlenül vagy közvetlen a befektető által viselt díj, illeték és kiadás, amelyről a minősített kockázatitőke-alap kezelője és a befektetők megállapodtak;

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

- g) „saját tőke”: tulajdonosi részesedés egy vállalkozásban, megjelenési formáját tekintve részvény vagy a minősített portfólióvállalkozás tőkéjében való, a befektetői számára kibocsátott részesedés más formája;
- h) „kvázi-sajáttőke”: bármely olyan, saját tőkét és hitelt kombináló finanszírozási eszköz, amely esetében az eszköz hozamát a minősített portfólióvállalkozás nyereségével vagy veszteségével kapcsolják össze, és az eszköz visszafizetése nemteljesítés esetén nem teljes mértékben biztosított;
- i) „forgalmazás”: valamely minősített kockázatiókealap-kezelő kezdeményezésére vagy annak nevében az általa kezelt valamely minősített kockázatióke-alap befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó közvetlen vagy közvetett ajánlattétel az Unióban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező befektetők számára, vagy az említett befektetési jegyek, illetve részvények ilyen befektetők részére történő kibocsátása;
- j) „lehívható tőke”: olyan kötelezettségvállalás, amelynek alapján a befektető a minősített kockázatióke-alap alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott időkereten belül köteles részesedést szerezni ezen alapon, vagy tőke-hozzájárulást teljesíteni ezen alap részére;
- k) „letelepedés szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a minősített kockázatiókealap-kezelő letelepedett, és amelyben a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének a) pontjával összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál nyilvántartás-köteles;
- l) „fogadó tagállam”: az – a letelepedés szerint tagállamtól eltérő – tagállam, amelyben a minősített kockázatióke-alap-kezelő e rendelettel összhangban minősített kockázatióke-alapokat forgalmaz;
- m) „hatáskörrel rendelkező hatóság”: az a nemzeti hatóság, amelyet a letelepedés szerinti tagállam törvényben vagy rendeletben kijelöl arra a feladatra, hogy a kollektív befektetési vállalkozások e rendelet hatálya alá tartozó kezelőinek nyilvántartását vezesse.

Az első albekezdés c) pontját illetően, amennyiben a minősített kockázatióke-alap jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és az alap irányító szerve nem jelöl ki külső kezelőt, magát a minősített kockázatióke-alapot kell kockázatiókealap-kezelőként nyilvántartásba venni a 14. cikkel összhangban. Valamely minősített kockázatióke-alap belső kezelőjeként nyilvántartott minősített kockázatióke-alap nem vehető nyilvántartásba más kollektív befektetési vállalkozások minősített kockázatióke-alapjának külső kezelőjeként.

II. FEJEZET

AZ „EuVECA” MEGNEVEZÉS HASZNÁLATÁNAK FELTÉTELEI

4. cikk

Azok a minősített kockázatiókealap-kezelők, amelyek megfelelnek az e fejezetben meghatározott követelményeknek, jogosultak az „EuVECA” megnevezés használatára a minősített kockázatióke-alapok Unióban történő forgalmazása során.

5. cikk

(1) A minősített kockázatiókealap-kezelők biztosítják azt, hogy a minősített befektetésektől eltérő eszközök megszerzése esetén az alap összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkéjének legfeljebb 30 %-át használják fel az ilyen eszközök megszerzésére. A 30 %-os küszöbérték kiszámítására a vonatkozó költségek levonása után fennmaradó befektethető összegek alapján kerül sor. A pénzeszközöket és pénzeszköz-egyenértékeseket nem lehet figyelembe venni e küszöbérték kiszámításánál, mivel a készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek nem tekintendők befektetéseknek.

(2) A minősített kockázatiókealap-kezelők a minősített kockázatióke-alap szintjén nem alkalmazhatnak olyan módszert, amely akár pénz- vagy értékpapírkölcsönök, akár származékos pozíciók felvétele útján vagy bármely más módon az alap lehívható tőkéjének szintje fölé növelné az alap kockázatát.

(3) A minősített kockázatiókealap-kezelők a minősített kockázatióke-alap szintjén csak akkor vehetnek fel kölcsönt, bocsáthatnak ki hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt vagy vállalhatnak garanciát, ha ezeket a kölcsönöket, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat vagy garanciákat le nem hívott kötelezettségvállalások fedezik.

6. cikk

(1) A minősített kockázatiókealap-kezelők a minősített kockázatióke-alap befektetési jegyeit és részvényeit kizárólag olyan befektetők részére forgalmazzák, amelyek a 2004/39/EK irányelv II. mellékletének I. szakasza szerinti szakmai ügyfeleknek minősülnek, vagy amelyek a 2004/39/EK irányelv II. mellékletének II. szakaszával összhangban, kérésre, szakmai ügyfélként kezelhetők, vagy egyéb olyan befektetők részére, amelyek:

- legalább 100 000 EUR befektetésére vállalnak kötelezettséget; és
- írásban, a befektetési kötelezettségvállalásról megkötendő szerződéstől különálló dokumentumban kijelentik, hogy tudatában vannak a tervezett kötelezettségvállalással vagy befektetéssel járó kockázatnak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a minősített kockázatiókealap-kezelők ügyvezetői, igazgatói és a vezetésben szerepet vállaló alkalmazottjai által végrehajtott befektetésekre, amennyiben azok az általuk kezelt minősített kockázatiókealapokba irányulnak.

7. cikk

A minősített kockázatiókealap-kezelő az általa kezelt minősített kockázatióke-alappal kapcsolatban:

- a) jóhiszeműen, tisztességesen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel jár el tevékenységei gyakorlása során;
- b) megfelelő szabályozási elveket és eljárásokat alkalmaz a befektetők és a jogosult portfólióvállalkozások érdekeit érintő, várhatóan felmerülő jogellenes gyakorlatok megakadályozására;
- c) üzleti tevékenységét úgy végzi, hogy az a lehető legnagyobb mértékben előmozdítsa az általa kezelt minősített kockázatióke-alapok és az ilyen alapokba befektetők érdekeit, valamint a piac integritását;
- d) a minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetések kiválasztása és folyamatos ellenőrzése során nagyfokú gondossággal jár el;
- e) megfelelő szaktudással és ismeretekkel rendelkezik arról a minősített portfólióvállalkozásról, amelybe befektet;
- f) tisztességesen kezeli a befektetőket;
- g) biztosítja, hogy egy befektető se részesüljön preferenciális elbánásban, kivéve, ha ezt a preferenciális elbánást a minősített kockázatióke-alap alapszabályában vagy létesítő okiratában közzéteszik.

8. cikk

(1) Amennyiben egy minősített kockázatiókealap-kezelő bizonyos feladatokat harmadik felekre ruház át, az nem érinti a kezelőnek a minősített kockázatióke-alappal vagy annak befektetőivel szemben való felelősségét. A kezelő nem ruházhatja át feladatait olyan mértékben, hogy lényegileg már ne legyen a minősített kockázatióke-alap kezelőjének tekinthető, és postafiókcéggé váljon.

(2) Az (1) bekezdés szerinti feladatátruházás nem befolyásolhatja hátrányosan a minősített kockázatiókealap-kezelő felügyeletének hatékonyságát, és különösen nem akadályozhatja azt, hogy e kezelő a minősített kockázatióke-alap befektetői

érdekeinek megfelelő módon tevékenykedjen, vagy hogy a minősített kockázatióke-alapot az előbbiekben említett módon kezelje.

9. cikk

(1) A minősített kockázatiókealap-kezelők kötelesek felismerni és elkerülni az összeférhetlenségi helyzeteket, illetve amennyiben az összeférhetlenség nem kerülhető el, úgy kötelesek azt kezelni és nyomon követni, valamint a (4) bekezdésnek megfelelően haladéktalanul nyilvánosságra hozni annak megakadályozása céljából, hogy az összeférhetlenségi helyzet hátrányosan befolyásolja a minősített kockázatióke-alapok és az azokba befektetők érdekeit, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az általuk kezelt minősített kockázatióke-alapokat tisztességes bánásmódban részesítsék.

(2) A minősített kockázatiókealap-kezelők különösen az alábbiak között esetlegesen felmerülő összeférhetlenségi helyzeteket kötelesek felismerni:

- a) minősített kockázatiókealap-kezelők, az e kezelők tevékenységét ténylegesen ellátó személyek, e kezelők alkalmazottai vagy az e kezelők felett közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorló vagy e kezelők által közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzött személyek, valamint az e kezelők által kezelt minősített kockázatióke-alap, vagy az azokba befektetők;
- b) a minősített kockázatióke-alap vagy az abba befektetők, valamint valamely egyéb, ugyanazon kezelő által kezelt minősített kockázatióke-alap, vagy az abba befektetők;
- c) a minősített kockázatióke-alap vagy annak befektetői, valamint az ugyanazon kezelő által kezelt kollektív befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV, vagy az előbbiek befektetői.

(3) A minősített kockázatiókealap-kezelők hatékony szervezeti és adminisztratív megoldásokkal biztosítják, hogy megfeleljenek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

(4) Az összeférhetlenségi helyzetet azokban az esetekben kell az (1) bekezdés szerint nyilvánosságra hozni, amikor a minősített kockázatiókealap-kezelő által az összeférhetlenség felismerésére, megelőzésére, kezelésére és nyomon követésére alkalmazott szervezeti megoldások nem elegendőek ahhoz, hogy kellő bizonyossággal garantálják a befektetők érdekséremléme kockázatának elkerülését. A minősített kockázatiókealap-kezelők – mielőtt a befektetők nevében üzleti tevékenységet végeznének – világosan nyilvánosságra kell hozniuk a befektetők előtt az összeférhetlenség általános jellemzőit vagy forrását.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 25. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak meghatározására:

- a) az e cikk (2) bekezdésében említett összeférhetlenség típusai;
- b) a minősített kockázattőkealap-kezelők által teendő lépések az összeférhetlenség felismerésére, megelőzésére, kezelésére, nyomon követésére és nyilvánosságra hozatalára irányuló struktúrák, szervezeti és adminisztratív eljárások tekintetében.

10. cikk

(1) A minősített kockázattőkealap-kezelőknek mindenkor rendelkezniük kell elegendő saját forrással, valamint az általuk kezelt minősített kockázattőke-alapok megfelelő kezeléséhez szükséges, megfelelő és kielégítő emberi és technikai erőforrással.

(2) A minősített kockázattőkealap-kezelők kötelezettsége annak mindenkori biztosítása, hogy igazolni tudják saját forrásaik elegendő voltát az operatív folytonosság biztosításához, és hogy a 13. cikkben meghatározottaknak megfelelően köztegyük arra vonatkozó érvelésüket, hogy miért elegendők ezek a források.

11. cikk

(1) Az eszközök értékelésére vonatkozó szabályokat a minősített kockázattőke-alap alapszabályában vagy létesítő okiratában kell meghatározni, és azoknak biztosítaniuk kell a megfelelő és átlátható értékelési folyamatot.

(2) Az alkalmazott értékelési eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az eszközöket megfelelően értékeljék, és hogy az eszközértéket legalább évente kiszámítsák.

12. cikk

(1) A minősített kockázattőkealap-kezelők az általuk kezelt valamennyi minősített kockázattőke-alapról éves beszámolót bocsátanak a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának rendelkezésére a pénzügyi év végétől számított 6 hónapon belül. A beszámoló ismerteti a minősített kockázattőke-alap portfólió-összetételét és az előző évben folytatott tevékenységét. A beszámoló ezenkívül nyilvánosságra hozza a minősített kockázattőke-alaphoz a fennállása végén befolyt nyereséget, és adott esetben a fennállása alatt kiosztott nyereséget. A beszámoló tartalmazza a minősített kockázattőke-alap auditált pénzügyi elszámolásait.

Az éves beszámolót a mindenkori beszámolási standardoknak, valamint a minősített kockázattőkealap-kezelők és a befektetők közötti megállapodásoknak megfelelően kell elkészíteni. A minősített kockázattőkealap-kezelők a beszámolót a befektetők kérésére a befektetők rendelkezésére bocsátják. A minősített kockázattőkealap-kezelők és a befektetők további, egymás részére teljesítendő nyilvánosságra hozatalban állapodhatnak meg.

(2) Legalább évente egyszer el kell végezni a minősített kockázattőke-alapok ellenőrzését. Az ellenőrzés megerősíti, hogy a pénzt és az eszközöket a minősített kockázattőke-alap nevén vannak, és hogy a minősített kockázattőke-alap megfelelő nyilvántartásokat és ellenőrző intézkedéseket hozott létre és tart fenn a minősített kockázattőke-alap és befektetőinek pénzével és eszközeivel kapcsolatos bármilyen megbízás felhasználása vagy az azok feletti ellenőrzés tekintetében.

(3) Amennyiben a minősített kockázattőkealap-kezelőnek a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkével összhangban a minősített kockázattőke-alapról éves pénzügyi beszámolót kell közzétennie, az e cikk (1) bekezdésében említett információk külön vagy az éves pénzügyi beszámoló kiegészítéseként is rendelkezésre bocsáthatók.

13. cikk

(1) A kockázattőkealap-kezelők az általuk kezelt minősített kockázattőke-alapokkal kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatják egyértelmű és érthető módon a befektetőket befektetési döntéseik meghozatala előtt:

- a) az adott kezelő, valamint a vele a minősített kockázattőke-alapok kezelésével kapcsolatban szerződésben álló bármely egyéb szolgáltató kiléte, valamint e szereplők feladatainak ismertetése;
- b) az adott kezelő rendelkezésére álló saját források összege, és részletes nyilatkozat arra vonatkozóan, hogy e kezelő miért ítéli meg úgy, hogy ezen összeg elegendő a minősített kockázattőke-alapjainak megfelelő kezeléséhez szükséges technikai és emberi erőforrások fenntartásához;
- c) a minősített kockázattőke-alap befektetési stratégiájának és céljainak leírása, beleértve:
  - i. azon minősített portfólióvállalkozások típusait, amelyekbe be kíván fektetni;

⁽¹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

- ii. azon egyéb minősített kockázatitőke-alapokat, amelyekbe be kíván fektetni;
  - iii. azon minősített portfólióvállalkozások típusait, amelyekbe bármely egyéb, a ii. pontban említett minősített kockázatitőke-alap be kíván fektetni;
  - iv. az általa eszközölni kívánt, nem minősített befektetéseket;
  - v. az általa alkalmazni kívánt technikákat; valamint
  - vi. az érvényes befektetési korlátozásokat;
- d) a minősített kockázatitőke-alap kockázati profiljának ismertetése, és minden olyan kockázat leírása, amely azokhoz az eszközökhöz kapcsolódik, amelyekbe az alap befektethet, vagy azokhoz a technikákhoz köthető, amelyeket az alap alkalmazhat;
  - e) a minősített kockázatitőke-alap értékelési eljárásának, valamint az eszközértékelés árazási módszerének leírása, beleértve a minősített portfólióvállalkozások értékelésére szolgáló módszereket;
  - f) a minősített kockázatitőke-alap-kezelőt illető díjazás kiszámítási módszerének ismertetése;
  - g) a vonatkozó költségek, valamint ezek legmagasabb összegének meghatározása;
  - h) amennyiben rendelkezésre áll, a minősített kockázatitőke-alap korábbi pénzügyi teljesítménye;
  - i) a minősített kockázatitőke-alap kezelője által vagy külső feleken keresztül nyújtott olyan üzleti támogatási szolgáltatások és más támogatási tevékenységek, amelyek célja azon minősített portfólióvállalkozások fejlődésének, növekedésének vagy egyéb más vonatkozásban folyamatos működésének elősegítése, amelyekbe a minősített kockázatitőke-alap befektet, illetve, ha nem nyújt ilyen szolgáltatásokat vagy nem végez ilyen tevékenységeket, akkor ennek indoklása;
  - j) azoknak az eljárásoknak a leírása, amelyekkel a minősített kockázatitőke-alap megváltoztathatja befektetési stratégiáját, befektetési politikáját, vagy mindkettőt.

(2) Az (1) bekezdésben említett valamennyi információnak megfelelőnek, világosnak és egyértelműnek kell lennie. Az információkat naprakészen kell tartani és adott esetben rendszeresen felül kell vizsgálni.

(3) Amennyiben a minősített kockázatitőke-alapnak az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ vagy a nemzeti joggal összhangban a minősített kockázatitőke-alapról tájékoztatót kell közzétennie, az e cikk (1) bekezdésében említett információk külön vagy a tájékoztató részeként is rendelkezésre bocsáthatók.

III. FEJEZET

FELÜGYELET ÉS IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

14. cikk

(1) Azon minősített kockázatitőke-alap-kezelők, amelyek az „EuVECA” megnevezést kívánják használni minősített kockázatitőke-alapjaik forgalmazása során, tájékoztatják e szándékukról a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, és közlik az alábbi információkat:

- a) a minősített kockázatitőke-alapok kezelését ténylegesen végző személyek megnevezése;
- b) a minősített kockázatitőke-alapok megnevezése, a forgalmazni kívánt befektetési jegyek vagy részvények, valamint az alapok befektetési stratégiája;
- c) a II. fejezet szerinti követelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedésekre vonatkozó információk;
- d) azoknak a tagállamoknak a felsorolása, amelyekben a minősített kockázatitőke-alap-kezelő forgalmazni kívánja az egyes minősített kockázatitőke-alapokat;
- e) azoknak a tagállamoknak a felsorolása, amelyekben a minősített kockázatitőke-alap-kezelő létrehozott vagy létrehozni kíván minősített kockázatitőke-alapokat.

(2) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága csak akkor veszi nyilvántartásba a minősített kockázatitőke-alap-kezelőt, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a minősített kockázatitőke-alapok kezelését ténylegesen végző személyek megfelelő jó hírnévvel rendelkeznek, és megfelelő tapasztalattal bírnak a minősített kockázatitőke-alap-kezelő által követett befektetési stratégiákról;

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

- b) az (1) bekezdésben előírt információk hiánytalanul beérkeztek;
- c) az (1) bekezdés c) pontjával összhangban bejelentett intézkedésekkel biztosítható a II. fejezet követelményeinek való megfelelés;
- d) az e cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint közölt felsorolásból kiderül, hogy a minősített kockázattípus-alapok mindegyikét a 3. cikk b) pontja iii. alpontjának megfelelően hozták létre.

(3) Az e cikk szerinti nyilvántartásba vétel az Unió egész területén érvényes, és lehetővé teszi a minősített kockázattípus-alap-kezelők számára, hogy „EuVECA” megnevezés alatt minősített kockázattípus-alapokat forgalmazzanak az Unió egész területén.

15. cikk

A minősített kockázattípus-alapkezelők kötelesek tájékoztatni a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, amennyiben:

- a) új minősített kockázattípus-alapot kívánnak forgalmazni; vagy
- b) már létező minősített kockázattípus-alapot kívánnak forgalmazni a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett felsorolásban nem szereplő tagállamban.

16. cikk

(1) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a minősített kockázattípus-alap-kezelő nyilvántartásba vétele, új minősített kockázattípus-alap hozzáadása, a minősített kockázattípus-alaphoz új letelepedési hely rendelése vagy olyan új tagállam hozzáadása után, amelyben a minősített kockázattípus-alap-kezelő minősített kockázattípus-alapokat kíván forgalmazni, erről értesíti a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti tagállamokat és az EÉPH-t.

(2) A 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti fogadó tagállamok a 14. cikk szerint nyilvántartásba vett minősített kockázattípus-alap-kezelővel szemben nem írhatnak elő semmilyen követelményt vagy adminisztratív eljárást a minősített kockázattípus-alapok forgalmazásával kapcsolatban, továbbá nem köthetik a forgalmazást előzetes jóváhagyáshoz.

(3) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH az e cikk szerinti értesítés formáját meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

(4) Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. február 16-ig benyújtja a Bizottsághoz.

(5) A Bizottság hatáskört kap az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározott eljárás keretében történő elfogadására.

17. cikk

Az EÉPH az interneten keresztül nyilvánosan hozzáférhető központi adatbázist tart fenn, amely tartalmazza a 14. cikkkel összhangban nyilvántartásba vett valamennyi minősített kockázattípus-alap-kezelőt, és az általuk forgalmazott valamennyi minősített kockázattípus-alapot, valamint azon országokat, amelyekben ezen alapokat forgalmazzák.

18. cikk

(1) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága felügyeli az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést.

(2) Amennyiben a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága világos és alátámasztható indokok alapján úgy véli, hogy a minősített kockázattípus-alap-kezelő az illetékességi területén belül sérti e rendeletet, erről azonnal tájékoztatja a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát. A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megteszi a megfelelő intézkedéseket.

(3) Amennyiben a minősített kockázattípus-alap-kezelő továbbra is e rendeletet egyértelműen sértő magatartást folytat a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által hozott intézkedések ellenére, vagy mert a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nem intézkedik ésszerű időn belül, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – miután tájékoztatta a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát – valamennyi megfelelő intézkedést meghozhat a befektetők védelme érdekében, beleértve annak megtiltását is, hogy a minősített kockázattípus-alap-kezelő tovább forgalmazza minősített kockázattípus-alapjait a fogadó tagállam területén.

19. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel. A hatáskörrel rendelkező hatóságok különösen az alábbi hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) betekintési joguk van minden dokumentumba, függetlenül azok formájától, azokról másolatot kérhetnek vagy készíthetnek;
- b) haladéktalan információközlésre szólíthatják fel a minősített kockázattípus-alap-kezelőt;
- c) bárkitől tájékoztatást kérhetnek a minősített kockázattípus-alap-kezelő vagy a minősített kockázattípus-alap tevékenységéről;

- d) helyszíni ellenőrzést végezhetnek előzetes bejelentéssel vagy előzetes bejelentés nélkül;
- e) megfelelő intézkedéseket hozhatnak annak biztosítására, hogy a minősített kockázattőke-alap-kezelő folyamatosan megfeleljen e rendeletnek;
- f) felszólíthatják a minősített kockázattőke-alap kezelőjét az e rendeletnek való megfelelésre, és arra, hogy tartózkodjon minden olyan magatartás megismétlésétől, amely e rendelet megsértését jelentheti.
- f) üzleti tevékenysége során a 7. cikk a) pontját megsértve nem jár el jóhiszeműen, tisztességesen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel;
- g) a 7. cikk b) pontját megsértve nem alkalmaz megfelelő szabályozási elveket és eljárásokat a jogellenes gyakorlatok megakadályozására;
- h) ismételten nem felel meg a 12. cikk éves beszámolóra vonatkozó követelményeinek;
- i) ismételten nem felel meg a 13. cikk szerinti, a befektetők tájékoztatására vonatkozó kötelezettségnek.

20. cikk

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet előírásainak megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és bármely egyéb intézkedésre vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges rendelkezést azok végrehajtása érdekében. Az előírt közigazgatási szankcióknak és egyéb intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok 2015. május 16-ig tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t az (1) bekezdésben említett szabályokról. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t.

21. cikk

(1) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett meghozza a (2) bekezdésben említett megfelelő intézkedéseket, amennyiben a minősített kockázattőke-alap-kezelő:

- a) nem felel meg a portfólió-összetételre vonatkozó követelményeknek, és ezzel megsérti az 5. cikket;
- b) a 6. cikket megsértve nem elfogadható befektetők részére forgalmazza a minősített kockázattőke-alapot;
- c) használja az „EuVECA” megnevezést, azonban nem került nyilvántartásba vételre a 14. cikkel összhangban;
- d) olyan alapok forgalmazásához használja az „EuVECA” megnevezést, amelyeket nem e rendelet 3. cikke b) pontjának iii. alpontjával összhangban hoztak létre;
- e) a 14. cikket megsértve hamis nyilatkozatok alapján vagy bármely egyéb szabálytalan módon vették nyilvántartásba;

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága szükség szerint:

- a) intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy a minősített kockázattőke-alap-kezelő folyamatosan megfeleljen az 5. és a 6. cikknek, a 7. cikk a) és b) pontjának, valamint a 12., 13. és 14. cikknek;
- b) megtiltja az „EuVECA” megnevezés használatát, és törli a minősített kockázattőke-alap-kezelőt a nyilvántartásból.

(3) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága haladéktalanul tájékoztatja a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti fogadó tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait és az EÉPH-t a minősített kockázattőke-alap-kezelőnek a nyilvántartásból történő, az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett törléséről.

(4) A minősített kockázattőke-alapok „EuVECA” megnevezés alatti forgalmazásának joga a hatáskörrel rendelkező hatóság (2) bekezdés b) pontja szerinti határozatának időpontjától kezdve azonnali hatállyal megszűnik.

22. cikk

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek egymással az e rendelet szerinti feladataik elvégzése érdekében.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH az 1095/2010/EU rendelettel összhangban átadnak egymásnak minden olyan információt és dokumentumot, amely az e rendelet szerinti feladataik teljesítéséhez szükséges, különös tekintettel az e rendelet megsértésének megállapítására és annak orvoslására.

23. cikk

(1) Minden olyan személyre, aki a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál vagy az EÉPH-nál dolgozik vagy korábban dolgozott, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az EÉPH által megbízott könyvvizsgálókra és szakértőkre egyaránt vonatkozik a szakmai titoktartás kötelezettsége. E személyek semmilyen, a feladataik ellátása során szerzett bizalmas információt nem tárhatnak fel más személy vagy hatóság számára, kivéve, ha az összefoglaló vagy összesítő formában történik, úgy, hogy a minősített kockázattitőke-alapkezelőket és minősített kockázattitőke-alapokat ne lehessen egyenként azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek és az e rendelettel kapcsolatos eljárások kivételével.

(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai és az EÉPH információcserét folytathatnak az e rendelettel vagy egyéb, a minősített kockázattitőke-alap-kezelőkre és a minősített kockázattitőke-alapokra alkalmazandó uniós joggal összhangban.

(3) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az EÉPH bizalmas adatokat kapnak a (2) bekezdéssel összhangban, ezen adatokat kizárólag a feladataik ellátása során, és csak a közigazgatási és bírósági eljárások céljára használhatják.

24. cikk

Amennyiben nézeteltérés áll fenn több tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága között valamely hatáskörrel rendelkező hatóság értékelését, fellépését vagy mulasztását illetően olyan területen, amelyre vonatkozóan e rendelet együttműködést vagy koordinációt ír elő több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai között, a hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkében ráruházott hatáskörökkel összhangban intézkedhet, amennyiben a nézeteltérés nem kapcsolódik e rendelet 3. cikke b) pontjának iii. alpontjához vagy d) pontjának iv. alpontjához.

IV. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság 9. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása négy éves időtartamra szól 2013. május 15-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 9. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

26. cikk

(1) A Bizottság a (2) bekezdéssel összhangban felülvizsgálja e rendeletet. A felülvizsgálat kiterjed az e rendeletben előírt szabályok működésének és az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatoknak az általános felmérésére, többek között a következőkre:

a) az, hogy a minősített kockázattitőke-alapok kezelői milyen széles körben használták az „EuVECA” megnevezést a különböző tagállamokban akár a tagállamon belül, akár a határokon átnyúló módon;

b) a minősített kockázattitőke-alapok által eszközölt befektetések földrajzi és ágazati eloszlása;

c) a 13. cikk szerinti tájékoztatási követelmények megfelelése, különösen azt illetően, hogy elegendőek-e ahhoz, hogy a befektetők számára lehetővé tegyék a megalapozott befektetési döntések meghozatalát;

d) különböző minősített befektetéseknek a minősített kockázattitőke-alap-kezelők általi alkalmazása, és különösen, hogy szükség van-e e rendeletben a minősített befektetések kiigazítására;

e) annak lehetősége, hogy a minősített kockázattitőke-alapok forgalmazását kiterjesszék a lakossági befektetőkre;

- f) a tagállamok által e rendelettel összhangban meghatározott közigazgatási szankciók és más intézkedések hatékonysága, arányossága és alkalmazása;
- g) e rendeletnek a kockázatitőke-piacra gyakorolt hatása;
- h) az „EuVECA” megnevezés harmadik országokban létrehozott kockázatitőke-alapok esetében történő használatának engedélyezésére vonatkozó lehetőség, figyelembe véve azon bizottsági ajánlások alkalmazásának tapasztalatait, amelyek célja az, hogy harmadik országokat a jó adóügyi igazgatás minimális szabályainak alkalmazására ösztönözzék;
- i) az, hogy e rendeletet érdemes-e letétkezelői szabályokkal kiegészíteni;
- j) bármely olyan akadály értékelése, amely megakadályozta az „EuVECA” megnevezést használó alapokba való befektetést, beleértve a prudenciális jellegű egyéb uniós jognak az intézményi befektetőkre gyakorolt hatását is.
- (2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálatot:
- a) az a)–g), i) és j) pont vonatkozásában legkésőbb 2017. július 22-ig kell elvégezni;
- b) a h) pont vonatkozásában legkésőbb 2015. július 22-ig kell elvégezni.
- (3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat után, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően – adott

esetben jogalkotási javaslatlal együtt – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

27. cikk

(1) A Bizottságnak 2017. július 22-ig el kell kezdenie az e rendelet és a kollektív befektetési vállalkozásokról és azok alapkezelőiről szóló egyéb, különösen a 2011/61/EU irányelvben meghatározott szabályok közötti összefüggések felülvizsgálatát. E felülvizsgálatnak foglalkoznia kell e rendelet hatályával. Adatokat kell gyűjtenie annak felméréséhez, hogy szükség van-e a hatály kiterjesztésére annak lehetővé tétele érdekében, hogy az olyan kockázatitőke-alapokat kezelő alapkezelők, amelyek kezelt eszközeinek összesített értéke meghaladja a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott küszöbértéket, e rendelet értelmében minősített kockázatitőke-alap-kezelőknek minősüljenek.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat után, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően – adott esetben jogalkotási javaslatlal együtt – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

28. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2013. július 22-től kell alkalmazni, a 9. cikk (5) bekezdésének kivételével, amely 2013. május 15-től kezdődően alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. április 17-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 346/2013/EU RENDELETE

(2013. április 17.)

az európai szociális vállalkozási alapokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) A befektetők egyre inkább szociális célokat kívánnak elérni, és nem csupán a pénzügyi megtérülést keresik, kialakulóban van a szociális befektetések piaca az Unióban, amelyet részben a szociális gazdasági társaságokat célzó befektetési alapok alkotnak. Ezek a befektetési alapok olyan szociális gazdasági társaságoknak biztosítanak finanszírozást, amelyek a társadalmi változások mozgatórugóiként működnek azért, hogy innovatív megoldásokat biztosítsanak a társadalmi problémákra, például segítenek kezelni a pénzügyi válság társadalmi következményeit, és nagymértékben hozzájárulnak az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közlemény célkitűzéseinek eléréséhez.

(2) Ez a rendelet a Bizottság 2011. október 25-i „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat, mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszeplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című közleményében ismertetett, szociális vállalkozásokért indított kezdeményezés keretébe illeszkedik.

(3) Közös keretszabályok meghatározására van szükség az „ESZVA” megnevezésnek a minősített szociális vállalkozási alapokra való használata, különösen az e megnevezéssel működő alapok portfólió-összetétele, azok finanszírozható befektetési célja, az általuk használható befektetési eszközök, valamint az ilyen alapokba történő befektetés szempontjából az Európai Unióban egységes szabályok szerint elfogadható befektetői csoportok vonatkozásában. Ilyen közös keretrendszer hiányában fennáll annak kockázata, hogy a tagállamok nemzeti szinten olyan eltérő intézkedéseket hoznak, amelyek közvetlen negatív hatást gyakorolnak a belső piacra és akadályozzák annak megfelelő működését, mivel az egész Unióban működtetni kívánt alapokra az egyes tagállamokban különböző szabályok lennének érvényesek. A portfólió-összetételre, a befektetési célokra és az elfogadható befektetőkre vonatkozó eltérő minőségi követelmények emellett eltérő befektetővédelmi szinteket eredményezhetnek, továbbá a minősített szociális vállalkozási alapok befektetési ügyletei tekintetében zavaros elképzelésekhez vezethetnek. Emellett a befektetőknek össze kell tudniuk hasonlítani a különböző minősített vállalkozási alapok befektetési ajánlatait. Fel kell számolni a minősített szociális vállalkozási alapok határon átnyúló forrásbevonási tevékenységét akadályozó jelentős tényezőket, meg kell akadályozni az említett alapok közötti verseny torzulását, és elejét kell venni annak, hogy a jövőben bármely olyan további tényező léphessen fel, amely akadályozhatná az alapok forgalmazását, és jelentős mértékben torzíthatná a versenyt. Következésképpen e rendelet tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke – ahogyan azt az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata értelmezi – a megfelelő jogalap.

(4) Szükség van olyan rendelet elfogadására, amely a minősített szociális vállalkozási alapokra alkalmazandó egységes szabályokat állapít meg, és valamennyi tagállamban ennek megfelelő kötelezettségeket ír elő azokra az alapkezelőkre vonatkozóan, akik az „ESZVA” megnevezés alatt kívánnak forrásbevonást végrehajtani az Unióban. Ezeknek a követelményeknek biztosítaniuk kell azon befektetők bizalmát, amelyek ilyen alapokba kívánnak befektetni. E rendelet nem vonatkozhat azokra a már meglévő nemzeti rendszerekre, amelyek lehetővé teszik a szociális jellegű vállalkozásokba való befektetést, és amelyek nem használják az „ESZVA” megnevezést.

⁽¹⁾ HL C 175., 2012.6.19., 11. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2012.7.31., 55. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. március 21-i határozata.

- (5) Az „ESZVA” megnevezés használatára vonatkozó minőségi követelmények rendeletben történő megállapítása biztosítja, hogy a megállapított követelmények közvetlenül alkalmazandók legyenek az olyan kollektív befektetési vállalkozásokra, amelyek e megnevezés alatt végeznek forrásbővítést. Ez a megnevezés használatának egységes feltételeit is biztosítja azáltal, hogy megelőzi a nemzeti követelmények közötti olyan különbségek létrejöttét, amelyeket egy irányelv átültetése eredményezne. E rendelet következtében a szóban forgó megnevezés alatt működő kollektív befektetési vállalkozások vezetői az Unió egészében azonos szabályokat követnének, ami a befektetők bizalmát is növelné. E rendelet csökkenti a szabályozás bonyolultságát és az alapkezelőknek az ilyen alapokat szabályozó, gyakran eltérő nemzeti szabályoknak való megfeleléssel járó költségeit, különösen azon alapkezelők esetében, amelyek határokon átívelő módon kívánnak forrásbevonást végrehajtani. A rendelet hozzájárul a verseny torzulásának megakadályozásához is.
- (6) Biztosítani kell a lehetőséget, hogy a minősített szociális vállalkozási alapokat külső és belső alapkezelők is kezelhessék. Belső kezelésű minősített szociális vállalkozási alap esetén maga az alap a kezelő, ezért meg kell felelnie a szociális vállalkozási alapkezelőkre vonatkozóan e rendeletben előírt valamennyi előírásnak, és e rendelettel összhangban alapkezelőként szerepelnie kell a nyilvántartásban. Belső kezelésű minősített szociális vállalkozási alap ugyanakkor nem lehet egyéb kollektív befektetési vállalkozás vagy átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) külső kezelője.
- (7) Az e rendelet és a kollektív befektetési vállalkozásokra és azok alapkezelőire vonatkozó egyéb szabályok közötti kapcsolat tisztázása végett szükséges megállapítani, hogy ez a rendelet kizárólag az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá eső, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoktól eltérő, olyan kollektív befektetési vállalkozások alapkezelőire alkalmazandó, amelyek az Unióban vannak letelepedve, és az alternatívbefektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ összhangban a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága nyilvántartásba vette őket, és amelyek minősített szociális vállalkozási alap portfóliókat kezelnek. Azonban az e rendelet szerint nyilvántartásba vett külső szociális vállalkozási alapkezelők számára lehetővé kell tenni, hogy a 2009/65/EK irányelv alapján engedélyköteles ÁÉKBV-t is kezelhessenek.
- (8) A rendeletet továbbá kizárólag olyan kollektív befektetési vállalkozások kezelőire kell alkalmazni, amelyek kezelt összesített eszközértéke nem haladja meg a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti küszöbértéket. A küszöbérték e rendelet céljaira történő kiszámításának módja megegyezik a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti küszöbérték kiszámítási módjával.
- (9) Azonban az e rendelet szerint nyilvántartásba vett kezelők, amelyek kezelt eszközállományának összértéke a későbbiekben meghaladja a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett küszöbértéket, és így az említett irányelv 6. cikke alapján engedélykötelessé válnak a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál, a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazásával összefüggésben az egész Unióban használhatják az „ESZVA” megnevezést, amennyiben megfelelnek az említett irányelvben foglalt követelményeknek, és a minősített szociális vállalkozási alapokkal összefüggésben a továbbiakban is mindvégig megfelelnek az „ESZVA” megnevezés használatára vonatkozásában e rendeletben előírt bizonyos követelményeknek. Ez a már meglévő és a küszöbérték meghaladása után létrehozott minősített szociális vállalkozási alapokra egyaránt vonatkozik.
- (10) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni akkor, ha a kollektív befektetési vállalkozás nem kívánja használni az „ESZVA” megnevezést. Ezekben az esetekben továbbra is a meglévő nemzeti és az általános uniós előírások érvényesek.
- (11) E rendelet feladata, hogy megállapítsa a minősített szociális vállalkozási alapok jellegére, különösen az olyan minősített portfólióvállalkozásokra vonatkozó egységes szabályokat, amelyekbe az ilyen alapok jogosultak befektetni, valamint az alkalmazandó befektetési eszközökre vonatkozó egységes előírásokat. Ez azért szükséges, hogy a minősített szociális vállalkozási alap fogalma világosan elhatárolódjon az olyan egyéb alternatív befektetési alapoktól, amelyek más, kevésbé szakosodott befektetési stratégiát, például vállalatfelvásárlást alkalmaznak, és amelyeket e rendelet nem kíván előmozdítani.

(1) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

(2) HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

- (12) Az egyértelműség és a bizonyosság érdekében e rendeletnek egységes kritériumokat kell meghatározni arra vonatkozóan is, hogy a szociális gazdasági társaságok mikor tekinthetők minősített portfólióvállalkozásoknak. A szociális vállalkozást úgy kell meghatározni, mint a szociális gazdaság olyan szereplőjét, amelynek elsődleges célkitűzése szociális hatás elérése, nem pedig nyereség termelése a tulajdonosok és a részvényesek számára. Piaci értékesítésre szánt árukat és szolgáltatásokat nyújt, és nyereségét elsősorban szociális célkitűzések elérésére fordítja. Elszámoltatható és átlátható módon irányítják, különösen a munkavállalók, a fogyasztók és a kereskedelmi tevékenységében érintett felek bevonása révén.
- (13) Mivel a szociális gazdasági társaságok elsődleges célja nem nyereségük növelése, hanem pozitív szociális hatás elérése, e rendeletnek csak olyan minősített portfólióvállalkozásoknak kell támogatást nyújtania, amelyek tevékenységének középpontjában az áll, hogy mérhető és pozitív szociális hatást érjenek el. A mérhető és pozitív szociális hatás kiterjedhet olyan bevándorlóknak nyújtott szolgáltatásokra, akik ezek híján kirekesztéssel szembesülnek, illetve a marginalizálódott csoportok foglalkoztatás, képzés vagy egyéb támogatás révén történő munkaerőpiaci reintegrálására. A vállalkozások a nyereségüket elsődleges célkitűzésük elérésére használják fel, továbbá irányításuk elszámoltatható és átlátható módon történik. Ha kivételes esetben egy fel kívánja osztani nyereségét részvényesei és tulajdonosai között, arra előre meghatározott eljárásokkal és szabályokkal kell rendelkeznie. Ezeknek a szabályoknak elő kell írniuk, hogy a nyereség felosztása nem eredményezheti a minősített szociális portfólióvállalkozás elsődleges szociális céljának csorbulását.
- (14) A szociális gazdasági társaságok között számos olyan, különböző formákban működő vállalkozás található, amely szociális szolgáltatásokat vagy árukat kínál kiszolgáltatott, marginalizálódott, hátrányos helyzetű és kirekesztett embereknek. Ilyen szolgáltatás például a lakáshoz, egészségügyi ellátáshoz juttatás, az idős vagy fogyatékos személyek gondozása, a gyermekmegőrzés, a foglalkoztatási és képzési szolgáltatások, valamint az önállóságvesztés kezelése. A szociális gazdasági társaságok között olyan vállalkozások is találhatóak, amelyek árutermelési vagy szolgáltatásnyújtási módja megfelel szociális célkitűzéseiknek, de tevékenységük nem szociális jellegű javakra vagy szolgáltatásokra is kiterjed. E tevékenységek közé tartozik a különösen hiányos képzettségük vagy kirekesztődést és marginalizálódást eredményező szociális vagy szakmai nehézségeik miatt hátrányos helyzetű személyek foglalkoztatás útján történő társadalmi és szakmai integrációja. E tevékenységek kiterjedhetnek a társadalmi hatásokkal járó környezetvédelemre is, például a kibocsátáscsökkentésre, az újrahasznosításra és a megújuló energiára.
- (15) Az e rendelet szerinti kollektív befektetési vállalkozások pontos körülírásának céljával összhangban, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a szociális gazdasági társaságok számára történő tőkenyújtáson legyen a hangsúly, azokat az alapokat kell minősített szociális vállalkozási alapként tekinteni, amelyek összesített tőke-hozzájárulásaik és le nem hívott tőkéjük legalább 70 %-át ilyen gazdasági társaságokba kívánják befektetni. Nem szabad megengedni, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok összesített tőke-hozzájárulásaik és le nem hívott tőkéjük 30 %-ánál többet fordítsanak minősített befektetésektől eltérő eszközökbe. Ez azt jelenti, hogy mivel mindvégig legfeljebb 30 % lehet a nem minősített befektetések maximális küszöbértéke, a minősített szociális vállalkozási alap teljes fennállása alatt 70 %-ot kell elkülöníteni a minősített befektetésekre. A fent említett küszöbértékek kiszámítása az összes vonatkozó költség, a készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek állományának levonása után befektethető összeg alapján történik. Az említett befektetési küszöbértékek kiszámításához szükséges részleteket e rendeletben kell rögzíteni.
- (16) E rendelet célja támogatni az Unió szociális gazdasági társaságainak növekedését. A harmadik országokban létesített minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetések több tőkét vonhatnak a minősített szociális vállalkozási alapokba, ezért az Unió szociális gazdasági társaságai számára is előnyösek lehetnek. Azonban e rendelet semmilyen körülmények között nem hozhatja előnyös helyzetbe az olyan harmadik országokban bejegyzett portfólióvállalkozásokba történő befektetéseket, amelyek nem kötöttek megfelelő együttműködési megállapodást a szociális vállalkozási alap kezelőjének letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival és más olyan tagállamokkal, amelyekben a minősített szociális vállalkozási alap egységeit vagy részvényeit forgalmazni kívánják, vagy amelyekkel adóügyi kérdésekben nincs tényleges információcsere.
- (17) A minősített szociális vállalkozási alapoknak az EU-ban letelepedettnek kell lenniük ahhoz, hogy jogosultak legyenek az e rendeletben meghatározott „ESZVA” megnevezés használatára. A Bizottság legkésőbb két évvel e rendelet alkalmazásának dátumát követően áttekinti az „ESZVA” megnevezés Unióban letelepedett alapok esetében történő használatára vonatkozó korlátozásokat, figyelembe véve azon bizottsági ajánlás alkalmazásának tapasztalatait, amely célja az, hogy harmadik országokat a jó adóügyi igazgatás minimális szabályainak alkalmazására buzdítsák.

- (18) A szociális vállalkozási alapkezelőknek képesnek kell lenniük arra, hogy az alapok fennállása folyamán kiegészítő tőke-kötelezettségvállalásokat vonzzanak. A minősített szociális vállalkozási alap fennállása folyamán szerzett ilyen kiegészítő tőke-kötelezettségvállalásokat tekintve kell venni a nem minősített eszközökbe történő soron következő befektetés tervezésekor. A kiegészítő tőke-kötelezettségvállalások a minősített szociális vállalkozási alap alapszabályában vagy létesítő okiratában rögzített kritériumok és feltételek mellett engedélyezhetők.
- (19) Tekintettel a szociális gazdasági társaságok specifikus finanszírozási igényeire, világosan meg kell határozni azokat az eszköztípusokat, amelyeket a minősített szociális vállalkozási alapok a finanszírozásukhoz felhasználhatnak. Ezért e rendelet egységes szabályokat állapít meg a minősített szociális vállalkozási alapok számára az általuk felhasználható, elfogadható befektetési eszközökre vonatkozóan, beleértve a sajáttőke- vagy kvázisajátított eszközöket, a hitelviszonyt megtestesítő eszközöket – például a saját váltókat és a takarékjegyeket –, a más minősített szociális vállalkozási alapokba történő befektetéseket, valamint a biztosíték mellett vagy anélkül nyújtott hiteleket és az adományokat. A minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetések felhígulásának megakadályozása érdekében a minősített szociális vállalkozási alapok számára csak abban az esetben szabad engedélyezni a más minősített szociális vállalkozási alapokba történő befektetéseket, ha ez utóbbi minősített szociális vállalkozási alapok összesített tőke-hozzájárulásai és le nem hívott tőkéjük legfeljebb 10 %-át fektették más szociális vállalkozási alapokba.
- (20) A minősített szociális vállalkozási alapok elsődleges tevékenysége a szociális gazdasági társaságok elsődleges befektetéseken keresztül történő finanszírozása. A minősített szociális vállalkozási alapok nem folytatnak rendszerszintű jelentőségű banki tevékenységeket az általános prudenciális keretszabályozáson kívül (úgynevezett „árnyékbanki tevékenység”), és nem követhetnek a magántőkére jellemző stratégiákat sem, például nem végezhetnek hitelből történő vállalatfelvásárlást.
- (21) A befektetési portfólió szükséges rugalmasságának fenntartása érdekében a minősített szociális vállalkozási alapok befektethetnek a minősített befektetésektől eltérő eszközökbe, de e befektetések értéke nem haladhatja meg a nem minősített befektetésekre meghatározott 30 %-os küszöbértéket. A pénzeszközök és pénzeszköz-egyenértékesekek állományát nem kell figyelembe venni e küszöbérték kiszámításánál, mivel ezen állományok nem minősülnek befektetésekként. A minősített szociális vállalkozási alapok olyan befektetéseket eszközölnek, amelyek összhangban állnak etikus befektetési stratégiájukkal, nem eszközölhetnek például olyan befektetéseket – pl. a fegyveriparban –, amelyek esetében fennáll az emberi jogok megsértésének veszélye, vagy amelyek elektronikus hulladékdömpinggel járhatnak.
- (22) Annak érdekében, hogy az „ESZVA” megnevezés az Unió egész területén a befektetők számára megbízható és könnyen azonosítható legyen, a minősített szociális vállalkozási alapok Unióban történő forgalmazása során ezt a megnevezést kizárólag azok a minősített szociális vállalkozási alapkezelők használhatják, amelyek megfelelnek az e rendeletben megállapított egységes minőségi kritériumoknak.
- (23) Annak érdekében, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok a céljuknak megfelelő, elkülönült és azonosítható profillal rendelkezzenek, egységes szabályokat kell bevezetni az ilyen alapok portfólió-összetételére és engedélyezett befektetési technikáira vonatkozóan.
- (24) Annak érdekében, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok ne járuljanak hozzá rendszerszintű kockázatok kialakulásához, valamint, hogy az ilyen alapok befektetési tevékenységük során a minősített portfólióvállalkozások támogatására összpontosítsanak, a tőkeáttétel alkalmazását meg kell tiltani az alap számára. A minősített szociális vállalkozási alapkezelő a minősített szociális vállalkozási alap szintjén csak abban az esetben vehet fel kölcsönt, bocsáthat ki adóskötelezvényt és vállalhat garanciát, ha e kölcsönöket, adóskötelezvényeket és garanciákat le nem hívott kötelezettségvállalások fedezik, és így az alap kitétséget nem növelik a lehívható tőke szintjét meghaladóan. A minősített szociális vállalkozási alap befektetőitől kapott, ugyanezen befektetők tőke-kötelezettségvállalásai által teljes mértékben fedezett készpénzelőlegek nem növelik a minősített szociális vállalkozási alap kitétséget, ezért megengedhetők. Annak érdekében azonban, hogy az alapok fedezni tudják azokat a rendkívüli likviditási hiányokat, amelyek a lehívható tőkének a befektetőktől történő lehívása és az alap számláján történő tényleges jóváírása között előfordulhatnak, a rövid távú kölcsönfelvételt meg kell engedni, feltéve, hogy annak összege nem haladja meg az alap le nem hívott tőkéjét.

- (25) Annak érdekében, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazása olyan befektetők részére történjen, akik rendelkeznek a saját befektetési döntéseik meghozásához és az ilyen alapok által hordozott kockázatok megfelelő felméréséhez szükséges tapasztalattal, tudással és szakértelemmel, valamint a minősített szociális vállalkozási alapok iránti befektetői bizalom megtartása érdekében bizonyos biztosítékokról kell rendelkezni. A minősített szociális vállalkozási alapokat ebből kifolyólag csak szakmai ügyfelek részére, vagy a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében szakmai ügyfélnek tekinthető befektetők részére szabad forgalmazni. Annak érdekében azonban, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok befektetőinek köre megfelelően széles legyen, kívánatos, hogy egyes más befektetők, többek között a magas tőkefedezettel rendelkező magánszemélyek is hozzáférhessenek az ilyen alapokhoz. Ezen egyéb befektetők tekintetében külön biztosítékokat kell megállapítani annak biztosítása érdekében, hogy a minősített szociális vállalkozási alapokat kizárólag olyan befektetők részére forgalmazzák, amelyek az ilyen befektetésekhez megfelelő profillal rendelkeznek. Ezek a biztosítékok kizárják a rendszeres megtakarítási formákon keresztül történő forgalmazást. Ezenkívül a minősített szociális vállalkozási alap kezelő vezetésében részt vevő ügyvezetők, igazgatók vagy alkalmazottak által eszközölt befektetéseket is lehetővé kell tenni abban az esetben, ha a befektetés az általuk kezelt minősített szociális vállalkozási alapba irányul, hiszen az ilyen személyek kellően jártasak az ilyen befektetésekben való részvételhez.
- (26) Annak érdekében, hogy csak azok a minősített szociális vállalkozási alapkezelők használhassák az „ESZVA” megnevezést, amelyek piaci viselkedésük tekintetében teljesítik az egységes minőségi kritériumokat, a rendeletben szabályokat kell megállapítani az üzletvitelre, valamint a kezelőknek a befektetőivel fenntartott kapcsolatra vonatkozóan. Ugyanebből az okból kifolyólag a rendeletben meg kell határozni az összeférhetlenség alapkezelők általi kezelésére vonatkozó egységes feltételeket is. A szabályoknak azt is meg kell követelniük, hogy az alapkezelő rendelkezzen az összeférhetlenség megfelelő kezeléséhez szükséges szervezeti és adminisztratív eszközökkel.
- (27) Ha valamely minősített szociális vállalkozási alapkezelő harmadik félre kíván feladatokat átruházni, az alapkezelőnek a minősített szociális vállalkozási alappal és annak befektetőivel szemben fennálló felelősségét a harmadik félre való feladatátruházás ténye nem befolyásolhatja. Ezenkívül az alapkezelő nem ruházhat át feladatokat olyan mértékben, hogy már lényegében nem tekinthető minősített szociális vállalkozási alapnak, hanem postafiókcéggé vált. Továbbra is az alapkezelő felel az átruházott feladatok megfelelő teljesítéséért, valamint e rendelet betartásáért. A feladatok átruházása nem veszélyeztetheti az alapkezelő felügyeletének hatékonyságát, és különösen nem akadályozhatja meg, hogy az alapkezelő befektetőinek legjobb érdeke szerint járjon el, illetve, hogy az alap kezelése a befektetők legjobb érdeke szerint történjen.
- (28) A szociális gazdasági társaságokat célzó befektetési alapok egyik alapvető jellemzője, hogy a befektetők számára biztosított pénzügyi megtérülés mellett pozitív szociális hatást is kiváltanak, és ez megkülönbözteti őket más befektetési alapoktól. Ezért a rendeletnek elő kell írnia, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelőnek megfelelő eljárásokkal kell rendelkeznie a minősített portfólióvállalkozásokba irányuló befektetések által elérendő pozitív szociális hatások nyomon követésére.
- (29) A társadalmi eredményeket vagy hatásokat célzó alapok jellemzően összegyűjtik és értékelik az információkat azzal kapcsolatosan, hogy a szociális gazdasági társaságok milyen mértékben képesek elérni a kívánt eredményt és hatásokat. Igen széles azon társadalmi eredmények és hatások spektruma, amelyre a szociális gazdasági társaságok törekedhetnek. Ennek megfelelően sokféle módszer kifejlesztettek a szociális eredmények és hatások azonosítására és mérésére. A hátrányos helyzetűeket alkalmazni szándékozó vállalatok például jelentést tehetnek a foglalkoztatottak számáról, akik egyébként nem tudnának dolgozni, a börtönlakók beilleszkedését elősegíteni szándékozó vállalatok pedig értékelhetik a teljesítményt a visszaesők arányának vizsgálata révén. Az alapok segítik a szociális vállalkozásokat a céljaikkal és eredményeikkel kapcsolatos információk összegyűjtése és rendelkezésre bocsátása tekintetében, valamint összegzik azokat a befektetők számára. Miközben a szociális eredményekkel és hatásokkal kapcsolatos információ igen fontos a befektetők számára, nehéz összehasonlítani a különféle szociális gazdasági társaságokat és a különféle alapokat, mivel eltérőek a kitűzött szociális eredmények és hatások, és mivel különböznek a megközelítések is. Az ilyen információk lehetőleg nagyobb hosszú távú következetességének és összehasonlíthatóságának, illetve az információ megszerzésére irányuló eljárások lehető legnagyobb hatékonyságának ösztönzése érdekében célszerű felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kidolgozni e kérdéskörre vonatkozóan. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak egyszersmind világosabb helyzetet kell eredményezniük a felügyeleti hatóságok, a minősített szociális vállalkozási alapok és a szociális gazdasági társaságok számára.

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

- (30) Az „ESZVA” megnevezés integritásának biztosítása érdekében elő kell írni a minősített szociális vállalkozási alapkezelő szervezeti felépítésére vonatkozó minőségi kritériumokat. Ebből kifolyólag a rendelkezni kell a megfelelő technikai és emberi erőforrások meglétére vonatkozó egységes és arányos követelményekről.
- (31) A minősített szociális vállalkozási alapok megfelelő kezelésének, illetve annak biztosítása érdekében, hogy a kezelő képes fedezni a tevékenységekből eredő potenciális kockázatokat, egységes és arányos követelményeket kell rögzíteni a minősített szociális vállalkozási alapkezelő által fenntartandó saját forrásokra vonatkozóan. A saját forrás összegének elegendőnek kell lennie a minősített szociális vállalkozási alapok folyamatos és megfelelő kezelésének biztosítására.
- (32) A befektetővédelem céljából biztosítani kell a minősített szociális vállalkozási alap eszközeinek megfelelő értékelését. Ezért a minősített szociális vállalkozási alapok alapszabályában vagy létesítő okiratában meg kell határozni az eszközértékelési előírásokat. Ezzel biztosítható az értékelés integritása és átláthatósága.
- (33) Annak érdekében, hogy az „ESZVA” megnevezést használó minősített szociális vállalkozási alapkezelők megfelelően számot adjanak tevékenységükről, egységes szabályokat kell megállapítani az éves beszámolóra vonatkozóan.
- (34) E rendelet ugyan tartalmaz biztosítékokat az alapok megfelelő felhasználásának biztosítása céljából, a felügyeleti hatóságoknak mégis ügyelniük kell arra, hogy ezeket a biztosítékokat be is tartsák.
- (35) Annak érdekében, hogy a befektetők szemében meg lehessen őrizni az „ESZVA” megnevezés integritását, fontos, hogy ezt a megnevezést csak azok az alapkezelők használhassák, amelyek a befektetési politikájuk és befektetési céljaik tekintetében teljes mértékben átláthatóak. Ezért egységes szabályokat kell megállapítani a minősített szociális vállalkozási alapkezelőknek a befektetők felé fennálló tájékoztatási kötelezettségeire vonatkozóan. E követelmények kifejezetten a szociális gazdasági társaságokba irányuló befektetésekre jellemző elemeket is tartalmazhatnak, hogy a tájékoztatás tartalma következetesebb és összehasonlíthatóbb legyen. Ide tartoznak a minősített portfólióvállalkozások befektetési célként való kiválasztása során figyelembe vett kritériumokkal és eljárásokkal kapcsolatos információk. Ezen információk részét képezi a befektetési politika révén elérni kívánt pozitív szociális hatásra, illetve annak nyomon követésére és értékelésére vonatkozó tájékoztatás is. Ezen túlmenően a befektetők ilyen befektetésekbe vetett bizalmának fenntartása érdekében adatokat kell szolgáltatni a minősített szociális vállalkozási alap által nem minősített portfólióvállalkozásokba eszközölt befektetésekről, és e vállalkozások kiválasztási módjáról is.
- (36) Az e rendeletben foglalt egységes követelményeknek való megfelelés hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága felügyeli, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelők megfelelnek-e az e rendeletben meghatározott egységes követelményeknek. Ezért azok a kezelők, akik az alapjaikat az „ESZVA” megnevezés alatt kívánják forgalmazni, kötelesek értesíteni szándékukról a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát. A hatáskörrel rendelkező hatóságnak nyilvántartásba kell vennie az alapkezelőt, ha valamennyi szükséges információ benyújtásra került, és megfelelő intézkedések biztosítják az e rendelet követelményeinek való megfelelést. Az engedély az Unió egész területén érvényes.
- (37) A minősített szociális vállalkozási alap határokon átnyúló hatékony forgalmazásának elősegítése érdekében az alapkezelőt a lehető leggyorsabban nyilvántartásba kell venni.
- (38) Az e rendeletben megállapított egységes kritériumoknak való megfelelés hatékony felügyeletének biztosítása érdekében meg kell állapítani annak szabályait, hogy mely körülmények fennállása esetén kell frissíteni a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságához benyújtott adatokat.
- (39) Az e rendeletben foglalt követelmények hatékony felügyelete érdekében létre kell hozni a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok közötti, határokon átvitelő értesítési eljárást, amelyet a minősített szociális vállalkozási alapkezelőknek a letelepedése szerinti tagállamban történő nyilvántartásba vétele indít el.

- (40) Annak érdekében, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazásának feltételei az Unió egész területén átláthatók legyenek, az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság, EÉPH) számára elő kell írni egy olyan központi adatbázis működtetését, amely tartalmazza az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett valamennyi minősített szociális vállalkozási alapkezelőt és az általuk kezelt valamennyi minősített szociális vállalkozási alapot.
- (41) Amennyiben a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága világos és alátámasztható indokokkal rendelkezik arra, hogy úgy vélje, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelő a tagállam területén belül megsérti e rendeletet, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, amelynek meg kell tennie a szükséges intézkedéseket.
- (42) Ha a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának intézkedései ellenére, vagy azok ésszerű időn belüli hiányában a minősített szociális vállalkozási alapkezelő kitarthat a rendelettel nyilvánvalóan ellentétes gyakorlata mellett, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítését követően maga is megteheti minden szükséges intézkedést a befektetők védelmére, ideértve adott esetben az adott fogadó tagállamban a minősített szociális vállalkozási alapok érintett alapkezelő általi további forgalmazásának megakadályozását.
- (43) A megállapított egységes kritériumok hatékony felügyeletének biztosítása végett a rendeletnek tartalmaznia kell azoknak a felügyeleti jogköröknek a felsorolását, amelyekkel a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak rendelkezniük kell.
- (44) A megfelelő végrehajtás érdekében a rendeletben közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket kell előírni arra az esetre, ha megsértik a rendelet fő előírásait, azaz a portfólió összetételére, az elfogadható befektetők személyazonosságát érintő biztosítékokra, valamint az „ESZVA” megnevezésnek az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett minősített szociális vállalkozási alapkezelők általi kizárólagos használatára vonatkozó szabályokat. E fő előírások megsértése a megnevezés használatának megtiltását, és – adott esetben – az alapkezelőnek a nyilvántartásból való törlését kell maga után vonja.
- (45) A letelepedés szerinti és a fogadó tagállamnak, valamint az EÉPH-nak információcserét kell folytatnia a felügyeleti információkra vonatkozóan.
- (46) Az e rendeletben szabályozott egységes kritériumoknak való megfelelés felügyeletével megbízott szervek közötti hatékony szabályozói együttműködés megköveteli, hogy valamennyi érintett nemzeti hatóságra és az EÉPH-ra vonatkozóan magas szintű szakmai titoktartási kötelezettség legyen érvényben.
- (47) Az, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok milyen mértékben fognak hozzájárulni a szociális befektetések európai piacának növekedéséhez, attól függ majd, hogy az alapkezelők alkalmazzák-e majd az „ESZVA” megnevezést, a befektetők elismerik-e majd azt, valamint, hogy létrejön-e majd a szociális gazdasági társaságok egész Unióra kiterjedő életerős rendszere, amely segíti e társaságokat a kínált finanszírozási lehetőségek igénybevételében. Ennek érdekében valamennyi érdekelt félnek, ideértve a piac működtetőit, a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, a Bizottságot és az Unión belüli egyéb érintett intézményeket, arra kell törekednie, hogy biztosítsa az e rendelet kínálta lehetőségek közismertségét.
- (48) Az e rendeletben meghatározott követelmények pontosítása érdekében az EUMSZ 290. cikke szerinti, jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskört kell a Bizottságra ruházni a szociális célkitűzést szolgáló áru- és szolgáltatástípusok, illetve árutermelési és szolgáltatásnyújtási módok és a nyereség tulajdonosok és befektetők közötti esetleges felosztása körülményeinek, a minősített szociális vállalkozási alapkezelők által kerülendő összeférhetlenségi helyzetek fajtáinak és az ezzel összefüggésben szükséges lépések pontosítása, a minősített portfólióvállalkozások által elérendő pozitív szociális hatások mérésére szolgáló eljárások, valamint a befektetők számára nyújtandó tájékoztatás tartalma és eljárása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten és tekintetbe véve az önszabályozási kezdeményezéseket és a magatartási kódexeket – megfelelő konzultációkat folytasson. A minősített portfólióvállalkozások által elérendő pozitív szociális hatások mérésére szolgáló eljárások részleteiről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat érintő előkészítő munkához kapcsolódó konzultációkat a Bizottságnak az érintett szereplők és az EÉPH bevonásával kell lefolytatnia. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (49) A pénzügyi szolgáltatások terén alkalmazott technikai standardoknak Unió-szerte következetes harmonizációt és magas szintű felügyeletet kell biztosítaniuk. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EÉPH-t, mint magas szintű szakértelemmel rendelkező szervet, megbízni olyan – a Bizottsághoz benyújtandó – végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (50) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban végrehajtási aktusok útján végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el. Az EÉPH-t meg kell bízni az e rendeletben említett bejelentési eljárás formájára vonatkozó végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával.
- (51) E rendeletet alkalmazásának napját követően négy éven belül a Bizottságnak a szociális vállalkozási alapok piacán bekövetkező változások értékelése céljából felül kell vizsgálnia e rendeletet. A felülvizsgálat tartalmazza a rendeletben előírt szabályok működésének és az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatoknak az általános felmérését. A felülvizsgálat eredménye alapján a Bizottság jelentést nyújt be – szükség esetén a megfelelő jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (52) Ezenkívül e rendelet alkalmazásának napját követően négy éven belül a Bizottságnak meg kell kezdenie az e rendelet és a kollektív befektetési vállalkozásokról és azok kezelőiről szóló egyéb szabályok, különösen a 2011/61/EU irányelv közötti kölcsönhatás vizsgálatát. E vizsgálatnak kiemelten kell foglalkoznia e rendelet hatályával, értékelve azt, hogy ki kell-e terjeszteni a hatályt annak lehetővé tétele érdekében, hogy a jelentősebb alternatív befektetési alapok használhassák az „ESZVA” megnevezést. A felülvizsgálat eredménye alapján a Bizottság jelentést nyújt be – szükség esetén a megfelelő jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (53) E felülvizsgálattal összefüggésben a Bizottságnak értékelnie kell az alapok befektetők általi felvételét esetlegesen akadályozó tényezőket, ideértve azt is, hogy milyen hatást gyakorolnak az intézményi befektetőkre a rájuk vonatkozó egyéb prudenciális jellegű szabályok. A Bizottságnak adatokat kell gyűjtenie továbbá annak értékelése céljából, hogy az „ESZVA” megnevezés miként járulna hozzá egyéb uniós programokhoz, például a Horizont 2020-hoz, amely az uniós innováció támogatására is szolgál.
- (54) A „Cselekvési terv a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájárulásának javítására” című, 2011. december 7-i bizottsági közleménynek megfelelően a kockázati-ke-alapok határon átnyúló befektetéseit gátló adóügyi akadályok Bizottság általi vizsgálatával összefüggésben, valamint e rendelet felülvizsgálatához kapcsolódóan a Bizottságnak meg kellene fontolnia, hogy ugyanilyen módon vizsgálja meg a szociális gazdasági társaságok adóügyi akadályait, továbbá értékelje azokat a lehetséges adóügyi ösztönzőket, amelyek révén támogathatók a szociális vállalkozások az Unióban.
- (55) Az EÉPH értékeli az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (56) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, beleértve a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot (7. cikk) és a vállalkozás szabadságát (16. cikk).
- (57) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ az irányadó a személyes adatoknak az e rendelettel összefüggésben a tagállamokban végzett, a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, különösen a tagállamokban kijelölt független közjogi hatóságok felügyelete alatt történő feldolgozására vonatkozóan. A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szabályozza a személyes adatok e rendelet szerinti feldolgozását, amelyet az EÉPH az európai adatvédelmi biztos felügyelete alatt végez.
- (58) Mivel e rendelet célját, nevezetesen azt, hogy a minősített szociális vállalkozási alapok Unió-szerte való forgalmazásának elősegítése érdekében létrehozza a minősített szociális vállalkozási alapok belső piacát a minősített szociális vállalkozási alapkezelőkre vonatkozó engedélyezés keretében meghatározása révén, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ezért amennyiben a rendelet léptéke és hatása miatt az – uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Ez a rendelet egységes követelményeket és feltételeket határoz meg azokra a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozóan, amelyek a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazásával összefüggésben az egész Unióban használni kívánják az „ESZVA” megnevezést, így hozzájárul a belső piac zavartalan működéséhez.

A rendelet ezenkívül egységes szabályokat állapít meg a minősített szociális vállalkozási alapoknak az elfogadható befektetők számára Uniószerre történő forgalmazására, a minősített szociális vállalkozási alapok portfólió-összetételére, a minősített szociális vállalkozási alapok által alkalmazható befektetési eszközökre és technikákra, valamint az Uniószerre minősített szociális vállalkozási alapokat forgalmazó alapkezelők szervezeti felépítésére, üzletvitelére és átláthatóságára vonatkozóan.

2. cikk

(1) Ez a rendelet a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kollektív befektetési vállalkozások olyan alapkezelőire alkalmazandó, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:

a) kezelt összesített eszközértékük nem haladja meg a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti küszöbértéket;

b) az Unióban letelepedettek;

c) a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének a) pontjával összhangban a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál nyilvántartás-kötelesek; és

d) minősített szociális vállalkozási alap portfóliókat kezelnek.

(2) A 15. cikkkel összhangban nyilvántartásba vett minősített szociális vállalkozási alapkezelők, amelyek eszközállományának összértéke a későbbiekben meghaladja a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett küszöbértéket, és így az említett irányelv 6. cikke alapján engedélykötelessé válnak a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező

hatóságainál, a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazásával összefüggésben az egész Unióban továbbra is használhatják az „ESZVA” megnevezést, amennyiben az általuk kezelt minősített szociális vállalkozási alapokkal összefüggésben:

a) folyamatosan megfelelnek a 2011/61/EU irányelvben foglalt követelményeknek; és

b) a továbbiakban is folyamatosan megfelelnek e rendelet 3., 5. és 10. cikkének, 13. cikke (2) bekezdésének, valamint 14. cikke (1) bekezdése d), e) és f) pontjának.

(3) Ha a 15. cikkkel összhangban nyilvántartásba vett minősített szociális vállalkozási alapkezelők külső kezelők, a 2009/65/EK irányelv alapján engedélyköteles ÁÉKBV-t is kezelhetnek.

3. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

a) „kollektív befektetési vállalkozás”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerinti ABA;

b) „minősített szociális vállalkozási alap”: olyan kollektív befektetési vállalkozás,

i. amely az összes vonatkozó költség, a készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek állományának levonása után befektethető összeg alapján számított, összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkénének legalább 70 %-át minősített befektetésekbe szándékozik kihelyezni a minősített szociális vállalkozási alap alapszabályában vagy létesítő okiratában megjelölt határidőn belül;

ii. amelynek minősített befektetésektől eltérő eszközökbe kihelyezett befektetései nem haladják meg az összes vonatkozó költség, a készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek állományának levonása után befektethető összeg alapján számított, összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkénének 30 %-át;

iii. amelyet valamely tagállam területén hoztak létre;

- c) „minősített szociális vállalkozási alapkezelő”: olyan jogi személy, amelynek alaptevékenysége legalább egy minősített szociális vállalkozási alap kezelése;
- d) „minősített portfólióvállalkozás”: olyan vállalkozás,
- i. amely a minősített szociális vállalkozási alap által eszközölt befektetés idején nem vehet részt a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. és 15. pontja szerinti szabályozott piacon vagy multilaterális kereskedési rendszerben (MTF) való kereskedésben;
  - ii. létesítő okirata, alapszabálya vagy más, a társaság alapításakor készült szabályzat vagy létesítő okirat szerint elsődleges célja, hogy mérhető, pozitív szociális hatásokat érjen el, amennyiben a vállalkozás:
    - szolgáltatásokat vagy árukat kínál kiszolgáltatót, marginalizálódott, hátrányos helyzetű vagy kirekesztett embereknek,
    - áruterelési vagy szolgáltatásnyújtási módja a szociális célkitűzését szolgálja, vagy
    - kizárólag az első két francia bekezdésben meghatározott szociális gazdasági társaságoknak nyújt pénzügyi támogatást;
  - iii. nyereségét elsősorban létesítő okirata, alapszabálya vagy más, a társaság alapításakor készült szabályzat vagy létesítő okirat és az ezekben meghatározott olyan eljárások és szabályok szerinti elsődleges szociális célkitűzésének elérésére fordítja, amelyek meghatározzák, hogy mely körülmények fennállása esetén kerül sor a nyereség részvényesek és tulajdonosok közötti felosztására, annak érdekében, hogy a nyereség felosztása ne veszélyeztesse elsődleges célkitűzését;
  - iv. elszámoltatható és átlátható irányítás alatt áll, különösen a munkavállalók, az ügyfelek és az üzleti tevékenységében érintett felek bevonása révén;
- v. amelynek valamely tagállam vagy harmadik ország területén letelepedettek, feltéve, hogy az említett harmadik ország:
- nem szerepel a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni pénzügyi munkacsoportnak a nem együttműködő országokat és területeket tartalmazó jegyzékében,
  - olyan megállapodást kötött a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjének letelepedése szerinti tagállammal és minden egyéb olyan tagállammal, ahol a minősített szociális vállalkozási alap befektési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni szándékoznak, amely biztosítja, hogy a harmadik ország teljes mértékben megfeleljen az OECD adóügyi modellegyezménye 26. cikkében meghatározott normáknak, és biztosítja az adóügyi információk tényleges cseréjét, beleértve a többoldalú adómegállapodásokat is;
- e) „minősített befektetés”: a következő eszközök bármelyike:
- i. olyan sajáttőke- vagy kvázisajátőke-eszköz, amelyet:
    - minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki, és a minősített szociális vállalkozási alap közvetlenül a minősített portfólióvállalkozástól szerzi meg,
    - minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki a minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírral cserébe, vagy
    - olyan vállalkozás bocsátott ki, amelynek a minősített portfólióvállalkozás többségi tulajdonú leányvállalata, és amelyet a minősített szociális vállalkozási alap a minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott, sajáttőke-eszközért cserébe szerzett meg;
  - ii. minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott, értékpapírosított és nem értékpapírosított, hitelviszonyt megtestesítő eszközök;

- iii. egy vagy több más minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyei vagy részvényei, feltéve, hogy ezen minősített szociális vállalkozási alapok összesített tőke-hozzájárulásuk és le nem hívott tőkéjük legfeljebb 10 %-át fektették minősített szociális vállalkozási alapokba;
- iv. a minősített szociális vállalkozási alap által, minősített portfólióvállalkozásnak biztosíték mellett vagy anélkül nyújtott hitelek;
- v. bármely más részesedés minősített portfólióvállalkozásban;
- f) „vonatkozó költség”: a közvetlenül vagy közvetve a befektetők által viselt és a minősített szociális vállalkozási alap kezelője és a befektetők közötti megállapodás szerinti díjak, költségek és kiadások;
- g) „saját tőke”: tulajdonosi részesedés egy vállalkozásban, megjelenési formáját tekintve részvény vagy a minősített portfólióvállalkozás tőkéjében való, a befektetők számára kibocsátott részesedés más formái;
- h) „kvázi-sajáttőke”: bármely olyan, saját tőke és adósság együtteséből álló finanszírozási eszköz, amely esetében az eszköz hozamát a minősített portfólióvállalkozás nyereségével vagy veszteségével kapcsolják össze, és az instrumentum visszafizetése nemteljesítés esetén nem teljes mértékben biztosított;
- i) „forgalmazás”: valamely minősített szociális vállalkozási alapkezelő kezdeményezésére vagy annak nevében az általa kezelt minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó közvetlen vagy közvetett ajánlattétel az Unióban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező befektetők számára, vagy az említett befektetési jegyek, illetve részvények ilyen befektetők részére történő kibocsátása;
- j) „lehívható tőke”: olyan kötelezettségvállalás, amely alapján a befektető a minősített szociális vállalkozási alap
- alapszabályában vagy létesítő okiratában megjelölt határidőn belül köteles részesedést szerezni a minősített szociális vállalkozási alapban, vagy annak részére tőke-hozzájárulást teljesíteni;
- k) „letelepedés szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjét alapították, és amelynek hatáskörrel rendelkező hatóságainál a minősített szociális vállalkozási alapot a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének a) pontjával összhangban be kell jegyezni;
- l) „fogadó tagállam”: az – a letelepedés szerint tagállamtól eltérő – tagállam, amelyben a minősített szociális vállalkozási alap kezelője e rendelettel összhangban minősített szociális vállalkozási alapokat forgalmaz;
- m) „hatáskörrel rendelkező hatóság”: az a nemzeti hatóság, amelyet a letelepedés szerinti tagállam törvényben vagy rendeletben kijelöl arra a feladatra, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó kollektív befektetési vállalkozások alapkezelőinek nyilvántartását vezesse.
- Az első albekezdés c) pontja esetében, ha a minősített szociális vállalkozási alap jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és az alap irányítótestülete nem jelöl ki külső alapkezelőt, akkor a 15. cikkel összhangban magát a minősített szociális vállalkozási alapot jegyzik be alapkezelőként. A belső szociális vállalkozási alapkezelőként nyilvántartásba vett minősített szociális vállalkozási alap nem jegyezhető be más kollektív befektetési vállalkozások külső minősített szociális vállalkozási alapkezelőjeként.
- (2) A Bizottság jogosult a 26. cikknek megfelelően az e cikk (1) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában említett szociális célkitűzést szolgáló áru- és szolgáltatástípusokat, illetve áruteremelési és szolgáltatásnyújtási módokat meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat elfogadni, figyelembe véve a minősített portfólióvállalkozások különböző típusait és azokat a helyzeteket, melyekben sor kerülhet a nyereség tulajdonosok és befektetők közötti felosztására.

II. FEJEZET

AZ „ESZVA” MEGNEVEZÉS HASZNÁLATÁNAK FELTÉTELEI

4. cikk

Azok a minősített szociális vállalkozási alapkezelők, amelyek megfelelnek az e fejezetben meghatározott követelményeknek, jogosultak az „ESZVA” megnevezés használatára aminősített szociális vállalkozási alapok Unióban történő forgalmazása során.

5. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő minősített befektetésektől eltérő eszközökbe való befektetés esetén biztosítja, hogy az ilyen eszközökbe kihelyezett befektetések ne haladják meg az alap összesített tőke-hozzájárulásainak és le nem hívott tőkéjének 30 %-át. A 30 %-os küszöbérték kiszámítása az összes vonatkozó költség levonása után fennmaradó befektethető összegek alapján történik; a pénzeszközök és pénzeszköz-egyenértékesek állományát nem kell figyelembe venni e küszöbérték számításánál, mivel a pénzeszközök és pénzeszköz-egyenértékesek nem minősülnek befektetéseknek.

(2) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő a minősített szociális vállalkozási alap szintjén nem alkalmazhat olyan módszert, amely akár pénz- vagy értékpapírkölcsönök, akár származékos pozíciók felvétele útján vagy bármely más módon lehívható tőkéjének szintjét meghaladó mértékben növelné az alap kockázati kitettségét.

(3) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő a minősített szociális vállalkozási alap szintjén csak azzal a feltétellel vehet fel kölcsönt, bocsáthat ki adóskötelezvényt vagy vállalhat garanciát, ha ezeket a kölcsönöket, adóskötelezvényeket vagy garanciákat le nem hívott kötelezettségvállalások fedezik.

6. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelők a minősített szociális vállalkozási alapok befektetési jegyeit és részvényeit kizárólag olyan befektetők részére forgalmazzák, amelyek a 2004/39/EK irányelv II. mellékletének I. szakasza szerinti szakmai ügyfeleknek minősülnek, vagy amelyek a 2004/39/EK irányelv II. mellékletének II. szakaszával összhangban, kérésre, szakmai ügyfélként kezelhetők, vagy egyéb befektetők részére, akik:

a) legalább 100 000 EUR befektetésére vállalnak kötelezettséget; valamint

b) írásban, a befektetési kötelezettségvállalásról megkötött szerződéstől független dokumentumban kijelentik, hogy tudatában vannak a tervezett kötelezettségvállalással járó kockázatnak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a minősített szociális vállalkozási alapkezelő vezetésében érintett felső és középvezetőknek, valamint alkalmazottaknak az általuk kezelt minősített szociális vállalkozási alapokba való befektetéseire.

7. cikk

A minősített szociális vállalkozási alapkezelő az általa kezelt minősített szociális vállalkozási alappal kapcsolatban:

a) jóhiszeműen, tisztességesen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel jár el tevékenységei gyakorlása során;

b) megfelelő szabályozási elveket és eljárásokat alkalmaz a befektetők és a minősített portfólióvállalkozások érdekeit érintő, várhatóan felmerülő jogellenes gyakorlatok megakadályozására;

c) üzleti tevékenységét úgy végzi, hogy azzal előmozdítsa azon minősített portfólióvállalkozások pozitív szociális hatását, amelyekbe befektetett, és a lehető legnagyobb mértékben szolgálja az általa kezelt minősített szociális vállalkozási alapok és azok befektetőinek érdekeit, valamint a piac integritását;

d) a minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetések kiválasztása és e befektetések, valamint e vállalkozások pozitív szociális hatása folyamatos ellenőrzése során nagyfokú gondossággal jár el;

e) megfelelő szaktudással és ismeretekkel rendelkezik arról a minősített portfólióvállalkozásról, amelybe befektet;

f) méltányosan kezeli a befektetőket;

g) biztosítja, hogy egyetlen befektető se részesüljön megkülönböztetett bánásmódban, kivéve, ha ezt az adott minősített szociális vállalkozási alap alapszabályában vagy létesítő okiratában közzéteszik.

8. cikk

(1) Ha egy minősített szociális vállalkozási alapkezelő harmadik félre ruház feladatokat, az alapkezelőnek a minősített szociális vállalkozási alappal és annak befektetőivel szemben fennálló felelőssége nem változik. Az alapkezelő nem ruházhat át feladatokat olyan mértékben, hogy lényegében már ne legyen szociális vállalkozási alapkezelőnek tekinthető, vagy olyan mértékben, hogy postafiókcéggé váljon.

(2) A feladatok (1) bekezdésben említett átruházása nem veszélyeztetheti a minősített szociális vállalkozási alapkezelő felügyeletének hatékonyságát, és különösen nem akadályozhatja meg, hogy az alapkezelő befektetőinek legjobb érdeke szerint járjon el, illetve, hogy a minősített szociális vállalkozási alap kezelése a befektetők legjobb érdeke szerint történjen.

9. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő köteles felismerni és megakadályozni az összeférhetlenségi helyzeteket, illetve, amennyiben az összeférhetlenség nem kerülhető el, úgy köteles azt kezelni és nyomon követni, valamint a (4) bekezdésnek megfelelően haladéktalanul nyilvánosságra hozni annak megakadályozása céljából, hogy az összeférhetlenségi helyzet hátrányosan befolyásolja a minősített szociális vállalkozási alapok és az azokba befektetők érdekeit, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a kezelésében lévő minősített szociális vállalkozási alapokat méltányosan kezeljék.

(2) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő különösen az alábbiak között esetleg felmerülő összeférhetlenségi helyzeteket veszi figyelembe:

- a) a minősített szociális vállalkozási alapkezelők, az alapkezelők üzleti tevékenységét ténylegesen végző személyek, az alapkezelő alkalmazottai, az alapkezelő felett közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorló vagy általa közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzött bármely személy, valamint az alapkezelő által kezelt minősített szociális vállalkozási alap vagy befektetői;
- b) a minősített szociális vállalkozási alap vagy befektetői, valamint valamely egyéb, ugyanazon minősített szociális vállalkozási alapkezelő által kezelt minősített szociális vállalkozási alap, vagy az előbbiek befektetői;
- c) a minősített szociális vállalkozási alap vagy az abba befektetők és az ugyanazon minősített szociális vállalkozási alapkezelő által kezelt kollektív befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV vagy e kollektív befektetési vállalkozásba vagy ÁÉKBV-be befektetők.

(3) A minősített szociális vállalkozási alapkezelők hatékony szervezeti és adminisztratív megoldásokkal biztosítják, hogy megfeleljenek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

(4) Az összeférhetlenségi helyzetet azokban az esetekben kell az (1) bekezdés szerint nyilvánosságra hozni, amikor a

minősített szociális vállalkozási alapkezelő által az összeférhetlenség felismerésére, megelőzésére, kezelésére és nyomon követésére alkalmazott szervezeti megoldások nem elegendőek ahhoz, hogy kellő megbízhatósággal garantálják a befektetők érdeksérelme kockázatának elkerülését. A minősített szociális vállalkozási alapkezelőnek – mielőtt a befektetők nevében üzleti tevékenységet végezne – világosan fel kell tárnia a befektetők előtt az összeférhetlenség általános jellemzőit vagy forrását.

(5) A Bizottság a 26. cikkben foglaltakkal összhangban jogosult az alábbiakat meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására:

- a) az e cikk (2) bekezdésében említett összeférhetlenség típusai;
- b) a minősített szociális vállalkozási alapkezelők által az összeférhetlenség felismerésére, megelőzésére, kezelésére, nyomon követésére és nyilvánosságra hozatalára irányuló struktúrák, szervezeti és adminisztratív eljárások tekintetében megtett lépések.

10. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelők az általuk kezelt valamennyi minősített szociális vállalkozási alap vonatkozásában kötelesek megfelelő eljárásokkal mérni, hogy a minősített szociális vállalkozási alap befektetési által érintett minősített portfólióvállalkozások milyen mértékben érik el az általuk célul kitűzött pozitív szociális hatást. Az alapkezelők biztosítják, hogy ezen eljárások világosak és átláthatók legyenek, és tartalmazzanak olyan mutatókat, amelyek a minősített portfólióvállalkozás szociális céljának és jellegének függvényében tartalmazhatnak egy vagy több elemet a következők közül:

- a) foglalkoztatás és munkaerőpiacok;
- b) a munkahelyek minőségével összefüggő előírások és jogok;
- c) társadalmi befogadás és egyes konkrét csoportok védelme;
- d) egyenlő bánásmód, esélyegyenlőség és megkülönböztetésmentesség;
- e) közegészség és közbiztonság;
- f) a szociális védelemhez, az egészségügyi és oktatási rendszerekhez való hozzáférés és az ezekre gyakorolt hatások.

(2) A Bizottság jogosult a 26. cikknek megfelelően az e cikk (1) bekezdésében említett eljárásokat meghatározó, a különböző minősített portfólióvállalkozásokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat elfogadni.

11. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelőknek mindenkor rendelkezniük kell elegendő saját forrással, valamint a minősített szociális vállalkozási alapok megfelelő kezeléséhez szükséges, megfelelő és kielégítő emberi és technikai erőforrással.

(2) A minősített szociális vállalkozási alap kezelőjének feladata annak biztosítása, hogy bármikor igazolni tudja a működés folytonosságának fenntartásához szükséges saját források elégséges voltát, és hogy a 14. cikkben előírtak szerint nyilvánosságra hozza az e tőke elégségességének igazolására felhozott érveket.

12. cikk

(1) Az eszközök értékelésére vonatkozó szabályokat a minősített szociális vállalkozási alap alapszabályában vagy létesítő okiratában kell meghatározni, és e szabályoknak megbízható és átlátható értékelési folyamatot kell biztosítaniuk.

(2) Az alkalmazott értékelési eljárásoknak biztosítaniuk kell az eszközök megfelelő értékelését és az eszközérték legalább évente egyszeri kiszámítását.

(3) A minősített portfólióvállalkozások következetes értékelésének biztosítása érdekében az EÉPH iránymutatásokat dolgoz ki, melyekben meghatározza az ilyen vállalkozásokba kihelyezett befektetések kezelésére vonatkozó közös elveket, figyelembe véve e vállalkozások mérhető, pozitív szociális hatás elérésével kapcsolatos elsődleges célkitűzését és azt, hogy nyereségeiket elsősorban e cél elérésére használják fel.

13. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő az általa kezelt valamennyi minősített szociális vállalkozási alapról éves beszámolót nyújt be a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságához a pénzügyi év végétől számított 6 hónapon belül. Az éves beszámoló ismerteti a minősített szociális vállalkozási alap portfóliójának összetételét és az alap tárgyévben folytatott tevékenységét. Tartalmazza továbbá a

minősített szociális vállalkozási alap működése végén felhalmozódott nyereségét, és adott esetben a működése során kiosztott nyereségét. A beszámoló tartalmazza a minősített szociális vállalkozási alap auditált pénzügyi elszámolásait. Az éves beszámolót a mindenkori beszámolási standardoknak, valamint a minősített szociális vállalkozási alapkezelő és a befektetők közötti megállapodásoknak megfelelően kell elkészíteni. A minősített szociális vállalkozási alapkezelő köteles a beszámolót a befektetők kérésére azok rendelkezésére bocsátani. A minősített szociális vállalkozási alapkezelők és a befektetők a nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban egyéb megállapodásokat is köthetnek egymással.

(2) Az éves beszámoló legalább a következőket tartalmazza:

- a) a befektetési politika révén elért általános szociális eredmények megfelelő részletezése, és az ezen eredmények mérésére alkalmazott módszer;
- b) a minősített portfólióvállalkozásokat érintő elidegenítésekről szóló nyilatkozat;
- c) annak ismertetése, hogy a minősített szociális vállalkozási alap egyéb, nem minősített portfólióvállalkozásokba irányuló befektetési eszközeit érintő elidegenítésekre a 14. cikk (1) bekezdésének f) pontjában leírt feltételek szerint került-e sor;
- d) a minősített szociális vállalkozási alapkezelő által a minősített portfólióvállalkozások kapcsán vállalt tevékenységek összefoglalása a 14. cikk (1) bekezdésének l) pontja szerint;
- e) tájékoztatás az 5. cikk (1) bekezdésében említett, a minősített portfólióbefektetésektől eltérő eszközökbe történő befektetések jellegéről és céljáról.

(3) Az auditot legalább évenként egyszer el kell végezni. Az auditnak meg kell erősítenie, hogy a pénz- és vagyoni eszközöket a minősített szociális vállalkozási alap nevében kezelik, és hogy a minősített szociális vállalkozási alap kezelője megfelelő nyilvántartásokat és ellenőrzéseket hozott létre és tart fenn a minősített szociális vállalkozási alap és befektetői pénz- és vagyoni eszközeire vonatkozó megbízatás és ezen eszközök ellenőrzése tekintetében.

(4) Amennyiben a minősített szociális vállalkozási alapkezelőnek a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkével összhangban a minősített szociális vállalkozási alapról éves pénzügyi beszámolót kell közzétennie, úgy az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információk külön vagy az éves pénzügyi beszámoló kiegészítéseként is rendelkezésre bocsáthatók.

14. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapkezelő a kezelésében lévő minősített szociális vállalkozási alap tekintetében világos és érthető formában tájékoztatja a befektetőket a befektetési döntéseik meghozatala előtt az alábbiakról:

- a) az alapkezelő, valamint a vele szociális vállalkozási alapok kezelésével kapcsolatban szerződésben álló bármely egyéb szolgáltató kiléte, valamint e szereplők feladatai;
- b) az alapkezelő rendelkezésére álló saját forrás mennyisége részletes nyilatkozattal, amelyben az alapkezelő vázolja, hogy miért tartja elegendőnek e saját forrásokat a kezelésében lévő minősített szociális vállalkozási alapok megfelelő kezeléséhez szükséges emberi és technikai erőforrások fenntartásához;
- c) a minősített szociális vállalkozási alap befektetési stratégiája és céljai, beleértve:
  - i. azon minősített portfólióvállalkozások típusait, amelyekbe befektetni szándékozik;
  - ii. azon egyéb minősített szociális vállalkozási alapokat, amelyekbe befektetni szándékozik;
  - iii. azon minősített portfólióvállalkozások típusait, amelyekbe bármely egyéb, a ii. pontban említett minősített szociális vállalkozási alap befektetni szándékozik;
  - iv. az általa eszközölni kívánt nem minősített befektetéseket;

v. az általa alkalmazni kívánt technikákat; valamint

vi. az érvényes befektetési korlátozásokat;

- d) a minősített szociális vállalkozási alap befektetési politikája révén formálódó pozitív szociális hatás, szükség szerint ideértve az ilyen eredményekkel kapcsolatos ésszerű előrejelzéseket és a múltbeli teljesítményre vonatkozó információkat;
- e) a szociális hatások mérésére alkalmazandó módszertan;
- f) a minősített portfólióvállalkozásoktól eltérő eszközök – kivéve a készpénzben vagy pénzeszköz-egyenértékben fennálló eszközöket – és a kiválasztásukra szolgáló folyamatok, illetve kritériumok;
- g) a minősített szociális vállalkozási alap kockázati profilja, és minden olyan kockázat, amely azokhoz az eszközökhöz kapcsolódik, amelyekbe az alap befektethet, vagy azokhoz a technikákhoz köthető, amelyeket az alap alkalmazhat;
- h) a minősített szociális vállalkozási alap értékelési eljárása és az eszközértékelés árazási módszere, beleértve a minősített portfólióvállalkozások értékelésére szolgáló módszereket;
- i) annak ismertetése, hogy milyen módon történik a minősített szociális vállalkozási alapkezelő díjazásának kiszámítása;
- j) valamennyi vonatkozó költség, valamint ezek legmagasabb összegének meghatározása;
- k) amennyiben rendelkezésre áll, a minősített szociális vállalkozási alap korábbi pénzügyi teljesítménye;
- l) a minősített szociális vállalkozási alapkezelő által önállóan vagy külső feleken keresztül nyújtott olyan üzleti támogatási szolgáltatások és más támogatási tevékenységek, amelyek célja azon minősített portfólióvállalkozások fejlődésének, növekedésének vagy egyéb más vonatkozásban folyamatos működésének elősegítése, amelyekbe a minősített szociális vállalkozási alap befektet, illetve, ha nem nyújt ilyen szolgáltatásokat vagy nem végez ilyen tevékenységeket, akkor ennek indoklása;

⁽¹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

m) azon eljárások, amelyekkel a minősített szociális vállalkozási alap megváltoztathatja befektetési stratégiáját, befektetési politikáját, vagy mindkettőt.

(2) Az (1) bekezdésben említett valamennyi információnak a szükséges mértékűnek, világosnak és egyértelműnek kell lennie. Az információkat naprakészen kell tartani, és ha szükséges, rendszeresen felül kell vizsgálni.

(3) Amennyiben a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjének az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ vagy a szociális vállalkozási alapra vonatkozó nemzeti joggal összhangban a minősített szociális vállalkozási alapról tájékoztatót kell közzétennie, úgy az e cikk (1) bekezdésében említett információk külön vagy a tájékoztató részeként is rendelkezésre bocsáthatók.

(4) A Bizottság a 26. cikkben foglaltakkal összhangban jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az alábbi meghatározása céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésének c)–f) és l) pontjában említett információk tartalma;

b) az e cikk (1) bekezdésének c)–f) és l) pontjában említett információk egységes bemutatási módja a lehető legnagyobb fokú összehasonlíthatóság biztosítása érdekében.

a) a minősített szociális vállalkozási alapok kezelését ténylegesen végző személyek adatai;

b) azoknak a minősített szociális vállalkozási alapoknak a megnevezése, amelyek befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni kívánják, valamint az alapok befektetési stratégiája;

c) információk a II. fejezet szerinti követelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedésekről;

d) azon tagállamok felsorolása, amelyekben a minősített szociális vállalkozási alapkezelő forgalmazni kívánja az egyes minősített szociális vállalkozási alapokat;

e) azon tagállamok felsorolása, amelyekben a minősített szociális vállalkozási alapkezelő minősített szociális vállalkozási alapokat létesített, vagy kíván létesíteni.

(2) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága csak akkor veszi nyilvántartásba a minősített szociális vállalkozási alapkezelőt, ha meggyőződött az alábbi feltételek teljesüléséről:

a) a minősített szociális vállalkozási alap üzleti tevékenységét irányító személyek üzleti jó hírneve elfogadható, és ezek a személyek a minősített szociális vállalkozási alapkezelő által követett befektetési stratégiák tekintetében elégséges szakmai tapasztalattal rendelkeznek;

b) az (1) bekezdésben előírt adatok hiánytalanok;

c) az (1) bekezdés c) pontjával összhangban bejelentett intézkedésekkel biztosítható a II. fejezet követelményeinek való megfelelés;

d) az (1) bekezdés e) pontja szerint benyújtott listából kiderül, hogy valamennyi minősített szociális vállalkozási alapot e rendelet 3. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjával összhangban hozták létre.

III. FEJEZET

FELÜGYELET ÉS IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

15. cikk

(1) Azok a minősített szociális vállalkozási alapkezelők, amelyek az „ESZVA” megnevezéssel kívánják forgalmazni minősített szociális vállalkozási alapjaikat, tájékoztatják e szándékukról a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, és közlik az alábbi adatokat:

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

(3) Az e cikk szerinti nyilvántartásba vétel az Unió egész területén érvényes, és jogosulttá teszi a minősített szociális vállalkozási alapkezelőt arra, hogy az Unió egészében „ESZVA” megnevezésű minősített szociális vállalkozási alapokat forgalmazzon.

16. cikk

A minősített szociális vállalkozási alap kezelője tájékoztatja a letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, amennyiben:

- a) új minősített szociális vállalkozási alapot kíván forgalmazni;
- b) már létező minősített szociális vállalkozási alapot kíván forgalmazni a 15. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett felsorolásban nem szereplő tagállamban.

17. cikk

(1) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a minősített szociális vállalkozási alapkezelő nyilvántartásba vétele, új minősített szociális vállalkozási alap hozzáadása, egy minősített szociális vállalkozási alap létesítése céljából új letelepedési hely hozzáadása, illetve olyan új tagállam hozzáadása után, amelyben a minősített szociális vállalkozási alapkezelő minősített szociális vállalkozási alapokat kíván forgalmazni, a nyilvántartásba vétel vagy adatmódosítás megtörténtéről haladéktalanul értesíti a 15. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti tagállamokat és az EÉPH-t.

(2) Az e rendelet 15. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti fogadó tagállamok a 15. cikk szerint nyilvántartásba vett minősített szociális vállalkozási alapkezelővel szemben nem írhatnak elő semmiféle követelményt vagy adminisztratív eljárást a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazásával kapcsolatban, továbbá nem köthetik a forgalmazást előzetes jóváhagyáshoz.

(3) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH az e cikk szerinti értesítés formáját meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

(4) Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. február 16-ig benyújtja a Bizottsághoz.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap a (3) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

18. cikk

Az EÉPH az interneten keresztül nyilvánosan hozzáférhető központi adatbázist tart fenn, amely tartalmazza a 15. cikkkel összhangban nyilvántartásba vett valamennyi minősített szociális vállalkozási alapkezelőt, az általuk forgalmazott minősített szociális vállalkozási alapokat, valamint azon országok listáját, amelyekben azokat forgalmazzák.

19. cikk

(1) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága felügyeli az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést.

(2) Amennyiben a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága világos és bizonyítható indokok alapján úgy ítéli meg, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelő a tagállam területén belül megsérti e rendeletet, erről azonnal tájékoztatja a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát. A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megteszi a szükséges intézkedéseket.

(3) Ha a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának intézkedései ellenére, vagy azok ésszerű időn belüli hiányában a minősített szociális vállalkozási alapkezelő kitarat a rendelettel nyilvánvalóan ellentétes gyakorlata mellett, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának értesítését követően maga is megteheti minden szükséges intézkedést a befektetők védelmére, ideértve adott esetben az adott fogadó tagállamban a minősített szociális vállalkozási alapok érintett minősített szociális vállalkozási alapkezelő általi további forgalmazásának megakadályozását.

20. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a nemzeti joggal összhangban rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel. Az hatáskörrel rendelkező hatóságok különösen az alábbi hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) betekintési joguk van minden dokumentumba, függetlenül azok formájától, azokról másolatot kérhetnek vagy készíthetnek;

- b) haladéktalan adatközlésre szólíthatják fel a minősített szociális vállalkozási alapkezelőt;
- c) bárkitől tájékoztatást kérhetnek a minősített szociális vállalkozási alapkezelő vagy a minősített szociális vállalkozási alap tevékenységéről;
- d) helyszíni ellenőrzést végezhetnek előzetes bejelentéssel vagy előzetes bejelentés nélkül;
- e) megfelelő intézkedéseket hozhatnak annak biztosítására, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelő folyamatosan megfeleljen az e rendeletben előírt követelményeknek;
- f) felszólíthatják a minősített szociális vállalkozási alapkezelőt e rendelet betartására, és arra, hogy tartózkodjon minden olyan magatartás megismétlésétől, amely e rendelet előírásainak megszegését jelentheti.
- c) anélkül használja az „ESZVA” megnevezést, hogy a 15. cikkben foglaltak szerint nyilvántartásba lenne véve;
- d) olyan pénzeszközök forgalmazására használja az „ESZVA” megnevezést, amelyeket nem a 3. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. pontjával összhangban hoztak létre;
- e) a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok vagy más szabálytalan, a 15. cikket sértő eszközök révén érte el;
- f) nem jóhiszeműen, tisztességesen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel jár el tevékenységei gyakorlása során, és ezzel megsérti a 7. cikk a) pontját;
- g) nem alkalmaz megfelelő szabályozási elveket és eljárásokat a jogellenes gyakorlatok megakadályozására, és ezzel sérti a 7. cikk b) pontját;

21. cikk

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet előírásainak megsértése esetén alkalmazandó adminisztratív szankciókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges rendelkezést azok végrehajtása érdekében. Az előírt adminisztratív szankciók és egyéb intézkedések hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett szabályokról 2015. május 16-ig tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az EÉPH-t.

22. cikk

(1) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az arányosság elvének figyelembevételével meghozza a (2) bekezdésben említett megfelelő intézkedéseket, amennyiben a minősített szociális vállalkozási alapkezelő:

- a) nem tesz eleget a portfólió-összetételre vonatkozó követelményeknek, és ezzel megszegi az 5. cikkben foglaltakat;
- b) a 6. cikket sértve valamely minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeit és részvényeit nem elfogadható befektetők részére forgalmazza;

h) ismételten nem tesz eleget a 13. cikkben foglalt, az éves beszámolóra vonatkozó követelményeknek;

i) ismételten nem tesz eleget a befektetők tájékoztatására vonatkozó, 14. cikk szerinti kötelezettségének.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága szükség szerint a következő intézkedéseket teszi meg:

a) intézkedik arról, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelő megfeleljen az 5. és 6. cikknek, a 7. cikk a) és b) pontjának, valamint a 13., 14. és 15. cikknek;

b) megtiltja az „ESZVA” megnevezés használatát, és törli a minősített szociális vállalkozási alapkezelőt a nyilvántartásból.

(3) A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága haladéktalanul tájékoztatja a 15. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban a fogadó tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait és az EÉPH-t a minősített szociális vállalkozási alapkezelőnek a nyilvántartásból történő, e cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti törléséről.

(4) A minősített szociális vállalkozási alapoknak az Unióban „ESZVA” megnevezés alatti forgalmazására vonatkozó joga azonnali hatállyal megszűnik a hatáskörrel rendelkező hatóság (2) bekezdés b) pontja szerinti döntésének napján.

23. cikk

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH együttműködik egymással minden olyan esetben, amikor az az e rendelet szerinti feladataik elvégzéséhez szükséges, az 1095/2010/EU rendelettel összhangban.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és az EÉPH kicserélnek egymással minden olyan információt és dokumentumot, amely az 1095/2010/EU rendelettel összhangban az e rendelet szerinti feladataik ellátásához, különösen az e rendelet előírásai megszegésének megállapításához és a köteleességszegések orvoslásához szükséges.

24. cikk

(1) Minden olyan személyre, aki a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál vagy az EÉPH-nál dolgozik vagy korábban dolgozott, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az EÉPH által megbízott könyvvizsgálókra és szakértőkre egyaránt vonatkozik a szakmai titoktartás kötelezettsége. Ezek a személyek semmilyen, a feladataik ellátása során szerzett bizalmas információt nem tárhatnak fel más személy vagy hatóság számára, kivéve, ha az összefoglaló vagy összesítő formában történik, úgy, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelőket és a minősített szociális vállalkozási alapokat ne lehessen egyenként azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek és az e rendelettel kapcsolatos eljárások kivételével.

(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai és az EÉPH információcserét folytathatnak az e rendelettel vagy egyéb, a minősített szociális vállalkozási alapkezelőkre és a minősített szociális vállalkozási alapokra alkalmazandó uniós joggal összhangban.

(3) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az EÉPH bizalmas adatokat kap a (2) bekezdésben foglaltak alapján, akkor ezeket az adatokat kizárólag a feladataik ellátása során, és csak az igazgatási és bírósági eljárások céljára használhatják.

25. cikk

Amennyiben a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között nézetkülönbség alakul ki egy hatáskörrel rendelkező hatóság értékelését, fellépését vagy mulasztását illetően valamely olyan területen, ahol ez a rendelet több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti együttműködést és egyeztetést ír

elő, a hatáskörrel rendelkező hatóságok az ügyet az EÉPH elé utalhatják, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkében ráruházott hatáskörökkel összhangban eljárhat, amennyiben a nézetkülönbség nem e rendelet 3. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. pontjával vagy 3. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. pontjával kapcsolatos.

IV. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 10. cikk (2) bekezdésében és a 14. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást a Bizottság 2013. május 15-től számított négy évre kapja meg. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a négyéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időszakok vége előtt nem emel kifogást a meghosszabbítás ellen, a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 10. cikk (2) bekezdésében és a 14. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon, vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról, annak elfogadását követően, haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 3. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk (5) bekezdése, a 10. cikk (2) bekezdése vagy a 14. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történt értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejáratát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

27. cikk

(1) A Bizottság e rendeletet a (2) bekezdéssel összhangban felülvizsgálja. A felülvizsgálat tartalmazza a rendeletben előírt szabályok működésének és az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatok általános felmérését, többek között a következőket:

- a) milyen széles körben használták a minősített szociális vállalkozási alapkezelők az „ESZVA” megnevezést a különböző tagállamokban akár a tagállamon belül, akár a határokon átívelő módon;
- b) a minősített szociális vállalkozási alapok által kihelyezett befektetések földrajzi és ágazati megoszlása;
- c) a 14. cikk szerinti tájékoztatási kötelezettségek megfelelése, különösen azt illetően, hogy elegendő-e ahhoz, hogy a befektetők számára lehetővé tegyék a megalapozott befektetési döntések meghozatalát;
- d) a minősített szociális vállalkozási alapok különféle minősített befektetései, illetve ezek hatása a szociális gazdasági társaságok fejlődésére az Unióban;
- e) a „szociális vállalkozás” európai címke létrehozásának szükségessége;
- f) annak lehetősége, hogy harmadik országokban létrehozott szociális vállalkozási alapok számára engedélyezzék az „ESZVA” megnevezés használatát, figyelembe véve azon bizottsági ajánlás alkalmazásának tapasztalatait, amely célja az, hogy harmadik országokat a jó adóügyi igazgatás minimális szabályainak alkalmazására buzdítsa;
- g) a minősített portfólióvállalkozások meghatározására szolgáló kritériumok gyakorlati alkalmazása és ennek hatása a szociális gazdasági társaságok fejlődésére az Unióban, valamint azok pozitív szociális hatása;
- h) a minősített szociális vállalkozási alapkezelők által a 10. cikkben említett minősített portfólióvállalkozások által kifejtett pozitív szociális hatások mérésére bevezetett eljárások elemzése, valamint annak felmérése, hogy bevezethető-e harmonizált standardok az uniós szintű szociális hatásnak az Unió szociális politikájával összhangban történő mérésére;

- i) a minősített szociális vállalkozási alapok forgalmazásának lakossági befektetőkre történő kiterjesztésének lehetősége;
- j) az, hogy a minősített szociális vállalkozási alapokat a 2009/65/EK irányelv szerinti elfogadható eszközöknek kell-e minősíteni;
- k) e rendelet letétkezelői szabályokkal történő kiegészítésének szükségessége;
- l) a szociális vállalkozási alapok előtt álló esetleges adóakadályok vizsgálata, és a szociális vállalkozási tevékenység Unión belüli népszerűsítését célzó lehetséges adóösztönzők értékelése;
- m) az „ESZVA” megnevezést használó alapokba való befektetést esetlegesen akadályozó tényezők felmérése, ideértve a más, prudenciális jellegű uniós jogszabályok intézményi befektetőkre gyakorolt hatását.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálatra a következők szerint kerül sor:

- a) az a–e), valamint a g)–m) pontok tekintetében 2017. július 22-ig; valamint
- b) a f) pont tekintetében 2015. július 22-ig.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat után, az EEPH-val folytatott konzultációt követően – adott esetben jogalkotási javaslattal együtt – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

28. cikk

(1) A Bizottság 2017. július 22-ig megkezdi az e rendelet és a kollektív befektetési vállalkozásokról és azok kezelőiről szóló egyéb szabályok, különösen a 2011/61/EU irányelvben lefektetett szabályok közötti kölcsönhatás vizsgálatát. A felülvizsgálat e rendelet hatályát érinti. A felülvizsgálat keretében adatgyűjtés történik annak értékelésére, hogy bővíteni kell-e a rendelet hatályát annak lehetővé tétele érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt küszöbértéket meghaladó eszközállománnyal rendelkező minősített szociális vállalkozási alapokat kezelő alapkezelők e rendelettel összhangban minősített szociális vállalkozási alapkezelővé váljanak.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat után, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően – adott esetben jogalkotási javaslattal együtt – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

29. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2013. július 22-től kell alkalmazni, a 3. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk (5) bekezdése, a 10. cikk (2) bekezdése és a 14. cikk (4) bekezdése kivételével, amelyek 2013. május 15-től kezdődően alkalmazandók.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. április 17-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 347/2013/EU RENDELETE

(2013. április 17.)

a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 172. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) 2010. március 26-án az Európai Tanács elfogadta a Bizottság javaslatát az új Európa 2020 stratégia elindításáról. Az Európa 2020 stratégia egyik prioritása a fenntartható növekedés elérése egy erőforrás-hatékonyabb, fenntarthatóbb és versenyképesebb gazdaság előmozdítása révén. A stratégia az „Erőforrás-hatékony Európa” elnevezésű kiemelt kezdeményezés részeként előtérbe helyezte az energia-infrastruktúrát, hangsúlyozva, hogy az európai hálózatokat kontinensszintű összekapcsolással és különösen a megújuló energiaforrások bevonásával sürgősen korszerűsíteni kell.
- (2) Még nem teljesült a 2002. márciusi barcelonai Európai Tanács által elfogadott azon cél, hogy a villamosenergia-összekapcsolási szint valamennyi tagállamban elérje beépített termelési kapacitásuk legalább 10 %-át.
- (3) Az „Energiainfrastruktúra-prioritások 2020-ig és azt követően – Az integrált európai energiahálózat programterve” című bizottsági közlemény, majd később a Tanács

2011. február 28-i következtetései és az Európai Parlament állásfoglalása ⁽⁴⁾ az európai szintű hálózatfejlesztés 2020-ig és az azt követő időszakra kiterjedő optimalizálása érdekében új uniós energiainfrastruktúra-politikat szorgalmazott, hogy lehetővé tegye az Unió alapvető, versenyképességgel, fenntarthatósággal és az ellátás biztonságával kapcsolatos energiapolitikai céljainak elérését.

- (4) Az Európai Tanács a 2011. február 4-i ülésén hangsúlyozta, hogy Európa energia-infrastruktúráját modernizálni és bővíteni kell, és szükség van a hálózatok határon átnyúló összekapcsolására ahhoz, hogy a tagállamok közötti szolidaritás a gyakorlatban megvalósulhasson, hogy alternatív ellátási és tranzitútvonalakat és energiaforrásokat lehessen biztosítani, és hogy olyan megújuló energiaforrásokat lehessen kifejleszteni, amelyek felvehetik a versenyt a hagyományos energiaforrásokkal. Kiállt emellett, hogy 2015 után egyetlen tagállam sem szigetelődhet el az európai földgáz- és villamosenergia-hálózatoktól, illetve energiaellátásuk biztonságát nem veszélyeztetheti a megfelelő összeköttetések hiánya.
- (5) Az Európai Parlament és a Tanács 1364/2006/EK határozata ⁽⁵⁾ megállapítja a transzeurópai energiahálózatokra (TEN-E) vonatkozó iránymutatásokat. Ezen iránymutatások célja, hogy megteremtsék a belső uniós energiapiacot és ezzel egyidejűleg elősegítsék az energiaforrások ésszerű termelését, szállítását, elosztását és felhasználását, csökkentsék a hátrányos helyzetű és szigeti régiók elszigeteltségét, többek között harmadik országokkal folytatott együttműködés keretében biztosítsák és diverzifikálják az Unió energiaellátását, energiaforrásait és ellátási útvonalait, valamint hozzájáruljanak a fenntartható fejlődéshez és a környezet védelméhez.
- (6) A jelenlegi TEN-E keretrendszer értékelése egyértelműen rávilágított arra, hogy míg e keretrendszer kedvezően járult hozzá a kiválasztott projektek megvalósításához azáltal, hogy politikai szempontból ismertséget biztosított számukra, hiányzik belőle a feltárt infrastrukturális hiányosságok orvosolását lehetővé tevő jövőkép, célzottság és rugalmasság. Az Uniónak ezért fokoznia kell erőfeszítéseit az e téren a jövőben jelentkező kihívások leküzdése érdekében, és megfelelő figyelmet kell fordítania az energiaigény és az energiaellátás között a jövőben potenciálisan kialakuló megfelelési problémák feltárására.

⁽¹⁾ HL C 143., 2012.5.22., 125. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 137. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. március 21-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2011. július 5-i állásfoglalása a 2020-ig tartó időszakban és azt követően érvényesülő energiainfrastruktúra-prioritásokról (HL C 33. E, 2013.2.5., 46. o.).

⁽⁵⁾ HL L 262., 2006.9.22., 1. o.

- (7) A meglévő energiaipari infrastruktúrák felújításának és az új infrastruktúrák bevezetésének felgyorsítása elengedhetetlen az uniós energia- és éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez, amelyek a belső energiapiac kiteljesítése, az ellátás, különösen a földgáz- és kőolajellátás biztonságának szavatolása, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátások 20 %-os csökkentése (30 %-os, ha a feltételek adottak), a megújuló energia végső energiafogyasztáson belüli részesedésének 20 %-ra történő növelése ⁽¹⁾ és az energiahatékonyság 20 %-os javítása 2020-ig, aminek révén az energiahatékonyságból adódó energiatöbblet hozzájárulhat az új infrastruktúra-építési igények csökkentéséhez. Ezzel egyidejűleg az Uniónak fel kell készítenie saját infrastruktúráját az energiarendszer további, 2050-ig várható dekarbonizálására is. E rendeletnek ezért alkalmazni kell lennie arra, hogy figyelembe vegye az Unió jövőbeli lehetséges energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseit is.
- (8) Annak ellenére, hogy a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ és a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ előírja a belső energiapiac létrehozását, ez a piac a nemzeti energiahálózatok közötti megfelelő kapcsolatok hiánya és a meglévő energiaipari infrastruktúra optimálistól elmaradó kihasználása miatt továbbra is széttagolt. Azonban az Unió egész területére kiterjedő hálózatok és az intelligens hálózati infrastruktúra kiépítése nélkülözhetetlenek a versenyképes és megfelelően működő integrált belső piac megteremtéséhez, a meglévő energiaipari infrastruktúrák optimális kihasználásának megoldásához, a fokozottabb energiahatékonysághoz és a hálózatra termelt megújuló energiaforrások integrációjához, valamint a növekedés, a foglalkoztatás és a fenntartható fejlődés előmozdításához.
- (9) Az uniós energia-infrastruktúrát korszerűsíteni kell, hogy meg lehessen előzni a műszaki meghibásodásokat, illetve hogy növelni lehessen az infrastruktúra e meghibásodásokkal, továbbá a természeti vagy ember okozta katasztrófákkal, az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival, valamint a biztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni tűrőképességét, különösen az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről szóló, 2008. december 8-i 2008/114/EK tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott európai kritikus infrastruktúrák esetében.
- (10) A kőolaj vízi út helyett szárazföldi csővezetékeken történő szállítása jelentősen hozzájárulhat a kőolajszállítással összefüggő környezeti kockázatok csökkentéséhez.
- (11) A Bizottság „Intelligens hálózatok: az innovációtól a megvalósításig” című, 2011. április 12-i közleménye elismerte, hogy az intelligens hálózatok jelentős szerepet töltenek be az Unió energiapolitikai céljainak elérésében.
- (12) Az energiatárolók, valamint a cseppfolyósított földgázhoz (LNG) vagy sűrített földgázhoz (CNG) használt átvételi, tároló- és újragázosító vagy dekompressziós létesítmények egyre nagyobb szerepet töltenek be az európai energetikai infrastruktúrában. Az ilyen energiaipari létesítmények elterjedése jelentős összetevője a jól működő hálózati infrastruktúrának.
- (13) A Bizottság „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című, 2011. szeptember 7-i közleménye kiemelte, hogy az Unió külkapcsolataiban érvényesíteni kell az energia-infrastruktúra továbbfejlesztésének kérdését, hogy ezáltal támogatni lehessen a társadalmi-gazdasági fejlődést az Unió határain kívül. Az Uniónak elő kell mozdítania az uniós energiahálózatot harmadik országok, különösen a szomszédos vagy olyan országok hálózataival összekapcsoló infrastrukturális projekteket, amelyekkel az Unió egyedi energiügyi együttműködést alakított ki.
- (14) A feszültség- és frekvenciastabilitás biztosítása érdekében különös figyelmet kell fordítani az európai villamosenergia-hálózat stabilitására, a változékonny természetű megújuló energiák növekvő mértékű betáplálása által előidézett ingadozó körülmények között.
- (15) A 2020-ig szükséges, európai érdekű villamosenergia-átviteli és földgázszállítási infrastruktúrára irányuló beruházások becsült összege körülbelül 200 milliárd EUR. A beruházási volumeneknek a korábbi trendekhez viszonyított jelentős emelkedése és az energiainfrastruktúra-prioritások végrehajtásának sürgőssége új megközelítést kíván az energia-infrastruktúrák, különösen a határokon átnyúló jellegű infrastruktúrák szabályozása és finanszírozása terén.
- (16) A 2011. június 10-i Tanácshoz benyújtott, „Energiainfrastruktúra-beruházási igények és hiányosságok” című bizottsági szolgálati munkadokumentum hangsúlyozta, hogy a 2020-ig tartó évtizedben szükséges összes beruházás körülbelül felénél fennáll a kockázata annak, hogy engedélyezéssel, szabályozási kérdésekkel és finanszírozással kapcsolatos akadályok miatt nem vagy nem határidőre hajtják végre őket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/28/EK irányelve a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽²⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

⁽³⁾ HL L 211., 2009.8.14., 94. o.

⁽⁴⁾ HL L 345., 2008.12.23., 75. o.

- (17) Ez a rendelet szabályokat állapít meg a transzeurópai energiahálózatok időben történő kiépítésére és kölcsönös átjárhatóságára vonatkozóan az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) foglalt energiapolitikai célok elérése érdekében azzal a céllal, hogy biztosítsa a belső piac működését, az Unió energiaellátásának biztonságát, előmozdítsa az energiahatékonyságot és az energia-takarékosságot, valamint új és megújuló energiaforrások fejlesztését, és elősegítse az energiahálózatok összekapcsolását. E célkitűzések támogatásával e rendelet hozzájárul az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedéshez, és a versenyképesség, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió terén előnyöket biztosít az Unió egésze számára.
- (18) A transzeurópai hálózatok fejlesztése és tényleges kölcsönös átjárhatósága érdekében alapvetően fontos a villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők közötti operatív együttműködés biztosítása. Annak biztosítása érdekében, hogy a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásához e tekintetben egységes feltételek álljanak rendelkezésre, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni. Az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti, uniós szintű operatív együttműködés végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni, mivel ezen iránymutatásoknak valamennyi átvitelrendszer-üzemeltetőre egyformán alkalmazandónak kell lenniük.
- (19) A 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ létrehozott Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökségre (a továbbiakban: az Ügynökség) e rendelet jelentős további feladatokat ruház, és ezek közül némelyek tekintetében jogosultságot kell kapnia díj szedésére.
- (20) A tagállamokkal és az érdekelt felekkel folytatott szoros konzultációt követően a Bizottság 12, a transzeurópai energia-infrastruktúra szempontjából stratégiai jelentőségű prioritást határozott meg, amelyek 2020-ig történő végrehajtása létfontosságú az uniós energia- és éghajlatpolitikai célkitűzések eléréséhez. Ezek a prioritások különböző földrajzi régiókat vagy tematikus területeket foglalnak magukban a villamosenergia-átviteli és -tárolási, a földgázszállítási, -tárolási, illetve a cseppfolyósított vagy sűrített földgáz-infrastruktúra, intelligens hálózat, villamosenergia-autópálya, valamint a szén-dioxid-szállítási és olajipari infrastruktúra tekintetében.
- (21) A közös érdekű projekteknek közös, átlátható és objektív kritériumoknak kell megfelelniük, figyelemmel az energiapolitikai célkitűzésekhez való hozzájárulásukra. A villamos energia és a gáz esetében a projekteknek – hogy alkalmasak legyen arra, hogy felvegyék őket a második és a további uniós listákra – a legújabb tízéves hálózatfejlesztési terv részét kell képezniük. A tervnek pedig figyelembe kell vennie különösen az Európai Tanács 2011. február 4-i ülésének a peremterületek energiapiaci integrálásának szükségességével kapcsolatos következtetéseit.
- (22) A közös érdekű projektek regionális listáinak meghatározása érdekében regionális csoportokat kell létrehozni a közös érdekű projektekre vonatkozó javaslattétel, illetve ezek felülvizsgálata céljából. A széles körű egyetértés biztosítása érdekében a regionális csoportoknak gondoskodniuk kell a tagállamok, a nemzeti szabályozó hatóságok, a projektgazdák és az érdekelt felek közötti szoros együttműködésről. Az együttműködésnek – amennyire csak lehetséges – a nemzeti szabályozó hatóságok, valamint az átvitelrendszer-üzemeltetők meglévő regionális együttműködési struktúráira, valamint a tagállamok és a Bizottság által létrehozott egyéb struktúrákra kell támaszkodnia. Az együttműködés keretében a nemzeti szabályozó hatóságoknak szükség esetén tanácsadással kell segíteniük a regionális csoportokat, többek között a javasolt projektekkel összefüggő szabályozási kérdések megoldhatóságával, továbbá a hatósági jóváhagyás javasolt ütemezésének kivihetőségével kapcsolatban.
- (23) Annak biztosítása érdekében, hogy a közös érdekű projektek uniós szintű listája (a továbbiakban: uniós lista) azokra a projektekre korlátozódjon, amelyek a leginkább elősegítik a stratégiai jelentőségű, energiaiinfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosók és területek megvalósítását, az uniós lista elfogadására és felülvizsgálatára vonatkozó hatáskört a Bizottságra kell ruházni, az EUMSZ 290. cikkének megfelelően, egyidejűleg azonban tiszteletben kell tartania a tagállamoknak a területüket érintő közös érdekű projektekre vonatkozó jóváhagyási jogát. Az e rendeletet eredményező javaslatot kísérő hatásvizsgálatban szereplő elemzés szerint a villamos energia esetében mintegy 100, a földgáz esetében pedig mintegy 50 ilyen projektre lehet számítani. E becslés alapján és a rendelet hatásosságának biztosítása érdekében a közös érdekű projektek összes mennyiségének kezelhetőnek kell maradnia, a számuk ezért nem haladhatja meg jelentősen a 220-at. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során haladéktalanul, időben és megfelelő módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 15. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽³⁾ HL L 211., 2009.8.14., 1. o.

- (24) Minden második évben új uniós listát kell összeállítani. A listára nem kerülhetnek fel azok a közös érdekű projektek, amelyek befejeződtek vagy már nem tesznek eleget az e rendeletben meghatározott vonatkozó kritériumoknak és követelményeknek. Ezért a következő uniós listára felvehető, már meglévő közös érdekű projekteknek ugyanazon, a regionális listák, illetve az uniós lista összeállítását célzó kiválasztási folyamatban kell részt venniük, mint a javasolt projekteknek; ugyanakkor törekedni kell az ebből eredő adminisztratív terhek lehetőség szerinti minimalizálására, például a már benyújtott információk minél szélesebb körű újrafelhasználásával és a projektgazdák éves jelentéseinek figyelembevételével.
- (25) A közös érdekű projekteket a lehető legrövidebb időn belül végre kell hajtani, ezt követően szigorúan nyomon kell követni és értékelni kell őket, miközben a projektgazdákra háruló igazgatási terheket minimálisra kell csökkenteni. A Bizottság a különös nehézségekkel járó projektekhez európai koordinátort jelölhet ki.
- (26) Az engedélyezési eljárások nem eredményezhetnek a projekt méretéhez és összetett jellegéhez képest aránytalan igazgatási terheket, illetve nem gördíthetnek akadályt a transzeurópai hálózatok kiépítése és a piaci hozzáférés biztosítása elé. A Tanács 2009. február 19-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy a beruházások előtt álló akadályokat – többek között a tervezési és konzultációs eljárások ésszerűsítése révén – azonosítani kell és fel kell számolni. Ezeket a következtetéseket az Európai Tanács megerősítette 2011. február 4-i következtetéseiben, amelyekben ismét hangsúlyozta, hogy a nemzeti hatásköröket tiszteletben tartva ésszerűsíteni és fejleszteni kell az engedélyezési eljárásokat.
- (27) Össze kell hangolni az energia, a közlekedés és a távközlési infrastruktúra terén megvalósuló uniós közös érdekű projektek tervezését és végrehajtását, hogy szinergiák jöwhessenek létre ott, ahol ez gazdasági, technikai és környezeti vagy területrendezési szempontból megéri, kellően figyelembe véve a releváns biztonsági vonatkozásokat. Így a különböző európai hálózatok tervezése során kiemelten lehet kezelni a közlekedési hálózatok, a kommunikációs hálózatok, valamint az energiahálózatok integrációját a lehető legjobb területkihasználás érdekében, továbbá – lehetőség szerint – biztosítani kell a meglévő vagy használaton kívüli nyomvonalak további hasznosítását a társadalmi-gazdasági, környezeti és pénzügyi hatások minimálisra csökkentése érdekében.
- (28) A közös érdekű projekteket nemzeti szinten „elsőbbségi státussal” kell felruházni, és ezáltal gyorsított igazgatási elbárást kell biztosítani számukra. Helyénvaló, hogy az illetékes hatóságok a közös érdekű projekteket közérdekűnek tekintsek. A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ szerinti összes feltétel teljesülése esetén a környezetre káros hatást kifejtő projekteket is engedélyezni kell, ha ezt magasabb rendű közérdek indokolja.
- (29) A valamennyi engedélyezési eljárást összefogó vagy koordináló, hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok létrehozása („egyablakos rendszer”) várhatóan egyszerűsíti az eljárást, növeli a hatékonyságot és az átláthatóságot, valamint hozzájárul a tagállamok közötti szorosabb együttműködés kialakításához. A hatáskörrel rendelkező hatóságnak kijelölése után minél hamarabb meg kell kezdenie működését.
- (30) Annak ellenére, hogy a lakosság környezetvédelmi döntéshozatali eljárásokban való részvételére jól ismert előírások vonatkoznak, további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a közös érdekű projektekkel kapcsolatos engedélyezési eljárások átláthatóságára és az abban való lakossági részvételre vonatkozóan – valamennyi releváns kérdésben – a lehető legmagasabb szintű követelmények legyenek érvényben.
- (31) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, adott esetben a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾, az Aarhusban, 1998. június 25-én aláírt, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény⁽⁵⁾ (az „Aarhusi Egyezmény”) és az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló Espooi egyezmény (az „Espooi Egyezmény”) megfelelő és összehangolt végrehajtásának biztosítása kell a környezeti hatásvizsgálat főbb elveinek harmonizációját, határokon átnyúlóan is. A tagállamoknak össze kell hangolniuk a közös érdekű projektekkel kapcsolatos vizsgálateikat, és ahol erre lehetőség van, közös vizsgálatot kell végezniük. A tagállamokat az engedélyezési eljárásokra vonatkozóan ösztönözni kell a bevált gyakorlatok cseréjére és az igazgatási kapacitásépítésre.

⁽¹⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽³⁾ HL L 26., 2012.1.28., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

⁽⁵⁾ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

- (32) Fontos az engedélyezési eljárások ésszerűsítése és fejlesztése, miközben – a lehetséges mértékben és a szubszidiaritás elvének kellő figyelembevételével – tiszteletben kell tartani az új infrastruktúrák építésére vonatkozó nemzeti hatásköröket és eljárásokat. Tekintettel az energia-infrastruktúrák kiépítésének sürgető jellegére, az engedélyezési eljárás egyszerűsítése mellett egyértelműen meg kell határozni azt a határidőt, ameddig az egyes hatóságoknak meg kell hozniuk a projekt építésével kapcsolatos határozatot. E határidő, melynek célja, hogy az eljárások hatékonyabb kialakítására és lebonyolítására ösztönözzön, semmiféleképpen nem korlátozhatja a környezetvédelemre és a lakossági részvételre vonatkozó szigorú előírásokat. Az e rendeletben meghatározott maximális határidők tekintetében azonban a tagállamok törekedhetnek e határidők további rövidítésére. A hatáskörrel rendelkező hatóságok gondoskodnak a határidők betartásáról, a tagállamok pedig törekednek annak biztosítására, hogy az átfogó határozat érdemi vagy eljárásbeli jogszerűségét vitató fellebbezéseket a lehető leghatékonyabb módon kezeljék.
- (33) Amennyiben a tagállamok helyénvalónak ítélik, átfogó határozatukba beépíthetik a következőkkel összefüggésben hozott határozataikat: egyéni földtulajdonosokkal a területükhöz való hozzáférésre, tulajdonjogukra vagy használati jogra vonatkozóan folytatott tárgyalások; egy meghatározott régió általános területfelhasználását megállapító területrendezés, mely olyan fejlesztésekre terjed ki, mint főutak, vasútvonalak, építmények, természetvédelmi területek stb., és nem kapcsolódik a tervezett projekt egyedi céljához; üzemeltetési engedélyek odaítélése. Az engedélyezési eljárásokkal összefüggésben a közös érdekű projekt kiterjedhet a vonatkozó infrastruktúrára, amennyiben az a projekt építéséhez vagy működéséhez alapvetően fontos.
- (34) E rendelet és különösen az engedélyezésre, a lakossági részvételre és a közös érdekű projektek végrehajtására vonatkozó rendelkezések alkalmazása nem sértheti a nemzetközi és az uniós jogot, ideértve a környezeti és emberi egészség védelmével kapcsolatos rendelkezéseket, valamint a közös halászati és tengerpolitika keretében elfogadott rendelkezéseket.
- (35) A közös érdekű projektek fejlesztési, építési, üzemeltetési és fenntartási költségeit főszabályként teljes mértékben az infrastruktúra használóinak kell megfizetniük. A közös érdekű projektek akkor részesülhetnek határokon átnyúló költségmegosztásban, ha a piaci kereslet vagy a díjszabás várható hatásainak értékelése azt mutatja, hogy az infrastruktúra használói által fizetett díjak révén nem várható a költségek megtérülése.
- (36) A költségek megfelelő megosztásáról folyó egyeztetéseket egy olyan elemzésre kell alapozni, amely a tízéves hálózati fejlesztési terv részeként egy harmonizált, az adott infrastruktúra-projekt költségének és hasznának az energiarendszer egészére kiterjedő elemzését szolgáló módszertanra épül, és amelyet az átviteli rendszer-üzemeltetők európai hálózata készített a 714/2009/EK rendelet és a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló, 2009. július 13-i 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében, illetve az Ügynökség vizsgált felül. Ezen elemzés a fajlagos beruházási költségek összehasonlítása céljából figyelembe vehet mutatószámokat és megfelelő referenciaértékeket.
- (37) Az egyre integráltabbá váló belső energiapiacra a határokon átnyúló költségmegosztás egyértelmű és átlátható szabályai elengedhetetlenek a határokon átnyúló infrastruktúrára irányuló beruházások felgyorsításához. Az Európai Tanács 2011. február 4-i ülésén emlékeztetett arra, hogy fontos a hálózati beruházások számára vonzó, a finanszírozási igényekkel arányos díjakkal és a határokon átnyúló beruházásokra vonatkozó megfelelő költségmegosztással jellemzett díjszabást tartalmazó szabályozási keret bevezetésének támogatása, amely egyúttal fokozza a versenyt és a versenyképességet, és figyelembe veszi a fogyasztókra gyakorolt hatást. A határokon átnyúló költségmegosztásról való döntés meghozatalakor a nemzeti szabályozó hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti díjszabásokra gyakorolt hatás ne eredményezzen aránytalanul nagy terhet a fogyasztók számára. A nemzeti szabályozó hatóságoknak ki kell küszöbölniük annak kockázatát is, hogy a projektek a valóságos vagy becsült kiadások és bevételek figyelembevétele révén kettős támogatásban részesüljenek. E kiadásokat és bevételeket csak annyiban lehet figyelembe venni, amennyiben célzottan a szóban forgó költségek fedezésével kapcsolatosak, és minél szorosabban a projekthez vagy projektekhez kell kapcsolódniuk. Amennyiben valamely beruházási kérelem az érintett tagállamok határain túlról származó bevételeket is tartalmaz, a nemzeti szabályozó hatóságok projektspecifikus költség-haszon elemzés elvégzését kérik az érintett átviteli rendszer-üzemeltetőktől.
- (38) A meglévő belső energiapiaci jogszabályok előírják, hogy a gáz- és villamosenergia-hálózatokhoz való hozzáférés díjainak megfelelő beruházási ösztönzőket kell tartalmazniuk. A belső energiapiaci jog alkalmazásakor a nemzeti szabályozó hatóságoknak gondoskodniuk kell a közös érdekű projektek szilárd és kiszámítható, ösztönzőket is tartalmazó – a hosszú távú ösztönzőket is ideértve – szabályozási keretéről, a projekt sajátos kockázati szintjével arányban. Különösen érvényes ez a villamos energia esetében az innovatív átviteli technológiákra, mert ezzel lehetővé válik a megújuló energia, a hálózatra termelt energia és a keresletoldali válaszintézkedések széles körű integrációja az összekapcsolt hálózatokba, a gáz esetében pedig a piac számára nagyobb kapacitást vagy további rugalmasságot biztosító szállítási infrastruktúrára, melyek révén lehetőség nyílik a rövid távú kereskedelemre vagy – ellátási zavarok esetén – a tartalékellátásra.

(1) HL L 211., 2009.8.14., 36. o.

- (39) Ez a rendelet kizárólag az annak értelmében vett közös érdekű projektek engedélyezésére, az azokban való lakossági részvételre és azok szabályozási aspektusára alkalmazandó. Ugyanakkor a tagállamok saját nemzeti joguk alapján ugyanezen vagy hasonló szabályokat alkalmazhatnak olyan projektekre is, amelyek e rendelet értelmében nem minősülnek közös érdekű projekteknek. A szabályozási ösztönzők tekintetében a tagállamok saját nemzeti joguk alapján ugyanezen vagy hasonló szabályokat alkalmazhatnak az energiátárolási kategóriába eső közös érdekű projektekre is.
- (40) Azon tagállamoknak, amelyek az engedélyezési eljárások során az energiaipari infrastrukturális projektek esetében odaítélhető, a kiemelt nemzeti jelentőségű jogi státuszt jelenleg nem szabályozzák, fontolóra kell venniük ilyen státusz bevezetését, különös figyelemmel arra, hogy ez az engedélyezési eljárás felgyorsítását eredményezné-e.
- (41) A 663/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet által létrehozott, európai energiaügyi gazdaságélénkítő program⁽¹⁾ jól szemléltette, milyen hozzáadott értéket képvisel, ha az európai jelentőségű projektek végrehajtása érdekében a magánfinanszírozáshoz jelentős uniós pénzügyi támogatást nyújtanak. Az Európai Tanács 2011. február 4-i ülésén elismerte, hogy egyes energiainfrastruktúra-projekteknek korlátozott állami finanszírozásra lehet szüksége a magánfinanszírozás mobilizálásához. A gazdasági és pénzügyi válság, valamint a költségvetési megszorítások fényében a következő többéves pénzügyi kereten belül célzott, támogatásokat és pénzügyi eszközöket egyaránt magában foglaló segítségnyújtást kell kidolgozni, amely új beruházókat vonz az energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosókhoz és területekhez, miközben az uniós költségvetés hozzájárulását a lehető legalacsonyabb szinten tartja. Az e célt szolgáló intézkedéseknek támaszkodniuk kell az infrastrukturális projektek finanszírozására szolgáló projektkötvények kísérleti szakasza során szerzett tapasztalatokra.
- (42) A villamos energiával, a földgázzal, az olajjal és a széndioxiddal kapcsolatos közös érdekű projekteknek jogosultnak kell lenniük tanulmányokhoz, illetve bizonyos feltételek mellett az európai összekapcsolódási eszközről szóló rendeletben foglalt kivitelezési munkákhoz – akár támogatás, akár innovatív pénzügyi eszközök formájában – nyújtott uniós pénzügyi támogatásra, amint ilyen finanszírozásra lehetőség nyílik. Ez biztosítja, hogy azok a közös érdekű projektek, amelyek a meglévő szabályozási keret és piaci feltételek mellett nem életképesek, sajátos szükségleteikhez igazított támogatásban részesüljenek. Fontos elkerülni a versenytorzulásokat, különösen az azonos, kiemelt jelentőségű uniós folyosók megvalósításához hozzájáruló projektek között. A szóban forgó
- pénzügyi támogatás hivatott biztosítani a szükséges szinergiákat a strukturális alapokkal, amelyek helyi vagy regionális jelentőségű intelligens energiaelosztó hálózatokat fognak finanszírozni. A közös érdekű projektekbe történő beruházások tekintetében háromlépéses logika érvényesül: először is, a piacnak elsőbbsége van a beruházás tekintetében. Másodsor, ha a piac nem vállalkozik a beruházásra, akkor szabályozási megoldásokat kell keresni – szükség esetén a vonatkozó szabályozási keret kiigazításával –, és gondoskodni kell a vonatkozó szabályozási keret alkalmazásáról. Harmadsor, ha az első két lépésben nem sikerült a szükséges beruházásokat biztosítani a közös érdekű projektek számára, akkor a közös érdekű projekt számára uniós pénzügyi támogatást kell biztosítani, amennyiben a projekt teljesíti az alkalmazandó támogathatósági feltételeket.
- (43) Mivel e rendelet célkitűzését, nevezetesen a transzeurópai energiahálózatok kiépítését és kölcsönös átjárhatóságát, valamint az e hálózatokhoz való csatlakozást tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és ezért uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvvel összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (44) A 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (45) Az 1364/2006/EK határozatot ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet iránymutatásokat állapít meg a transzeurópai energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő, az I. mellékletben szereplő folyosók és területek (a továbbiakban: energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosók és területek) időben történő kiépítéséhez és kölcsönös átjárhatóságához.

⁽¹⁾ HL L 200., 2009.7.31., 31. o.

(2) E rendelet különösen:

- a) előírnyozza a prioritásnak minősülő folyosók és területek megvalósításához szükséges és a II. melléklet szerinti villamosenergia-, gáz-, olaj- és szén-dioxid-infrastruktúrák kategóriába (a továbbiakban: energiainfrastruktúra-kategóriák) tartozó közös érdekű projektek azonosítását;
- b) ésszerűsítés, szorosabb koordináció, az engedélyezés felgyorsítása és a lakossági részvétel kiterjesztése révén előmozdítja a közös érdekű projektek időben történő végrehajtását;
- c) szabályokat és iránymutatásokat ír elő a közös érdekű projektek költségeinek és a kockázatalapú ösztönzőknek a határokon átnyúló megosztására vonatkozóan;
- d) meghatározza a közös érdekű projektek uniós pénzügyi támogatásra való jogosultságának feltételeit.

2. cikk

Fogalom meghatározások

A 2009/28/EK, a 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelv, a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet fogalom meghatározásai mellett e rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „energia-infrastruktúra”: minden olyan, az energiainfrastruktúra-kategóriákba tartozó fizikai berendezés és létesítmény, amely az Unió területén található vagy az Uniót egy vagy több harmadik országgal kapcsolja össze;
2. „átfogó határozat”: egy tagállam hatósága vagy hatóságai – kivéve a bíróságokat és törvényszékeket – által hozott valamely határozat vagy határozatok együttese, amely eldönti, hogy a projektgazda számára engedélyezi-e egy projekt megvalósítása érdekében az energia-infrastruktúra kiépítését, a közigazgatási fellebbezési eljárás keretében hozott bármely határozat sérelme nélkül;
3. „projekt”: az energiainfrastruktúra-kategóriákba tartozó egy vagy több vezeték, csővezeték, létesítmény, berendezés vagy felszerelés;
4. „közös érdekű projekt”: olyan projekt, amely szükséges az I. mellékletben szereplő energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosók és területek megvalósításához, és amely szerepel a közös érdekű projektek 3. cikkben említett uniós listáján;
5. „energiainfrastruktúra-szűkület”: valamely energiarendszerben a fizikai áramlások lefékeződése az elégtelen átviteli kapacitás következtében, ideértve egyebek mellett az infrastruktúra hiányát is;

6. „projektgazda”:

- a) közös érdekű projektet végrehajtó átvitelrendszer-üzemeltető, elosztórendszer-üzemeltető vagy egyéb üzemeltető vagy beruházó; vagy

- b) több átvitelrendszer-üzemeltető vagy elosztórendszer-üzemeltető, egyéb üzemeltető, beruházó vagy ezek bármely csoportja esetében az alkalmazandó nemzeti jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogi személy, amelyet az említett üzemeltetők vagy beruházók között létrejött szerződéses megállapodás jelöl ki, és amely jogképességgel rendelkezik arra, hogy a szerződéses megállapodás felei nevében jogi kötelezettséget és pénzügyi felelősséget vállaljon;

7. „intelligens hálózat”: villamosenergia-hálózat, amely költséghatékony módon integrálja a hálózathoz csatlakozó valamennyi felhasználó – termelő, fogyasztó vagy mindkettő egyszerre – magatartását és cselekményeit annak érdekében, hogy gazdaságilag hatékony és fenntartható, alacsony veszteséggel járó, magas színvonalú, ellátási biztonságot nyújtó és biztonságos energiarendszert biztosítson;

8. „kivitelezés”: az összetevők, rendszerek és szolgáltatások – beleértve a szoftvereket is – beszerzése, szállítása és telepítése, valamint a projekthez kapcsolódó fejlesztési, kivitelezési és telepítési tevékenységek végzése, valamint a létesítmények átadása és a projekt elindítása;

9. „tanulmányok”: a projekt végrehajtásának előkészítéséhez szükséges tevékenységek, például előkészületi, megvalósíthatósági, értékelő, tesztelő és hitelesítő tanulmányok – beleértve a szoftvereket is –, valamint minden más ezt elősegítő technikai intézkedés, beleértve a kivitelezést megelőző, a projekt meghatározásához és végrehajtásához, valamint a finanszírozására vonatkozó döntésekhez szükséges olyan intézkedéseket, mint például a helyszíni feltárásokra és a finanszírozási konstrukció előkészítésére vonatkozó lépések;

10. „nemzeti szabályozó hatóság”: a 2009/72/EK irányelv 35. cikkének (1) bekezdése, vagy a 2009/73/EK irányelv 39. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt nemzeti szabályozó hatóság;

11. „üzembe helyezés”: valamely projekt megépítés utáni üzembe állításának folyamata.

II. FEJEZET

KÖZÖS ÉRDEKŰ PROJEKTEK

3. cikk

A közös érdekű projektek uniós listája

(1) Ez a rendelet a III. melléklet 1. pontjának meghatározása szerinti tizenkét regionális csoportot (a továbbiakban: csoportok) hoz létre. Az egyes csoportokba való besorolás az I. mellékletben szereplő egyes kiemelt jelentőségű folyosók és területek, valamint azok földrajzi kiterjedése alapján történik. A csoportokban a döntéshozatali hatáskört a tagállamok és a Bizottság – mint a csoportok döntéshozó testülete – gyakorolja.

(2) Az egyes csoportok a III. mellékletben foglalt rendelkezésekre tekintettel elfogadják saját eljárási szabályzatukat.

(3) A III. melléklet 2. pontjában ismertetett eljárás szerint az egyes csoportok döntéshozó testületei elfogadják a javasolt közös érdekű projekteket tartalmazó regionális listát a projekteknek az energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosók és területek megvalósításához való hozzájárulása és a 4. cikkben meghatározott kritériumok teljesítése alapján.

A regionális lista összeállításakor az egyes csoportok:

a) minden egyes közös érdekű projektjavaslathoz kéri azon tagállamok jóváhagyását, amelyek területét a projekt érinti; ha a tagállam úgy határoz, hogy nem adja meg jóváhagyását, ennek megalapozott indokait közli az érintett csoporttal;

b) figyelembe veszik a Bizottság tanácsát, mely szerint a közös érdekű projektek száma ne haladja meg a kezelhető mennyiséget.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a közös érdekű projektek uniós listájának (a továbbiakban: uniós lista) összeállítására, figyelemmel az EUMSZ 172. cikke (2) bekezdésére.

Az uniós listát melléklet formájában kell e rendelethez csatolni. Hatáskörében eljárva a Bizottság a csoportok döntéshozó testületei által a III. melléklet 1. 2. pontja szerint elfogadott regionális listák alapján az e cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően gondoskodik az uniós lista kétévenkénti összeállításáról.

Az első uniós listát legkésőbb 2013. szeptember 30-ig el kell fogadni.

(5) A Bizottság az uniós lista regionális listák alapján történő összeállításakor:

a) gondoskodik róla, hogy kizárólag azon projektek kerüljenek fel a listára, amelyek teljesítik a 4. cikkben említett kritériumokat;

b) gondoskodik a régióközi összhangról, a III. melléklet 2.12. pontjának megfelelően figyelembe véve az Ügynökség véleményét;

c) a III. melléklet 2. 9. pontjának megfelelően figyelembe veszi a tagállamok véleményét; és

d) törekszik az uniós listán szereplő közös érdekű projektek kezelhető számának elérésére.

(6) Az e cikk (4) bekezdése alapján az uniós listán szereplő közös érdekű projektek a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet 12. cikkének megfelelően szerves részét képezik az érintett regionális beruházási terveknek, valamint a 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelv 22. cikke értelmében a kapcsolódó nemzeti tízéves hálózatfejlesztési terveknek, és adott esetben bármely más érintett nemzeti infrastruktúrára vonatkozó tervnek. E projekteknél valamennyi említett tervben a lehető legnagyobb prioritást biztosítják.

4. cikk

A közös érdekű projektekre vonatkozó kritériumok

(1) A közös érdekű projektek megfelelnek az alábbi általános kritériumoknak:

a) a projekt szükséges legalább egy energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosóhoz és területhez;

b) a projektnek a (2) bekezdésben meghatározott egyedi kritériumok szerint értékelt lehetséges átfogó előnyei meghaladják – hosszú távon is – a projekt költségeit; és

c) a projekt megfelel a következő kritériumoknak:

i. legalább két tagállam részvételét irányozza elő úgy, hogy a projekt közvetlenül átnyúl két vagy több tagállam határára;

ii. valamely tagállam területén helyezkedik el és a IV. melléklet 1. pontja szerint jelentős határokon átnyúló hatással bír;

iii. legalább egy tagállam és egy európai gazdasági térségbeli tagállam határát keresztezi.

(2) A különböző energiainfrastruktúra-kategóriákba tartozó közös érdekű projektekre az alábbi egyedi kritériumok alkalmazandók:

- a) a II. melléklet 1. a)–d) pontjában említett energiaiinfrastruktúra-kategóriákba tartozó villamosenergia-átviteli és -tárolási projekteket illetően a projekt az alábbi egyedi kritériumok közül legalább egyhez jelentősen hozzájárul:
- i. piaci integráció, többek között legalább egy tagállam elszigeteltségének megszüntetése és az energiaiinfrastruktúra-szűkületek mérséklése révén; verseny és a rendszer rugalmassága;
  - ii. fenntarthatóság, többek között a megújuló energia hálózatba való integrálása, valamint a megújuló forrásból termelt energiának a főbb fogyasztói központokhoz és tárolóhelyekhez történő továbbítása révén;
  - iii. ellátásbiztonság, többek között a kölcsönös átjárhatóság, megfelelő összekapcsolások és a rendszer biztonságos és megbízható működése révén;
- b) a II. melléklet 2. pontjában említett energiaiinfrastruktúra-kategóriákba tartozó gázprojekteket illetően a projekt az alábbi egyedi kritériumok közül legalább egyhez jelentősen hozzájárul:
- i. piaci integráció, többek között legalább egy tagállam elszigeteltségének megszüntetése és az energiaiinfrastruktúra-szűkületek mérséklése révén; kölcsönös átjárhatóság és a rendszer rugalmassága;
  - ii. az ellátás biztonsága, többek között megfelelő összekapcsolások, továbbá a beszerzési források, a szállító partnerek és útvonalak diverzifikálása révén;
  - iii. verseny, többek között az ellátási források, az ellátás biztosító partnerek és útvonalak diverzifikálása révén;
  - iv. fenntarthatóság, többek között a kibocsátáscsökkentés, a váltakozó megújuló termelés támogatása és a megújuló gáztermelés fokozása révén;
- c) a II. melléklet 1. e) pontjában említett energiaiinfrastruktúra-kategóriákba tartozó intelligens villamosenergia-hálózati projekteket illetően a projekt jelentősen hozzájárul valamennyi alábbi egyedi kritériumhoz:
- i. a villamosenergia-kínálat és -kereslet tekintetében új műszaki követelményeket támogató rendszerhasználók integrációja és bevonása;
  - ii. a villamosenergia-átviteli és -elosztás hatékonysága és kölcsönös átjárhatósága a napi hálózati működés során;
  - iii. hálózatbiztonság, rendszerellenőrzés és az ellátás minősége;
  - iv. a jövőbeni költséghatékony hálózati beruházások optimalizált tervezése;
  - v. piaci működés és ügyfélszolgálat;
  - vi. a felhasználók bevonása saját energiafelhasználásuk irányításába;
- d) a II. melléklet 3. pontjában említett energiaiinfrastruktúra-kategóriákba tartozó olajszállítási projekteket illetően a projekt jelentősen hozzájárul valamennyi alábbi egyedi kritériumhoz:
- i. az ellátás biztonsága, csökkentve az egyetlen ellátási forrástól vagy útvonaltól való függést;
  - ii. az energiaforrások hatékony és fenntartható felhasználása a környezeti kockázatok enyhítése révén;
  - iii. kölcsönös átjárhatóság;
- e) a II. melléklet 4. pontjában említett energiaiinfrastruktúra-kategóriákba tartozó szén-dioxid-szállítási projekteket illetően a projekt jelentősen hozzájárul valamennyi alábbi egyedi kritériumhoz:
- i. a szén-dioxid-kibocsátás elkerülése az energiaellátás biztonságának fenntartásával;
  - ii. a szén-dioxid-szállítás rugalmasságának és biztonságosságának növelése;
  - iii. hatékony erőforrás-felhasználás több szén-dioxid-forrás és -tárolóhely közös infrastruktúrával történő összekapcsolásának lehetővé tétele, valamint a környezeti terhek és kockázatok csökkentése révén.
- (3) A II. melléklet 1–3. pontjában említett energiaiinfrastruktúra-kategóriákba tartozó projekteket illetően az e cikkben szereplő kritériumokat a IV. melléklet 2–5. pontjában meghatározott mutatók alapján értékelik.

(4) A közös érdekű projektként támogatható és regionális listára felvehető valamennyi projekt értékelésének megkönnyítése végett az egyes csoportok átlátható és objektív módon értékelik, hogy az egyes projektek mennyire járulnának hozzá ugyanazon prioritásnak minősülő folyosó vagy terület megvalósításához. Az egyes csoportok értékelési módszerüket a (2) bekezdésben említett kritériumokhoz való összesített hozzájárulás alapján állapítják meg; ezen értékelés rangsorolja a projekteket a csoport belső használatára. Sem a regionális, sem az uniós lista semmiféle rangsort nem tartalmazhat, és a rangsor – a III. melléklet 2. 14. pontjában említetten kívül – semmiféle későbbi célból nem használható fel.

A projektek értékelése során a csoportoknak körültekintően meg kell vizsgálniuk a következőket is:

- a) a projektek mennyire sürgősek az Unió piaci integrációval kapcsolatos energiapolitikai céljainak – egyebek mellett legalább egy tagállam elszigeteltségének megszüntetése révén történő – elérése szempontjából, valamint a versenyen, a fenntarthatósággal és az ellátás biztonságával kapcsolatos energiapolitikai céljainak elérése szempontjából;
- b) az egyes projektek hány tagállamot érintenek, biztosítva, hogy a peremhelyzetű tagállamokra kiterjedő projektek egyenlő bánásmódban részesüljenek;
- c) az egyes projektek mennyiben járulnak hozzá a területi kohézióhoz; és
- d) a projektek mennyire hatékonyan egészítik ki a többi projektjavaslatot.

A II. melléklet 1. e) pontjában meghatározott energiainfrastruktúra-kategóriába tartozó, intelligens hálózatokkal kapcsolatos projektek esetében rangsorolni kell az ugyanazt a két tagállamot érintő projekteket, és körültekintően meg kell vizsgálni a projekt által érintett felhasználók számát, valamint az éves energiafogyasztást és a nem szabályozható forrásokból termelt energia részesedését az e felhasználók által lefedett területen.

5. cikk

Végrehajtás és nyomon követés

(1) A projektgazdák a közös érdekű projektekhez végrehajtási tervet készítenek, amely ütemtervet tartalmaz a következőkre vonatkozóan:

- a) megvalósíthatósági és tervezési tanulmányok;
- b) a nemzeti szabályozó hatóság vagy más érintett hatóság általi jóváhagyás;
- c) kivitelezés és üzembe helyezés;

d) a 10. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett engedélyezési ütemterv.

(2) A saját területükön megvalósuló közös érdekű projektek végrehajtásának előmozdítása érdekében az átvitelrendszer-üzemeltetők, az elosztórendszer-üzemeltetők, illetve egyéb üzemeltetők együttműködnek egymással.

(3) Az Ügynökség és az érintett csoportok nyomon követik a közös érdekű projektek végrehajtása terén elért haladást, és szükség esetén ajánlásokat tesznek a közös érdekű projektek végrehajtásának megkönnyítése érdekében. A csoportok a (4), (5) és (6) bekezdéssel összhangban további tájékoztatást kérhetnek, üléseket hívhatnak össze az érintett felek részvételével, és kérhetik a Bizottságtól a helyszínen nyújtott információk ellenőrzését.

(4) A projektgazdák egy közös érdekű projektnek a 3. cikk szerinti uniós listára történő felvételét követő minden év március 31-ig éves jelentést nyújtanak be a II. melléklet 1. és 2. pontjában említett kategóriákba tartozó projektekre vonatkozóan a 8. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságnak, és vagy az Ügynökségnek, vagy a II. melléklet 3. és 4. pontjában említett kategóriákba tartozó projektekre vonatkozóan az érintett csoportnak. Ez a jelentés ismerteti:

- a) a projekt fejlesztése, kivitelezése és az üzembe helyezés terén elért haladást, különös tekintettel az engedélyezési és konzultációs eljárásokra;
- b) adott esetben a végrehajtási tervhez viszonyított késéseket, a késések okait és más felmerült nehézségek részleteit;
- c) adott esetben felülvizsgált tervet a késések leküzdésére.

(5) Az e cikk (4) bekezdésében említett éves jelentés kézhezvételét követő három hónapon belül az Ügynökség a II. melléklet 1. és 2. pontjában meghatározott kategóriákba tartozó közös érdekű projektekre vonatkozóan összefoglaló jelentést nyújt be a csoportoknak, amelyben értékeli az elért eredményeket és adott esetben ajánlásokat tesz a késések és a felmerült nehézségek leküzdésére. Ezen összefoglaló jelentés értékeli továbbá a 713/2009/EK rendelet 6. cikkének a (8) és (9) bekezdésével összhangban az Unió egészére kiterjedő hálózatfejlesztési terveknek az energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosók és területek tekintetében történő következetes végrehajtását.

(6) A 8. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok minden évben beszámolnak az érintett csoportnak a saját területükön folyó közös érdekű projektek végrehajtásának előrehaladásáról és adott esetben a késésekről is, kitérve az engedélyezési eljárásokra és a késések okaira.

(7) Amennyiben a közös érdekű projekt üzembe helyezése a végrehajtási tervhez viszonyítva a projektgazdán kívül álló kényesítő okoktól eltérő ok miatti késik:

a) amennyire a 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelv 22. cikke (7) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések a vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében alkalmazhatók, a nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják a beruházás végrehajtását;

b) ha a nemzeti szabályozó hatóságoknak az a) pont szerinti intézkedései nem alkalmazhatók, a projektgazda kiválaszt egy harmadik felet a projekt vagy annak egy része finanszírozására vagy kivitelezésére. A projektgazda még azelőtt köteles a fentiek szerint eljárni, hogy a végrehajtási tervben meghatározott üzembe helyezési időponthoz viszonyított késés meghaladja a két évet;

c) ha nem választják ki a harmadik felet a b) pont szerint, a tagállam vagy a rendelkezése szerinti nemzeti szabályozó hatóság a b) pontban említett határidő lejártát követő két hónapon belül kijelölhet egy harmadik felet a projekt finanszírozására vagy kivitelezésére, akit a projektgazda köteles elfogadni;

d) ha a végrehajtási tervben meghatározott üzembe helyezési időponthoz viszonyított késés meghaladja a két év két hónapot, a Bizottság – az érintett tagállamok jóváhagyásával és maradéktalan együttműködésével – bármely harmadik fél mint alkalmas projektgazda számára álló pályázati felhívást tehet közzé a projekt egy megállapodott ütemterv szerinti megépítésére;

e) a c) vagy d) pont alkalmazása esetén a beruházás helye szerinti rendszerüzemeltető biztosítja a megvalósítást végző üzemeltető, beruházók vagy harmadik fél számára a beruházás befejezéséhez szükséges információkat, az új eszközöket hozzákapcsolja az átviteli hálózathoz, és általánosságban minden tőle telhetőt megtesz a beruházás végrehajtásának, valamint a közös érdekű projekt biztonságos, megbízható és hatékony üzemeltetésének és karbantartásának megkönnyítésére.

(8) A közös érdekű projekt a 3. cikk (4) bekezdésében leírt eljárással összhangban eltávolítható az uniós listáról, amennyiben az adott listára való felvétel olyan téves információkon alapult, amelyek döntően befolyásolták a listára való felvételt, vagy ha a projekt nem felel meg az uniós jognak.

(9) Az uniós listán már nem szereplő projektek elveszítik a közös érdekű projekt státuszához kapcsolódó, e rendelet által keletkeztetett jogokat és kötelezettségeket.

Ugyanakkor az az uniós listán már nem szereplő projekt, amely esetében a hatáskörrel rendelkező hatóság megvizsgálás céljából

kérelmet fogadott be, megőrzi a III. fejezet által keletkeztetett jogokat és kötelezettségeket, kivéve, ha a projekt a (8) bekezdésben felsorolt okokból került le a listáról.

(10) Ez a cikk nem érinti az uniós listáról történő visszavonását megelőzően a közös érdekű projekt számára folyósított uniós pénzügyi támogatásokat.

6. cikk

Az európai koordinátorok

(1) Amennyiben egy közös érdekű projekt végrehajtása jelentős nehézségekbe ütközik, a Bizottság – az érintett tagállamokkal egyetértésben – legfeljebb egy évre európai koordinátort jelölhet ki, akinek a megbízatása kétszer újítható meg.

(2) Az európai koordinátor:

a) előmozdítja azon projekteket, amelyekhez európai koordinátorként kijelölték, valamint a projektgazdák és valamennyi érdekelt fél közötti határokon átnyúló párbeszédet;

b) igény szerint valamennyi félnek segítséget nyújt az érdekelt felekkel folytatott egyeztetésben és a projektekre vonatkozó szükséges engedélyek megszerzésében;

c) adott esetben tanácsokkal látja el a projektgazdákat a projekt finanszírozásával kapcsolatban;

d) biztosítja, hogy az érintett tagállamok megfelelő támogatást és stratégiai iránymutatást nyújtsanak a projektek előkészítéséhez és végrehajtásához;

e) évente – illetve adott esetben megbízatása lejártakor – jelentést nyújt be a Bizottsághoz a projektekben elért haladásról és minden olyan nehézségről és akadályról, amelyek várhatóan jelentősen késleltetik a projektek üzembe helyezésének időpontját. A Bizottság a jelentéseket eljuttatja az Európai Parlamenthez és az érintett csoportokhoz.

(3) Az európai koordinátort az adott projektekhez kapcsolódóan reá bízott feladatok terén szerzett tapasztalatai alapján választják ki.

(4) Az európai koordinátort kijelölő határozat tartalmazza a feladatmeghatározást, és részletesen ismerteti a megbízás időtartamát, az egyes feladatokat és az ezekhez tartozó határidőket, valamint a követendő módszertant. A koordinációs törekvéseknek a projektek összetett jellegével és becsült költségeivel arányosnak kell lenniük.

(5) Az érintett tagállamok maradéktalanul együttműködnek az európai koordinátorral a (2) és (4) bekezdésben említett feladatainak végrehajtásában.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEZÉS ÉS A LAKOSSÁG BEVONÁSA

7. cikk

A közös érdekű projektek „elsőbbségi státusza”

(1) Az uniós lista elfogadásával az engedélyezési folyamat során meghozandó valamennyi döntés vonatkozásában megállapítást nyer, hogy ezek a projektek az energiapolitika szempontjából – a projekt elhelyezkedésének pontos helyére, nyomvonalára vagy technológiájára való tekintet nélkül – szükségeselek.

(2) A közös érdekű projektekhez kapcsolódó kérelmek hatékony igazgatási feldolgozásának biztosítása érdekében a projektgazdák és valamennyi érintett hatóság gondoskodik arról, hogy azok a jogilag lehetséges leggyorsabb elbánásban részesüljenek.

(3) Amennyiben a nemzeti jog szerint ilyen státusz létezik, a közös érdekű projekteknek a lehető legnagyobb jelentőséget kell tulajdonítani nemzeti szinten, és az engedélyezési eljárások során, és – ha a nemzeti jog így rendelkezik – a területrendezési során is, beleértve a környezeti hatásvizsgálatokhoz kapcsolódó eljárásokat, ennek megfelelően kell kezelni őket, oly módon, ahogyan a megfelelő típusú energia-infrastruktúrákra alkalmazandó nemzeti jog ilyen elbánásról rendelkezik.

(4) A Bizottság 2013. augusztus 16-ig nem kötelező jellegű iránymutatást tesz közzé, amely a környezeti hatásvizsgálati eljárások ésszerűsítése érdekében a tagállamokat segíti a megfelelő jogalkotási és nem jogalkotási intézkedések meghatározásában és a közös érdekű projektekre vonatkozóan az uniós jogban előírt környezeti hatásvizsgálati eljárások következetes alkalmazásának biztosításában.

(5) A (4) bekezdésben említett iránymutatás megfelelő figyelembevételével a tagállamok értékelik, hogy milyen intézkedésekre nyílik lehetőség a környezeti hatásvizsgálati eljárások ésszerűsítése, illetve ezek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

(6) A (4) bekezdésben említett iránymutatás közzétételétől számított kilenc hónapon belül a tagállamok meghozzák az (5) bekezdés szerint általuk azonosított, nem jogalkotási intézkedéseket.

(7) A (4) bekezdésben említett iránymutatás közzétételétől számított 24 hónapon belül a tagállamok meghozzák az (5) bekezdés szerint általuk azonosított jogalkotási intézkedéseket. Az intézkedések nem érinthetik az uniós jogból fakadó kötelezettségeket.

(8) A 92/43/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésében és a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (7) bekezdésében említett környezeti hatásokra tekintettel a közös érdekű projektek energiapolitikai szempontból közérdekűnek tekintendők, valamint kiemelten közérdekűnek tekinthetők, feltéve, hogy megfelelnek az ezen irányelvekben meghatározott valamennyi feltételnek.

Ha a 92/43/EGK irányelvvel összhangban szükség van a Bizottság véleményére, a Bizottság és az e rendelet 9. cikkében említett illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a projekt kiemelten közérdekű jellegéről szóló határozatot az e rendelet 10. cikke (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül hozzák meg.

8. cikk

Az engedélyezési eljárás szervezése

(1) 2013. november 16-ig minden tagállam kijelöl egy hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságot, amely felel a közös érdekű projektek engedélyezési eljárásának megkönnyítéséért és koordinálásáért.

(2) Az egyes közös érdekű projektek vagy a közös érdekű projektek kategóriái tekintetében az (1) bekezdésben említett, hatáskörrel rendelkező hatóság felelősségi köre és/vagy az azzal összefüggő feladatok átruházhatók más hatóságra vagy elvégezhetők más hatóság által, feltéve, ha:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erről értesíti a Bizottságot, és az információt az illetékes hatóság vagy a projektgazda közzéteszi a 9. cikk (7) bekezdésében említett honlapon;
- b) egy-egy közös érdekű projekt esetében csak egyetlen hatóság viseli a felelősséget, a projektgazda számára e hatóság az egyetlen kapcsolattartó az adott közös érdekű projektre vonatkozó átfogó határozathoz vezető folyamat során, és e hatóság hangolja össze valamennyi vonatkozó dokumentum és információ benyújtását.

A hatáskörrel rendelkező hatóság jogosult lehet határidők megállapítására, a 10. cikkel összhangban meghatározott határidők sérelme nélkül.

(3) A nemzetközi és uniós jog alkalmazandó követelményeinek sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság fellép az átfogó határozat kibocsátásának megkönnyítése érdekében. Az átfogó határozatot a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt határidőn belül kell kibocsátani, a következő rendszerek valamelyikének megfelelően:

- a) Integrált rendszer: az átfogó határozatot a hatáskörrel rendelkező hatóság bocsátja ki, és az a jogszabályban előírt engedélyezési eljárásból származó egyetlen jogilag kötelező erejű döntés. A projektben érintett más hatóságok az eljárásban való közreműködésük részeként a nemzeti jognak megfelelően véleményt nyilváníthatnak, amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóság figyelembe vesz.
- b) Koordinált rendszer: az átfogó határozat több érintett hatóság által kibocsátott több különálló, jogilag kötelező erejű határozatot foglal magában, amelyeket a hatáskörrel rendelkező hatóságnak kell összehangolnia. A hatáskörrel rendelkező hatóság valamennyi érintett hatóság részvételével munkacsoportot állíthat fel a 10. cikk (4) bekezdésének b) pontjával összhangban álló engedélyezési ütemterv kidolgozása, valamint végrehajtásának ellenőrzése és összehangolása céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóság – konzultálva a többi érintett hatósággal –, adott esetben a nemzeti joggal összhangban és a 10. cikknek megfelelően megállapított határidők sérelme nélkül, eseti alapon megállapítja azt az ésszerű határidőt, ameddig a különálló határozatokat meg kell hozni. A hatáskörrel rendelkező hatóság más érintett nemzeti hatóság nevében egyedi határozatot hozhat, amennyiben utóbbi az előírt határidőn belül nem hozza meg határozatát, és ha a késedelem jogos indokokkal nem igazolható; vagy, ha a tagállam nemzeti joga ekként rendelkezik és mindaddig, amíg nem sérti az uniós jogot, a hatáskörrel rendelkező hatóság tekintheti úgy – amennyiben a másik érintett nemzeti hatóság határidőn belül nem hozott határozatot –, hogy a szóban forgó hatóság a projekthez megadta jóváhagyását vagy elutasította azt. Amennyiben valamely tagállam nemzeti joga akként rendelkezik, a hatáskörrel rendelkező hatóság figyelmen kívül hagyhatja más érintett nemzeti hatóság egyedi határozatát, ha úgy véli, hogy az érintett nemzeti hatóság által szolgáltatott bizonyítékok nem támasztják alá kellően ezt a határozatot; ebben az esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság meggyőződik arról, hogy teljesülnek a nemzetközi és uniós jog vonatkozó követelményei, és döntését megfelelően megindokolja.
- c) Együttműködési rendszer: a hatáskörrel rendelkező hatóság gondoskodik az átfogó határozat összehangolásáról. A hatáskörrel rendelkező hatóság – konzultálva a többi érintett hatósággal –, adott esetben a nemzeti joggal összhangban és a 10. cikknek megfelelően megállapított határidők sérelme nélkül, eseti alapon megállapítja azt az ésszerű határidőt, ameddig a különálló határozatokat ki kell bocsátani. A hatáskörrel rendelkező hatóság ellenőrzi, hogy az érintett hatóságok betartják-e a határidőket.

Ha az érintett hatóság az előírt határidőn belül várhatóan nem hozza meg különálló határozatát, erről haladéktalanul értesíti a hatáskörrel rendelkező hatóságot, a késedelmet pedig indokolja. Ezt követően a hatáskörrel rendelkező hatóság az egyedi határozat kibocsátására új határidőt állapít meg, tekintettel a 10. cikknek megfelelően megállapított általános határidőkre.

A tervezési és engedélyezési eljárások nemzeti sajátosságainak megfelelően a tagállamok az első albekezdés a), b) és c) pontjaiban említett három rendszer közül választhatnak az eljárások megkönnyítése és összehangolása céljából, és a leghatékonyabb rendszer alkalmazását választják. Amennyiben a tagállam a koordinált rendszert választja, ennek indokairól értesíti a Bizottságot. A Bizottság a 17. cikkben említett jelentésben elvégzi a rendszerek hatékonyságának értékelését.

(4) A tagállamok az „onshore” és „offshore” közös érdekű projektek esetében a (3) bekezdésben említettektől eltérő rendszereket is alkalmazhatnak.

(5) Amennyiben egy közös érdekű projektre vonatkozóan két vagy több tagállamban kell határozatot hozni, az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok megteszik az egymás közötti hatékony és eredményes együttműködéshez és koordinációhoz szükséges valamennyi lépést, többek között tekintettel a 10. cikk (4) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. A tagállamoknak, különösen a környezeti hatásvizsgálatok tekintetében, törekedniük kell közös eljárások biztosítására.

9. cikk

Átláthatóság és a lakosság bevonása

(1) 2014. május 16-ig a tagállam vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság – adott esetben együttműködve más érintett hatóságokkal – eljárási kézikönyvet tesz közzé, amely ismerteti a közös érdekű projektekre alkalmazandó engedélyezési folyamatot. A kézikönyvet szükség szerint naprakészé teszik, és nyilvánosságra hozzák. A kézikönyv legalább a VI. melléklet 1. pontjában meghatározott információkat tartalmazza. A kézikönyv jogilag nem kötelező erejű, de hivatkozhat vagy idézhet vonatkozó jogi előírásokat.

(2) Az Aarhusi és az Espooi Egyezmény, valamint az alkalmazandó uniós jog követelményeinek sérelme nélkül az engedélyezési eljárásban érintett valamennyi fél tiszteletben tartja a VI. melléklet 3. pontjában előírt, a lakosság bevonására vonatkozó elveket.

(3) A projektgazda az engedélyezési eljárásnak a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kezdetétől számított három hónapos indikatív időtartamon belül tervet készít a lakosság bevonásáról és benyújtja azt a hatáskörrel rendelkező hatósághoz, az (1) bekezdésben említett kézikönyvben ismertetett módszer szerint és a VI. mellékletben meghatározott iránymutatóknak megfelelően. A hatáskörrel rendelkező hatóság három hónapon belül módosításokat kér, vagy jóváhagyja a lakossági bevonás tervét; ennek során figyelembe veszi a lakossági részvétel és konzultáció mindazon formáit, amelyekre az engedélyezési eljárás megindulásáig sor került, feltéve, hogy a lakossági részvétel és konzultáció e formái esetében teljesültek e cikk előírásai.

Amennyiben a projektgazda jelentős változtatásokat kíván végrehajtani a már elfogadott terven, erről tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot. Ilyen esetekben a hatáskörrel rendelkező hatóság módosításokat kérhet.

(4) A projektgazda, illetve ahol a nemzeti jog így rendelkezik, a hatáskörrel rendelkező hatóság a végleges és teljes kérelemnek a hatáskörrel rendelkező hatósághoz történő, a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti benyújtását megelőzően legalább egy nyilvános konzultációt tart. Ez nem lehet az engedély iránti kérelemnek a 2011/92/EU irányelv 6. cikkének (2) bekezdése szerinti benyújtását követően végrehajtott lakossági konzultációk sérelmére. A nyilvános konzultáció célja, hogy már a korai szakaszban tájékoztassa a VI. melléklet 3. a) pontjában említett érdekelt feleket a projektről, és hozzájáruljon a legmegfelelőbb helyszín vagy nyomvonal, illetve azon releváns kérdések meghatározásához, amelyekre a kérelemben ki kell térni. A nyilvános konzultációra vonatkozó részletes minimumkövetelmények a VI. melléklet 5. pontjában találhatók.

A projektgazda a kérelem benyújtását megelőzően jelentést készít a lakossági részvétellel kapcsolatos – köztük az engedélyezési folyamat megindulása előtt sorra került – tevékenységek eredményéről. A projektgazda ezt a jelentést a kérelemmel együtt benyújtja a hatáskörrel rendelkező hatósághoz. Az utóbbi az átfogó határozat meghozatalakor kellő mértékben figyelembe veszi ezeket az eredményeket.

(5) A két vagy több tagállam határán átnyúló projektek esetében a (4) bekezdés szerinti nyilvános konzultációt minden érintett tagállamban legkésőbb az első nyilvános konzultáció kezdetének napját követő két hónapon belül megtartják.

(6) Azon projektek esetében, amelyek egy vagy több szomszédos tagállamban várhatóan jelentős határokon átnyúló kedvezőtlen hatással bírnak majd, és amennyiben alkalmazandó a 2011/92/EU irányelv 7. cikke és az Espooi Egyezmény, a vonatkozó információkat elérhetővé teszik a szomszédos tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára. A szomszédos tagállamok hatáskörrel rendelkező hatósága jelzi – adott esetben az értesítési folyamat során –, ha ő vagy bármely más érintett hatóság részt kíván venni a nyilvános konzultációs eljárásban.

(7) A projektgazda, illetve ahol a nemzeti jog így rendelkezik, a hatáskörrel rendelkező hatóság létrehozza és a projektre vonatkozó információk közzétételével rendszeresen frissíti a közös érdekű projekt internetes oldalát, amelyről hivatkozás mutat a Bizottság webhelyére, és amely megfelel a VI. melléklet 6. pontjában foglalt követelményeknek. Az üzleti szempontból érzékeny információkat bizalmasan kell kezelni.

A projektgazdák ezenfelül a lényeges információkat más olyan megfelelő tájékoztatási eszközök segítségével is közzéteszik, amelyekhez a lakosság nyílt hozzáféréssel rendelkezik.

10. cikk

Az engedélyezési eljárás időtartama és végrehajtása

(1) Az engedélyezési eljárás két szakaszból áll:

a) A kérelem benyújtását megelőző eljárásra, amely az engedélyezési eljárás kezdete és a benyújtott kérelem hatáskörrel rendelkező hatóság általi elfogadása közötti időszakot foglalja magában, amelynek irányadó időtartama két év.

Ezen eljárás magában foglalja a projektgazda vagy projektgazdák által elkészítendő környezeti jelentések elkészítését is.

Az engedélyezési eljárás kezdetének meghatározása érdekében a projektgazdák írásban értesítik a projektről az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságát, mellékelve a projekt kellő mértékben részletes leírását. A hatáskörrel rendelkező hatóság legkésőbb az értesítés kézhezvételének napjától számított három hónapon belül írásban – a többi érintett hatóság nevében is – tudomásul veszi vagy, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a projekt állapota alapján az engedélyezési eljárás még nem indítható el, elutasítja az értesítést. Elutasítás esetén a hatáskörrel rendelkező hatóság – a többi érintett hatóság nevében is – megindokolja döntését. Az engedélyezési eljárás kezdete az a nap, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóság tudomásul veszi az értesítést. Két vagy több érintett tagállam esetében az engedélyezési eljárás kezdete az a nap, amikor az utolsó hatáskörrel rendelkező hatóság is elfogadja az értesítést.

b) A jogszabályban előírt engedélyezési eljárás, azaz a benyújtott kérelem elfogadásának napja és az átfogó határozat meghozatala közötti időszak nem haladhatja meg az egy év és hat hónapot. A tagállamok indokolt esetben rövidebb időtartamot is megállapíthatnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett két szakasz együttes időtartama nem haladhatja meg a három év és hat hónapot. Azonban ha a hatáskörrel rendelkező hatóság megítélése szerint az engedélyezési eljárás egyik vagy mindkét szakasza nem fejeződik be az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül, még a határidő lejárta előtt és eseti alapon határozhat úgy, hogy az egyik vagy mindkét időtartamot meghosszabbítja – a két szakasz tekintetében együttesen – legfeljebb kilenc hónappal.

Ebben az esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság értesíti az érintett csoportot, amellyel ismerteti az engedélyezési eljárás lehető leghamarabb történő befejezése érdekében meghozott vagy meghozandó intézkedéseket. A csoport kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy rendszeresen számoljon be az e téren elért haladásról.

(3) Azokban a tagállamokban, ahol egy nyomvonal vagy helyszín kizárólag valamely tervezett projekt egyedi célja érdekében történő meghatározása – beleértve egyedi folyosók intelligens infrastruktúrákhoz való tervezését – nem illeszthető be az átfogó határozathoz vezető folyamatba, a megfelelő határozat meghozatalára különálló hat hónapos időszak áll rendelkezésre, mely időszak azon a napon kezdődik, amikor a projektgazda benyújtotta a kérelem végleges és teljes dokumentációját.

Ebben az esetben a (2) bekezdés szerinti hosszabbítás időtartama hat hónapra csökken, beleértve az e bekezdésben említett eljárást is.

(4) A kérelem benyújtását megelőző szakasz a következő lépéseket foglalja magában:

- a) Az értesítésnek az (1) bekezdés a) pontja szerinti tudomásulvétele után a hatáskörrel rendelkező hatóság a többi érintett hatósággal szoros együttműködésben – és adott esetben a projektgazda javaslata alapján – meghatározza a projektgazda által az átfogó határozat kérelmezésekor a kérelem részeként benyújtandó információk tárgyát és részletességét. Ehhez a VI. melléklet 1. e) pontjában szereplő ellenőrző lista szolgál alapul.
- b) A hatáskörrel rendelkező hatóság a projektgazdával és más érintett hatóságokkal szoros együttműködésben, valamint az a) pont értelmében elvégzett tevékenységek eredményeire is figyelemmel, továbbá a VI. melléklet 2. pontjában meghatározott iránymutatásokkal összhangban kidolgozza az engedélyezési eljárás részletes ütemtervét.

A két vagy több tagállam határain átnyúló projektek esetében az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közös ütemtervet állítanak össze, amelyben törekednek menetrendjük összehangolására.

- c) A hatáskörrel rendelkező hatóság – a többi érintett hatóság nevében is – szükség esetén a kérelem tervezetének beérkezése után kérheti a projektgazdától a hiányzó információk pótlását, ezek azonban kizárólag az a) pontban meghatározott kérdésekhez kapcsolódhatnak. A hiányzó információk benyújtását követő három hónapon belül a hatáskörrel rendelkező hatóság írásban elfogadja megvizsgálásra a kérelmet. További információk csak akkor kérhetők, ha ezt újonnan felmerült körülmények indokolják.

(5) A projektgazda gondoskodik arról, hogy a kérelem teljes és megfelelő színvonalú legyen, és a kérelem benyújtását megelőző eljárás során a lehető legkorábban kikéri róla a hatáskörrel rendelkező hatóság véleményét. A projektgazda a határidők betartása és a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott részletes ütemtervnek való megfelelés érdekében mindenben együttműködik a hatáskörrel rendelkező hatósággal.

(6) Az e cikkben foglalt határidők nem érintik a nemzetközi és uniós jogból fakadó kötelezettségeket, és nincsenek a közigazgatási fellebbezési eljárások és a bírósági vagy törvényeségi jogorvoslati lehetőségek sérelmére.

IV. FEJEZET

SZABÁLYOZÁS

11. cikk

Az energiarendszer egészére kiterjedő költség-haszon elemzés

(1) 2013. november 16-ig a villamosenergia-piaci átviteli-rendszer-üzemeltetők európai hálózata (villamosenergia-piaci ENTSO), illetve a földgázpiaci átviteli-rendszer-üzemeltetők európai hálózata (földgázpiaci ENTSO) közzéteszi és a tagállamok, a Bizottság és az Ügynökség elé terjeszti saját, többek között a hálózati és piaci modellezésre vonatkozóan, többek között a II. melléklet 1. a–d) pontjában és 2. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projektekre vonatkozó, az energiarendszer egészére kiterjedő, uniós szinten harmonizált költség-haszon elemzés alapjául szolgáló módszertanukat. E módszertanokat kell alkalmazni a 714/2009/EK rendelet 8. cikke, illetve a 715/2009/EK rendelet 8. cikke szerinti villamosenergia-, illetve földgázpiaci ENTSO által kidolgozandó tízéves hálózatfejlesztési tervek elkészítésére. E módszertanokat az V. mellékletben megállapított elvekkel összhangban kell kidolgozni, a IV. mellékletben meghatározott szabályoknak és mutatóknak megfelelően.

Saját módszertanaik benyújtása előtt a villamosenergia-piaci és földgázpiaci ENTSO-k kiterjedt konzultációs eljárást folytatnak le, bevonva legalább az összes érintett érdekelt felet képviselő szervezeteket – és szükség szerint magukat az érdekelt feleket –, a nemzeti szabályozó hatóságokat és más nemzeti hatóságokat.

(2) Az Ügynökség a módszertanok kézhezvételének napjától számított három hónapon belül véleményt terjeszt a tagállamok és a Bizottság elé a módszertanokról és közzéteszi azt.

(3) Az Ügynökség véleményének kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság is elkészíti a módszertanokkal kapcsolatos véleményét, a tagállamok pedig elkészíthetik saját véleményüket. A véleményeket megküldik a villamosenergia-piaci, illetve a földgázpiaci ENTSO-nak.

(4) A villamosenergia-piaci, illetve a földgázpiaci ENTSO a (3) bekezdés szerint megküldött utolsó vélemény kézhezvételének napjától számított három hónapon belül a tagállamoktól kapott véleményeknek, a Bizottság véleményének és az Ügynökség véleményének megfelelő figyelembevételével módosítja módszertanát, amelyet benyújt jóváhagyásra a Bizottsághoz.

(5) A villamosenergia-piaci ENTSO és a földgázpiaci ENTSO a bizottsági jóváhagyástól számított két héten belül internetes oldalán közzéteszi módszertanait. Az V. melléklet 1. pontja szerinti megfelelő beviteli adathalmazokat és egyéb releváns hálózati, energiaáramlási és piaci adatokat kérésre kellően pontos formában átadják a Bizottságnak és az Ügynökségnek a nemzeti joggal és az alkalmazandó titoktartási megállapodásokkal összhangban. Az adatoknak az adatkérés időpontjában érvényesnek kell lenniük. A Bizottság és az Ügynökség gondoskodik arról, hogy ők maguk vagy bármely fél, aki ezen adatok alapján elemzéseket végez számukra, bizalmasan kezelje az említett adathalmazt.

(6) A módszertant az (1)–(5) bekezdéssel összhangban rendszeresen aktualizálni és tökéletesíteni kell. Az Ügynökség saját kezdeményezésére vagy egy nemzeti szabályozó hatóság, illetve érdekelt fél megfelelően megindokolt kérésére, a valamennyi érdekeltet képviselő szervezetekkel és a Bizottsággal folytatott hivatalos konzultációt követően, megfelelő indokolás és időterv alapján kérheti, hogy a módszertant aktualizálják és tökéletesítsék. Az Ügynökség közzéteszi a nemzeti szabályozó hatóságoktól vagy érdekelt felektől érkező azon kéréseket és üzleti szempontból nem érzékeny dokumentumokat, amelyek alapján az aktualizálást vagy tökéletesítést kérte.

(7) 2015. május 16-ig az Ügynökség keretében együttműködő érintett nemzeti szabályozó hatóságok meghatározzák és nyilvánosan hozzáférhetővé teszik a mutatók és az ezeknek megfelelő referenciaértékek együttesét, amelyek alapján a II. melléklet 1. és 2. pontjában felsorolt infrastruktúra-kategóriákba tartozó összehasonlítható projektek fajlagos beruházási költségei összehasonlíthatók. Ezeket a referenciaértékeket a villamosenergia-piaci és a földgázpiaci ENTSO felhasználhatja a következő tízéves hálózatfejlesztési tervekhez készítendő költség-haszon elemzések során.

(8) A villamosenergia-piaci és a földgázpiaci ENTSO 2016. december 31-ig egy következetes és összekapcsolt villamosenergia- és földgázhálózati és -piaci modellt terjesztenek közösen a Bizottság és az Ügynökség elé, amely egyaránt magában foglalja a villamosenergia-átviteli és földgázszállítási infrastruktúrát, illetve -tárolást, valamint az LNG-létesítményeket, és amely a kiemelt energiainfrastruktúra-folyosókra és -területekre kiterjedően, az V. mellékletben foglalt alapelvek szerint került kidolgozásra. Miután a Bizottság a (2)–(4) bekezdésben ismertetett eljárás szerint jóváhagyta a modellt, a modellt beillesztik a módszertanba.

12. cikk

Határokon átnyúló hatással bíró beruházások engedélyezése

(1) A II. melléklet 1. a), b) és d) pontjában és 2. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projektek tényleges – karbantartási költségeket nem tartalmazó – beruházási költségeit azon tagállamok érintett átvitelirendszer-üzemel-

tetői vagy átviteli infrastruktúra projektgazdái viselik, amelyekben a projekt nettó hatása kedvező, és – a túlterhelési és egyéb díjak által nem fedezett rész tekintetében – azokat a hálózat-hozzáférési díjakon keresztül a rendszerhasználókkal megfizettetik ebben vagy ezekben a tagállamokban.

(2) A II. melléklet 1. a), b) és d) pontjában és 2. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projekt esetében az (1) bekezdés rendelkezései csak akkor alkalmazandók, ha legalább egy projektgazda kéri a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól a projekt költségeinek egésze vagy egy része tekintetében e cikk alkalmazását. Ezenkívül a II. melléklet 2. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projekt esetében az (1) bekezdés rendelkezései csak akkor alkalmazandók, ha már elvégezték a piaci kereslet felmérését és ennek alapján nem várható, hogy a tényleges beruházási költségekre a díjak fedezetet nyújtanak.

Amennyiben a projektnek több projektgazdája van, az illetékes nemzeti szabályozó hatóság haladéktalanul felkéri az összes projektgazdát, hogy a (3) bekezdéssel összhangban nyújtsák be közösen a beruházási kérelmet.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása esetén az érintett közös érdekű projekt projektgazdái legalább évente egy alkalommal és mindaddig, amíg a projektet be nem üzemelik, valamennyi érintett nemzeti szabályozó hatóságot rendszeresen tájékoztatják az adott projekt előrehaladásáról és az ehhez kapcsolódóan meghatározott költségekről és hatásokról.

Amint egy ilyen közös érdekű projekt megvalósítása kellően előrehaladt, a projektgazdák, miután konzultáltak a tagállamok átvitelirendszer-üzemeltetőivel, amelyek számára a projekt jelentős pozitív hatással jár, beruházási kérelmet nyújtanak be. Ez a határokon átnyúló költségmegosztást is magában foglaló beruházási kérelem valamennyi érintett nemzeti szabályozó hatósághoz benyújtandó, a következő mellékletekkel együtt:

- a) a 11. cikknek megfelelően kidolgozott módszertannal összhangban levő projektspecifikus költség-haszon elemzés, mely figyelembe veszi az érintett tagállam határain túl jelentkező haszonelemeket is;
- b) a projekt pénzügyi megvalósíthatóságát értékelő üzleti terv, amely tartalmazza a választott finanszírozási megoldást, illetve a II. melléklet 2. pontjában említett kategóriába tartozó közös érdekű projekt esetében a piaci vizsgálat eredményeit is; és
- c) ha a projektgazdák egyetértenek, megalapozott javaslat a határokon átnyúló költségmegosztásra.

Ha a projektért több projektgazda felel, akkor közös kérelmet nyújtanak be.

Az első uniós listán szereplő projektek esetében a projektgazdák 2013. október 31-ig nyújthatják be beruházási kérelmüket.

A nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatásul a beérkezést követően minden egyes beruházási kérelem egy példányát haladéktalanul eljuttatják az Ügynökségnek.

A nemzeti szabályozó hatóságok és az Ügynökség megőrzi az üzleti szempontból érzékeny információk titkosságát.

(4) Az érintett nemzeti szabályozó hatóságokhoz legutoljára benyújtott kérelem időpontjától számított hat hónapon belül a nemzeti szabályozó hatóságok az érintett projektgazdákkal folytatott konzultációt követően koordinált határozatokat hoznak a javasolt projekttel kapcsolatban az egyes rendszerüzemeltetők által viselendő beruházási költségek elosztásáról, valamint ezeknek a tarifákba való beépítéséről. A nemzeti szabályozó hatóságok dönthetnek úgy, hogy csak a költségek egy részét osztják el, illetve dönthetnek úgy is, hogy a költségeket egy közös érdekű projektsomag több projektje között osztják fel.

A költségek elosztásakor a nemzeti szabályozó hatóságok figyelembe veszik a következőkre vonatkozó konkrét vagy becsült adatokat:

— túlterhelési és egyéb díjak,

— a 714/2009/EK rendelet 13. cikke értelmében létrehozott, átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmusból származó bevételek.

A költségek határokon átnyúló elosztásáról szóló döntés során figyelembe kell venni az érintett tagállamokban megvalósított projekt gazdasági, társadalmi és környezeti költségeit és hasznát, valamint a pénzügyi támogatásra való esetleges rászorultságot.

A költségek határokon átnyúló elosztásáról szóló döntés során az érintett nemzeti szabályozó hatóságok az érintett átvitelrendszer-üzemeltetőkkel egyeztetve kölcsönös megállapodásra törekednek, amely a (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt információkra épül, de nem korlátozódik azokra.

Amennyiben egy közös érdekű projekt enyhít bizonyos negatív külső hatásokat – pl. hurokáramlásokat –, és e közös érdekű projektet abban a tagállamban hajtják végre, ahonnan a negatív külső hatás ered, az ilyen enyhítő hatás nem tekintendő hatá-

ronkon átnyúló előnynek, és így nem nyújthat alapot arra, hogy e negatív külső hatások által érintett tagállamok átvitelrendszer-üzemeltetőjére hárítsanak költségeket.

(5) A nemzeti szabályozó hatóságok a tarifáknak a 2009/72/EK irányelv 37. cikke (1) bekezdésének a) pontja és a 2009/73/EK irányelv 41. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében való megállapításakor vagy jóváhagyásakor – az e cikk (4) bekezdésében említett, határokon átnyúló költségmegosztás alapján – figyelembe veszik az átvitelrendszer-üzemeltetőnél vagy más projektgazdánál a beruházás eredményeképpen felmerülő tényleges költségeket, amennyiben az ilyen költségek megfelelnek egy hatékony és szerkezetileg összehasonlítható rendszerüzemeltető költségeinek.

A nemzeti szabályozó hatóságok a költségmegosztási határozatot – az adott határozatra vonatkozó összes információval együtt – haladéktalanul megküldik az Ügynökségnek. A tájékoztatás különösen azokat a részletes indokokat tartalmazza, amelyek alapján a költségeket a tagállamok között elosztották, többek között:

- a) az egyes érintett tagállamokra gyakorolt meghatározott hatások, egyebek között a hálózati tarifákat érintő hatások értékelése;
- b) a (3) bekezdés b) pontjában említett üzleti terv értékelése;
- c) a projekt eredményeképpen várható regionális vagy uniós szintű pozitív externáliák;
- d) az érintett projektgazdákkal folytatott konzultáció eredménye.

A költségmegosztási határozatot ki kell hirdetni.

(6) Amennyiben az érintett nemzeti szabályozó hatóságok a hozzájuk legutoljára benyújtott kérelem kézhezvételének napjától számított hat hónapon belül nem jutnak megállapodásra a beruházási kérelemről, haladéktalanul tájékoztatják az Ügynökséget.

Ebben az esetben, illetve az érintett nemzeti szabályozó hatóságok közös kérésére az Ügynökség az ügy hozzá történő továbbítását követő három hónapon belül meghozza a beruházási kérelemre vonatkozó határozatot, ideértve a (3) bekezdésben említett határokon átnyúló költségmegosztást, valamint a beruházási költségek tarifákba történő beépítésének módját is.

Az Ügynökség a határozat meghozatala előtt konzultál az érintett nemzeti szabályozó hatóságokkal és a projektgazdákkal. A második albekezdésben szereplő három hónapos időszak további két hónappal meghosszabbítható, ha az Ügynökség további információkat kér. Ez a további időszak a hiánytalan információk kézhezvételét követő napon kezdődik.

A költségmegosztási határozatot ki kell hirdetni. A 713/2009/EK rendelet 19. és 20. cikke alkalmazandó.

(7) Az Ügynökség a meghozott költségmegosztási határozatok egy példányát – minden, az egyes határozatok szempontjából lényeges információval együtt – haladéktalanul megküldi a Bizottságnak. Az információk összesítve is benyújthatók. A Bizottság az üzleti szempontból érzékeny információt bizalmasan kezeli.

(8) A költségmegosztási határozat nem érinti az átvitelrendszer-üzemeltetők azon jogát, hogy a 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelv 32. cikkével, valamint a 714/2009/EK rendelet 14. cikkével és a 715/2009/EK rendelet 13. cikkével összhangban alkalmazzák, illetve a nemzeti szabályozó hatóságok azon jogát, hogy e cikkeken alapján jóváhagyják a hálózati hozzáférési díjakat.

(9) E cikk nem alkalmazandó azokra a közös érdekű projektekre, amelyek

- a) a 2009/73/EK irányelv 36. cikke értelmében mentességet élveznek az említett irányelv 32., 33. és 34. cikke, valamint 41. cikkének (6), (8) és (10) bekezdése alól; vagy
- b) a 714/2009/EK rendelet 17. cikke értelmében mentességet élveznek a 714/2009/EK rendelet 16. cikkének (6) bekezdése, vagy a 2009/72/EK irányelv 32. cikke, valamint 37. cikkének (6) és (10) bekezdése alól;
- c) a 2003/55/EK irányelv⁽¹⁾ 22. cikke szerinti mentességet élveznek; vagy
- d) az 1228/2003/EK rendelet⁽²⁾ 7. cikke szerinti mentességet élveznek.

13. cikk

Ösztönzők

(1) Amennyiben egy projektgazda egy, a II. melléklet 1. a), b) és d) pontjában, továbbá a II. melléklet 2. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projekttel a vele összehasonlítható infrastrukturális projektekhez kapcsolódó rendes kockázatoknál magasabb fejlesztési, kivitelezési, üzemeltetési vagy

karbantartási kockázatot vállal, a tagállamok és a nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják, hogy ezekhez a projektekhez megfelelő ösztönzőket nyújtsanak a 2009/72/EK irányelv 37. cikkének (8) bekezdésével, a 2009/73/EK irányelv 41. cikkének (8) bekezdésével, a 714/2009/EK rendelet 14. cikkével és a 715/2009/EK rendelet 13. cikkével összhangban.

Az első albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a közös érdekű projekt:

- a) a 2009/73/EK irányelv 36. cikke értelmében mentességet élvez az említett irányelv 32., 33. és 34. cikke, valamint 41. cikkének (6), (8) és (10) bekezdése alól;
- b) a 714/2009/EK rendelet 17. cikke értelmében mentességet élvez a 714/2009/EK rendelet 16. cikkének (6) bekezdése, vagy a 2009/72/EK irányelv 32. cikke, valamint 37. cikkének (6) és (10) bekezdése alól;
- c) a 2003/55/EK irányelv 22. cikke szerinti mentességet élvez; vagy
- d) az 1228/2003/EK rendelet 7. cikke szerinti mentességet élvez.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok az (1) bekezdésben említett ösztönzők biztosítására vonatkozó határozatát a 11. cikk értelmében kidolgozott módszertan alkalmazásával készített költség-haszon elemzés eredményeire, és különösen a projekt által eredményezett regionális vagy uniós szintű pozitív externáliákra kell alapozni. A nemzeti szabályozó hatóságoknak ezenkívül elemezniük kell a projektgazdák által vállalt konkrét kockázatokat, a meghozott kockázatcsökkentési intézkedéseket, valamint a kockázati profil indokoltságát, amely utóbbit a projektnek az alacsonyabb kockázattal járó alternatív megoldáshoz viszonyított kedvező nettó hatása támasztja alá. Támogatható kockázatok többek között az új, tengeri és szárazföldi átviteli technológiákhoz és a költségek nem megfelelő megtérüléséhez kapcsolódó kockázatok, valamint a fejlesztési kockázatok.

(3) A határozatban biztosított ösztönzőnek figyelembe kell vennie a felmerült kockázat sajátos jellegét, és tartalmazhatja többek között a következőket:

- a) az előzetes beruházásra vonatkozó szabályokat; vagy
- b) a projekt üzembe helyezése előtt ténylegesen felmerülő költségek elismerésére vonatkozó szabályokat; vagy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács 2003. június 26-i 2003/55/EK irányelve a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról (HL L 176., 2003.7.15., 57. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. június 26-i 1228/2003/EK rendelete a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről (HL L 176., 2003.7.15., 1. o.).

c) a projekthez köthető tőkeberuházás további megtérülésének biztosítására vonatkozó szabályokat; vagy

d) valamennyi egyéb, szükségesnek és helyénvalónak tekinthető intézkedést.

(4) 2013. július 31-ig minden nemzeti szabályozó hatóság megküldi az Ügynökségnek módszertanát és azokat a kritériumokat – amennyiben ezek rendelkezésre állnak –, amelyeket az egyes villamosenergia- és gázinfrastrukturákkal kapcsolatos projektekre irányuló beruházások és a velük kapcsolatosan felmerülő magasabb kockázatok értékeléséhez alkalmaz.

(5) Az Ügynökség az e cikk (4) bekezdése értelmében kapott információk megfelelő figyelembevételével a 713/2009/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2013. december 31-ig elősegíti a bevált gyakorlatok megosztását és ajánlásokat tesz közzé a következők tekintetében:

a) az (1) bekezdésben említett ösztönzők, a nemzeti szabályozó hatóságok bevált gyakorlatokról készített összehasonlítása alapján;

b) a villamosenergia- és gázinfrastrukturákkal kapcsolatos projektekre irányuló beruházásokkal járó magasabb kockázatok értékelésére szolgáló közös módszertan.

(6) 2014. március 31-ig minden nemzeti szabályozó hatóság közzéteszi módszertanát és azokat a kritériumokat, amelyeket az egyes villamosenergia- és gázinfrastrukturákkal kapcsolatos projektekre irányuló beruházások és a velük kapcsolatosan felmerülő súlyosabb kockázatok értékeléséhez alkalmaz.

(7) Amennyiben az (5) és (6) bekezdésben említett intézkedések nem elegendőek a közös érdekű projektek időben történő végrehajtásának biztosításához, a Bizottság iránymutatásokat adhat ki az ebben a cikkben meghatározott ösztönzőkkel kapcsolatban.

V. FEJEZET

FINANSZÍROZÁS

14. cikk

Uniós pénzügyi támogatásra jogosult projektek

(1) A II. melléklet 1., 2. és 4. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projektek tanulmányokhoz támogatások és pénzügyi eszközök formájában nyújtott uniós pénzügyi támogatásra jogosultak.

(2) A II. melléklet 1. a–d) pontjában és 2. pontjában meghatározott kategóriákba tartozó közös érdekű projektek – a vízvivattyúval működtetett villamosenergia-tárolási projektek kivételével – szintén jogosultak kivitelezési munkákra vonatkozó támogatások formájában nyújtott uniós pénzügyi támogatásra, ha megfelelnek a következő kritériumoknak:

a) a projektre vonatkozó, a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti költség-haszon elemzés olyan jelentős pozitív externáliák meglétét támasztja alá, mint az ellátás biztonsága, a szolidaritás vagy az innováció;

b) a 12. cikk értelmében határokon átnyúló költségmegosztásról szóló határozatot hoztak a projekttel kapcsolatban; vagy a II. melléklet 1. c) pontjában foglalt kategóriába tartozó közös érdekű projektek esetében azonban, amelyekkel kapcsolatban értelemszerűen nem hoztak határokon átnyúló költségmegosztásról szóló határozatot, a projekt célja a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a technológiai innováció megvalósítása és a határokon átívelő hálózat biztonságos működésének biztosítása;

c) a projekt az üzleti terv és más, elsősorban a potenciális befektetők vagy hitelezők, vagy a nemzeti szabályozó hatóság által végzett értékelések szerint gazdaságilag nem életképes. A projekt gazdasági életképességének vizsgálatakor figyelembe veszik az ösztönzőkre vonatkozó határozatot és annak a 13. cikk (2) bekezdésében említett indokolását.

(3) Az 5. cikk (7) bekezdésének d) pontjában említett eljárás szerint végrehajtott közös érdekű projektek szintén jogosultak kivitelezési munkákra vonatkozó támogatások formájában nyújtott uniós pénzügyi támogatásra, ha megfelelnek az e cikk (2) bekezdésében foglalt kritériumoknak.

(4) A II. melléklet 1. e) pontjában és 4. pontjában említett kategóriákba tartozó közös érdekű projektek szintén jogosultak kivitelezési munkákhoz nyújtott támogatások formájában biztosított uniós pénzügyi támogatásra, ha az érintett projektgazdák egyértelműen bizonyítani tudják, hogy a projekt jelentős pozitív externáliákat eredményez, és hogy az üzleti terv és más, elsősorban a potenciális befektetők vagy hitelezők, vagy – adott esetben – a nemzeti szabályozó hatóság által végzett értékelések szerint gazdaságilag nem életképes.

15. cikk

Iránymutatás az uniós pénzügyi támogatások odaítélési kritériumainak megállapításához

A 4. cikk (2) bekezdésében foglalt egyedi kritériumok és a 4. cikk (4) bekezdésében foglalt paraméterek betöltik az európai összekapcsolódási eszközről szóló rendeletben az uniós pénzügyi támogatások odaítélési kritériumainak megállapítása céljából figyelembe vett célkitűzések szerepét is.

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság a 2013. május 15-től számított négyéves időszakra felhatalmazást kap a 3. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a jelzett időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács – legkésőbb az adott időtartam vége előtt három hónappal – kifogást emel a meghosszabbítás ellen.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikkben megállapított felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A visszavonás a határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 3. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Jelentés és értékelés

A Bizottság legkésőbb 2017-ig jelentést tesz közzé a közös érdekű projektek végrehajtásáról, és azt megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek értékelést kell tartalmaznia a következőkről:

- a) a 3. cikk értelmében kiválasztott közös érdekű projektek tervezése, fejlesztése, kivitelezése és üzembe helyezése terén elért haladás, valamint adott esetben a végrehajtási késelemek és más felmerült nehézségek;
- b) az Unió által a közös érdekű projektekre lekötött és kifizetett pénzeszközöknek a támogatott közös érdekű projektek összértékéhez viszonyított aránya;
- c) a villamosenergia- és gázszektorban a tagállamok közötti összekapcsolódás szintjének alakulása és az energiaárak

ehhez kapcsolódó változásai, valamint a hálózati rendszerhibák előfordulásának számát, azok okai és gazdasági költségei;

- d) az engedélyezés és a lakosság bevonása, különösen:
  - i. a közös érdekű projektekkel kapcsolatos engedélyezési eljárások átlagos összigórtamát és leghosszabb összigórtamát az engedélyezési eljárás valamennyi szakaszát beleértve, összevetve a 10. cikk (4) bekezdésében felsorolt eredeti ütemezéshez képest;
  - ii. a közös érdekű projektekkel szembeni ellenállás mértéke (nevezetesen a lakosság bevonása során készült írásbeli tiltakozások száma, jogorvoslati eljárások száma);
  - iii. az engedélyezési eljárás és a projekt végrehajtása során az érdekelt felek bevonásával és a környezeti hatás csökkentésével kapcsolatos bevált és innovatív gyakorlatok áttekintése;
  - iv. a 8. cikk (3) bekezdésében előírt, a 10. cikk szerinti határidők betartására szolgáló mechanizmusok hatékonysága;
- e) a szabályozással kapcsolatban:
  - i. azon közös érdekű projektek száma, amelyekre vonatkozóan a 12. cikk értelmében határokon átnyúló költségmegosztásról szóló határozatot hoztak;
  - ii. a 13. cikk értelmében egyedi ösztönzőkben részesült közös érdekű projektek száma és típusa;
- f) e rendelet hatékonysága a tekintetben, hogy mennyiben járult hozzá a 2014–2015-ig végrehajtandó piaci integrációhoz kapcsolódó célok, valamint a 2020-ig kitűzött éghajlati és energetikai célok eléréséhez, és – hosszú távon – mennyiben segítette elő az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való 2050-ig elérendő áttérés irányába való elmozdulást.

18. cikk

Tájékoztatás és nyilvánosság

A Bizottság az első uniós lista elfogadásától számított hat hónapon belül a közvélemény számára könnyen – többek között az Interneten – hozzáférhető infrastrukturális átláthatósági platformot hoz létre. Ennek az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) az egyes közös érdekű projektekre vonatkozó általános, naprakész információk, többek között földrajzi adatok;
- b) az egyes közös érdekű projektekre vonatkozó, az 5. cikk (1) bekezdése szerinti végrehajtási tervek;

c) a 11. cikk értelmében kidolgozott módszertan alkalmazásával készített költség-haszon elemzés főbb eredményei az érintett közös érdekű projektekkel kapcsolatban, az üzleti szempontból érzékeny adatok kivételével;

d) az uniós lista;

e) az Unió által az egyes közös érdekű projektek számára elkülönített és kifizetett források.

19. cikk

Átmeneti rendelkezések

Ez a rendelet nem érinti a Bizottság által az 1364/2006/EK határozat I–III. mellékletében szereplő projektekre, vagy az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ az alkalmazandó TEN-E kiadási kategóriák alapján meghatározott célértékek elérése érdekében a transzeurópai közlekedési és energiahálózatok területén történő közösségi pénzügyi támogatás nyújtásának általános szabályairól szóló, 2007. június 20-i 680/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében kiírt pályázatok alapján odaítélt pénzügyi támogatások nyújtását, folyamatos biztosítását vagy módosítását.

A III. fejezet rendelkezései nem alkalmazandók az engedélyezési eljárásban részt vevő azon közös érdekű projektekre, amelyekre egy projektgazda 2013. november 16-át megelőzően kérelmet nyújtott be.

20. cikk

A 713/2009/EK rendeletet érintő módosítások

A 713/2009/EK rendelet 22. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Ügynökség számára díjak fizetendők a 9. cikk (1) bekezdése szerinti mentesítési határozat kérelmezéséért, illetve az Ügynökség által a transzeurópai energia-infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ^(*) 12. cikke értelmében hozott, határokon átnyúló költségmegosztásról szóló határozatokért.

^(*) HL L 115., 2013.4.25., 39. o.”

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽²⁾ HL L 162., 2007.6.22., 1. o.

21. cikk

A 714/2009/EK rendelet módosítása

A 714/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hálózat normál és rendkívüli körülmények közötti üzemeltetésének összehangolását biztosító közös hálózatüzemeltetési eszközöket – beleértve a zavarokra vonatkozóan készített közös osztályozási skálát is – és a kutatási terveket. Ezek az eszközök meghatározzák többek között a következőket:

i. az üzemeltetés összehangolásának javításához használható információk – beleértve az egynapos előrejelzéseket, a napon belüli és valós idejű információkat –, valamint a szóban forgó információk begyűjtésének és megosztásának optimális gyakorisága;

ii. a valós idejű információcseréhez használható technológiai platform, és adott esetben az i. pontban említett egyéb információk begyűjtésére, feldolgozására és továbbítására szolgáló technológiai platformok, valamint az átvitelrendszer-üzemeltetők között az üzemeltetés összehangolásának javítására alkalmas eljárások végrehajtásához használható technológiai platformok azzal a céllal, hogy ez az összehangolás az egész Unióra kiterjedjen;

iii. az a mód, ahogyan az átvitelrendszer-üzemeltetők más átvitelrendszer-üzemeltetők vagy az üzemeltetés összehangolásának megvalósításában való támogatásukra megfelelően megbízott bármely testület és az Ügynökség rendelkezésére bocsátja az üzemeltetéssel kapcsolatos információkat; és

iv. az átvitelrendszer-üzemeltetők által kijelölt kapcsolattartó pont, melynek feladata, hogy megválaszolja a többi átvitelrendszer-üzemeltető vagy a támogatásukra a iii. pont szerint megfelelően megbízott bármely testület és az Ügynökség által az említett információkkal kapcsolatban feltett kérdéseket.

A villamosenergia-piaci ENTSO 2015. május 16-ig benyújtja az Ügynökségnek és a Bizottságnak az i–iv. pontokban foglaltakra vonatkozó, általa elfogadott információkat.

Az Ügynökség az információk elfogadásától számított 12 hónapon belül véleményt ad ki, melyben értékeli, hogy azok kellően hozzájárulnak-e a határokon átnyúló kereskedelem előmozdításához és az európai villamosenergia-átviteli hálózat optimális irányításának, összehangolt üzemeltetésének és folyamatos műszaki fejlődésének biztosításához.”;

b) a (10) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) alapul kell venni a nemzeti beruházási terveket, figyelembe véve a 12. cikk (1) bekezdésében említett regionális beruházási terveket, valamint adott esetben a hálózati tervezés uniós vonatkozásait a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) foglaltak szerint; vele kapcsolatban költség-haszon elemzést kell készíteni az említett rendelet 11. cikkében foglaltak értelmében megállapított módszertan szerint;

(*) HL L 115., 2013.4.25., 39. o.”

2. a 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Költségek

A villamosenergia-piaci ENTSO-nál az e rendelet 4–12. cikkében, valamint a 347/2013/EU rendelet 11. cikkében említett tevékenységek elvégzésével összefüggésben felmerülő költségeket az átvitelirendszer-üzemeltetők viselik, és ezeket a költségeket a tarifák kiszámítása során figyelembe kell venni. Ezeket a költségeket a szabályozó hatóságok csak abban az esetben hagyják jóvá, ha azok ésszerűek és megfelelőek.”;

3. a 18. cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el az az üzemeltetés átvitelirendszer-üzemeltetők közötti, uniós szintű összehangolásának végrehajtásához. Ezen iránymutatások következtetések és az e rendelet 6. cikkében említett üzemi és kereskedelmi szabályzatokra, valamint az Ügynökség által elfogadott – e rendelet 8. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett – információkra és véleményre épülnek. A Bizottság az iránymutatások elfogadása során figyelembe veszi az eltérő regionális és nemzeti operatív követelményeket.

Az iránymutatásokat a 23. cikk (3) bekezdésében foglalt vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.”;

4. a 23. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) HL L 55., 2011.2.28, 13. o.”

22. cikk

A 715/2009/EK rendelet módosítása

A 715/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 8. cikk (10) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) alapul kell venni a nemzeti beruházási terveket, figyelembe véve a 12. cikk (1) bekezdésében említett regionális beruházási terveket, valamint adott esetben a hálózati tervezés uniós vonatkozásait a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) foglaltak szerint; vele kapcsolatban költség-haszon elemzést kell készíteni az említett rendelet 11. cikkében foglaltak értelmében megállapított módszertan szerint.

(*) HL L 115., 2013.4.25., 39. o.”;

2. a 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Költségek

A földgázpiaci ENTSO-nál az e rendelet 4–12. cikkében, valamint a 347/2013/EU rendelet 11. cikkében említett tevékenységek elvégzésével összefüggésben felmerülő költségeket az átvitelirendszer-üzemeltetők viselik, és ezeket a költségeket a tarifák kiszámítása során figyelembe kell venni. Ezeket a költségeket a szabályozó hatóságok csak abban az esetben hagyják jóvá, ha azok ésszerűek és megfelelőek.”

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1364/2006/EK határozat 2014. január 1-jével hatályát veszti. Ez a rendelet az 1364/2006/EK határozat I. és III. mellékletében szereplő projektek tekintetében nem keletkeztet jogokat.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2013. június 1-jétől kell alkalmazni a 14. és 15. cikk kivételével, amelyek az európai összekapcsolódási eszközről szóló rendelet alkalmazásának időpontjától alkalmazandók.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. április 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

I. MELLÉKLET

ENERGIAINFRASTRUKTÚRA-PRIORITÁSNAK MINŐSÜLŐ FOLYOSÓK ÉS TERÜLETEK

Ezt a rendeletet a következő tranzeurópai energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosókra és területekre kell alkalmazni:

1. KIEMELT JELENTŐSÉGŰ VILLAMOSENERGIA-FOLYOSÓK

1. Északi-tengeri szélérőmű-hálózat (NSOG): az integrált tengeri villamosenergia-hálózat fejlesztése és a kapcsolódó rendszerösszekötők az Északi-tengeren, az Ír-tengeren, a La Manche csatornán, a Balti-tengeren és a szomszédos vizeken, amelyek célja a megújuló tengeri energiaforrásokból előállított villamos energia fogyasztói és tárolóközpontokba történő szállítása, valamint a határokon átnyúló villamosenergia-kereskedelem növelése.

Érintett tagállamok: Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Írország, Luxemburg, Németország, Svédország.

2. Észak-déli irányú villamosenergia-hálózati összekapcsolódások Nyugat-Európában: a régió tagállamai közötti és a földközi-tengeri térséggel – ideértve az Ibériai-félszigetet – létesített hálózati összekapcsolódások, elsősorban a megújuló forrásból származó energia integrálására és a régió belüli piaci integráció előmozdítása érdekében a belső hálózati infrastruktúra megerősítésére.

Érintett tagállamok: Ausztria, Belgium, az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Írország, Luxemburg, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország.

3. Észak-déli irányú villamosenergia-hálózati összekapcsolódások Középkelet- és Délkelet-Európában: észak-déli és kelet-nyugati irányú összekapcsolódások és belső vezetékek, amelyek célja a belső piac teljes körű megvalósítása és a megújuló forrásból származó energiatermelés integrálása.

Érintett tagállamok: Ausztria, Bulgária, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Görögország, Horvátország⁽¹⁾, Lengyelország, Magyarország, Németország, Olaszország, Románia, Szlovákia, Szlovénia.

4. A balti energiapiacok összekapcsolási terve a villamos energia területén (BEMIP – villamos energia): a balti régió tagállamai közötti összekapcsolódások és a belső hálózati infrastruktúrák megfelelő megerősítése a balti államok elszigeteltségének megszüntetése és a régió piaci integrációjának előmozdítása céljából, többek között a megújuló energia régió belüli integrálására tett erőfeszítések révén.

Érintett tagállamok: Dánia, Észtország, Finnország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Németország, Svédország.

2. KIEMELT JELENTŐSÉGŰ FÖLDGÁZFOLYOSÓK

5. Észak-déli irányú gázhálózati összekapcsolódások Nyugat-Európában: észak-déli irányú gázáramlást lehetővé tevő gázinfrastruktúra Nyugat-Európában az ellátási útvonalak további diverzifikálása és a rövid távú gázkitárolási kapacitás növelése érdekében.

Érintett tagállamok: Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Írország, Luxemburg, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország.

6. Észak-déli irányú gázhálózati összekapcsolódások Középkelet- és Délkelet-Európában: gázinfrastruktúra a balti-tengeri régióban, az Adria- és az Égei-tengeren, a Földközi-tenger keleti medencéjében és a Fekete-tengeren, valamint ezek között regionális hálózati összeköttetések létrehozása, továbbá a még diverzifikáltabb és biztonságosabb gázellátás érdekében.

Érintett tagállamok: Ausztria, Bulgária, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Görögország, Horvátország⁽¹⁾, Lengyelország, Magyarország, Németország, Olaszország, Románia, Szlovákia, Szlovénia.

7. Déli gázfolyosó (SGC): a Kaszpi-medencéből, Közép-Ázsiából, a Közel-Keletről és a Földközi-tenger medencéjének keleti részéből az Unióba történő gázszállításra szolgáló infrastruktúra a diverzifikáltabb gázellátás érdekében.

⁽¹⁾ Horvátország csatlakozási dátumától függően és attól kezdődően.

Érintett tagállamok: Ausztria, Bulgária, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Görögország, Horvátország ⁽¹⁾, Franciaország, Lengyelország, Magyarország, Németország, Olaszország, Románia, Szlovákia, Szlovénia.

8. A balti energiapiacok összekapcsolási terve a gázenergia területén (BEMIP – gáz): a három balti állam és Finnország elszigeteltségének, valamint egyetlen ellátási forrástól való függésének megszüntetését, a belső hálózati infrastruktúra megfelelő megerősítését, és a balti-tengeri térség diverzifikáltabb és biztonságosabb ellátását célzó gázinfrastruktúra.

Érintett tagállamok: Dánia, Észtország, Finnország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Németország, Svédország.

3. KIEMELT JELENTŐSÉGŰ OLAJSZÁLLÍTÓ FOLYOSÓK

9. Olajszállítási hálózati összeköttetések Középkelet-Európában (OSC): a középkelet-európai olajvezeték-hálózat kölcsönös átjárhatóságát biztosítják az ellátás biztonságának javítása és a környezeti kockázatok csökkentése érdekében.

Érintett tagállamok: Ausztria, a Cseh Köztársaság, Horvátország ⁽¹⁾, Lengyelország, Magyarország, Németország, Szlovákia.

4. KIEMELT JELENTŐSÉGŰ TEMATIKUS TERÜLETEK

10. Intelligens hálózatok kiépítése: intelligens hálózati technológiák bevezetése az Unió egész területén a villamosenergia-hálózathoz csatlakozó valamennyi felhasználó magatartásának és intézkedéseinek hatékony integrálása érdekében, különös tekintettel a megújuló vagy hálózatra termelt nagy mennyiségű villamosenergia-termelésre és a fogyasztók keresletoldali válaszingékedéseire.

Érintett tagállamok: minden tagállam.

11. Villamosenergia-szupersztrádák: 2020-ig megvalósulnak az első villamosenergia-szupersztrádák, amelyek célja a villamosenergia-szupersztrádák uniós szintű rendszerének kiépítése, amely a következőket biztosítja:

- a) a szélerőművek által termelt, egyre nagyobb mennyiségű villamosenergia-többlet befogadása az Északi- és a Balti-tenger környékén, valamint a Kelet- és Dél-Európában és Észak-Afrikában megújuló forrásokból termelt villamosenergia befogadása;
- b) ezen új energiatermelő csomópontok összekapcsolása az északi országokban és az Alpokban lévő jelentős tárolókapacitásokkal, valamint fő fogyasztási központokkal rendelkező más régiókkal; és
- c) a villamos energia iránti egyre változékonyabb és decentralizáltabb kínálat és egyre rugalmasabb kereslet jelentette kihívás kezelése.

Érintett tagállamok: minden tagállam.

12. Határokon átnyúló szén-dioxid-szállítási hálózat: a tagállamok közötti és a szomszédos harmadik országokba vezető szén-dioxid-szállítási infrastruktúra kifejlesztése a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás fejlesztése céljából.

Érintett tagállamok: minden tagállam.

⁽¹⁾ Horvátország csatlakozási dátumától függően és attól kezdődően.

II. MELLÉKLET

AZ ENERGIA-INFRASTRUKTÚRÁK KATEGÓRIÁI

Az I. mellékletben szereplő energiainfrastruktúra-prioritások végrehajtásához szükséges energiainfrastruktúra-kategóriák a következők:

1. a villamos energia tekintetében:

- a) a legalább 220 kV feszültségre tervezett, villamos energia átvitelére szolgáló nagyfeszültségű légvezetékek, valamint legalább 150 kV feszültség átvitelére tervezett föld alatti és tenger alatti vezetékek;
- b) különösen villamosenergia-szupersztrádák esetében; a villamos energia nagyfeszültségű és nagyon nagy feszültségű szinten történő szállítására kialakított fizikai berendezés, amelynek célja egy vagy több tagállamban vagy harmadik országban található, nagy mennyiségű villamos energiát előállító vagy tároló létesítmények összekapcsolása az egy vagy több másik tagállamban jellemző jelentős mértékű villamosenergia-fogyasztással;
- c) villamosenergia-tároló létesítmények villamos energia állandó vagy ideiglenes, felszíni vagy föld alatti létesítményekben vagy geológiai tárolásra alkalmas helyszíneken történő tárolására, feltéve, hogy ezek közvetlenül legalább 110 kV feszültség átvitelére tervezett nagyfeszültségű vezetékekkel kapcsolódnak össze;
- d) az a–c) pontban meghatározott rendszerek biztonságos, védett és hatékony működéséhez szükséges valamennyi felszerelés és berendezés, beleértve a minden feszültségi szinten alkalmazandó védelmi, a felügyeleti és a szabályozó rendszereket és alállomásokat is;
- e) valamennyi felszerelés vagy berendezés átviteli és közepes feszültségű elosztási szinten egyaránt, amelynek célja egy villamosenergia-hálózaton belül a valós idejű vagy közel valós idejű, kétirányú digitális adatátvitel, a villamosenergia-termelés, -átvitel, -elosztás és -fogyasztás interaktív és intelligens nyomon követése és kezelése, olyan hálózatot létrehozva ezáltal, amely hatékonyan integrálja a hálózathoz csatlakozó valamennyi felhasználó (termelő, fogyasztó, valamint aki mindkettő egyszerre) magatartását és intézkedéseit annak érdekében, hogy biztosítsa egy gazdaságilag hatékony, fenntartható, alacsony veszteséggel járó, magas színvonalú, ellátási biztonságot nyújtó és biztonságos villamosenergia-rendszer rendelkezésre állását;

2. a gáz tekintetében:

- a) olyan, a földgáz és biogáz szállítására szolgáló csővezetékek, amelyek túlnyomórészt nagynyomású csővezetéseket tartalmazó hálózathoz tartoznak, kivéve az upstream vagy a helyi földgázelosztás keretében használt nagynyomású vezetékeket;
- b) a fent említett nagynyomású gázvezetékekhez csatlakozó föld alatti tárolólétesítmények;
- c) cseppfolyósított földgázhoz (LNG) vagy sűrített földgázhoz (CNG) használt átviteli, tároló- és újragázosító vagy dekompressziós létesítmények;
- d) a rendszer biztonságos, védett és hatékony működéséhez, illetve a kétirányú kapacitás megvalósításához szükséges felszerelések és berendezések, ideértve a kompresszorállomásokat is;

3. az olaj tekintetében:

- a) kőolajszállításra használt csővezetékek;
- b) a kőolajvezetékek üzemeltetéséhez szükséges szivattyútelepek és tárolólétesítmények;
- c) a rendszer megfelelő, biztonságos és hatékony működéséhez szükséges felszerelések és berendezések, beleértve a védelmi, a felügyeleti és a szabályozó rendszereket, illetve a kétirányú áramlást biztosító eszközöket is;

4. a szén-dioxid tekintetében:

- a) az upstream csővezeték-hálózat kivételével az antropogén eredetű szén-dioxid egynél több forrásból, például olyan ipari berendezésekből (az erőműveket is ideértve) történő szállítására használt csővezetékek, amelyek égetéssel vagy más, fosszilis vagy nem fosszilis széntartalmú összetevőket tartalmazó kémiai reakciók útján szén-dioxidot állítanak elő, a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében a szén-dioxid állandó geológiai tárolása céljából;
- b) a szén-dioxid továbbszállításához szükséges cseppfolyósításra vagy kiegyenlítő tárolásra szolgáló létesítmények; nem tartozik ide az egy adott geológiai formáción belül a szén-dioxidnak a 2009/31/EK irányelv szerinti állandó geológiai tárolására használt infrastruktúra, illetve az ehhez kapcsolódó felszíni és besajtoló berendezések;
- c) bármely, a rendszer megfelelő, biztonságos és hatékony működéséhez szükséges felszerelés vagy berendezés, ideértve a védelmi, felügyeleti vagy szabályozó rendszereket is.

(1) HL L 140., 2009.6.5., 114. o.

III. MELLÉKLET

A KÖZÖS ÉRDEKŰ PROJEKTEK REGIONÁLIS LISTÁI

1. A CSOPORTOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

1. A II. melléklet 1. pontjában említett kategóriákba tartozó villamosenergia-projektek esetében az egyes csoportok tagjai a tagállamok képviselői, a nemzeti szabályozó hatóságok, az átvitelrendszer-üzemeltetők, illetve a Bizottság, az Ügynökség és a villamosenergia-piaci ENTSO.

A II. melléklet 2. pontjában említett kategóriákba tartozó gázprojektek esetében az egyes csoportok tagjai a tagállamok képviselői, a nemzeti szabályozó hatóságok, átvitelrendszer-üzemeltetők, illetve a Bizottság, az Ügynökség és a gázpiaci ENTSO.

A II. melléklet 3. és 4. pontjában említett kategóriákba tartozó olaj- és szén-dioxid-szállítási projektek esetében az egyes csoportok tagjai a tagállamokat képviselő felek, az I. mellékletben felsorolt egyes vonatkozó prioritások által érintett projektgazdák és a Bizottság képviselői.

2. Az egyes csoportok döntéshozó szervei egyesülhetnek. Az összes csoport vagy a döntéshozó szervek szükség esetén ülnek össze, hogy a valamennyi csoportot érintő ügyeket megvitassák; ilyen például a régióközi összhang, vagy a regionális listák tervezetén szereplő projektek száma is, ha fennáll a kezelhetetlenné válás kockázata.
3. Az egyes csoportok munkájukat a 2009/72/EK irányelv 6. cikkében, a 2009/73/EK irányelv 7. cikkében, a 714/2009/EK rendelet 12. cikkében és a 715/2009/EK rendelet 12. cikkében előírt regionális együttműködési erőfeszítések szellemével, valamint más meglévő regionális együttműködési struktúrákkal összhangban szervezik.
4. Az egyes csoportok – ha erre az I. mellékletben szereplő prioritás végrehajtásához szükség van – meghívják a közös érdekű projektként potenciálisan kijelölhető projekt gazdáit, illetve a nemzeti közigazgatási szervek, a szabályozó hatóságok, az átvitelrendszer-üzemeltetők képviselőit kéri fel az Unió tagjelölt és potenciális tagjelölt országaiból, az Európai Gazdasági Térség és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás tagországaiból, az Energiaközösség intézményeinek és szerveinek képviselőitől, az európai szomszédságpolitikába bevont országokból, valamint olyan országokból, amelyekkel az Unió egyedi energiaügyi együttműködést alakított ki. A harmadik országok képviselőinek meghívásáról hozott döntések konszenzuson alapulnak.
5. Az egyes csoportoknak egyeztetniük kell az érintett érdekelteket képviselő szervezetekkel – és szükség esetén közvetlenül magukkal az érdekelte felekkel – többek között az energiatermelőkkel, az elosztórendszer-üzemeltetőkkel, az elosztókkal, a fogyasztókkal és a környezetvédelmi szervezetekkel. A csoport, amennyiben ez a feladatai ellátásához szükséges, meghallgatásokat vagy konzultációkat szervezhet.
6. A belső szabályzatot, a tagszervezetek naprakész listáját, a munka előrehaladásáról szóló rendszeres információt, az ülések napirendjét, akárcsak az egyes csoportok záró következtetéseit és határozatait a Bizottság a 18. cikkben meghatározott átláthatósági platformon közzéteszi.
7. A Bizottság, az Ügynökség és a csoportok arra töreksznek, hogy az egyes csoportok között összhang legyen. Ennek érdekében a Bizottság és az Ügynökség adott esetben gondoskodik a régióközi érdeket jelentő összes munkával kapcsolatos információk megosztásáról.

A nemzeti szabályozó hatóságok és az Ügynökség részvétele a csoportokban nem veszélyezteti e rendelet, vagy a 2009/72/EK irányelv 36. és 37. cikke és a 2009/73/EK irányelv 40. és 41. cikke, vagy a 713/2009/EK rendelet szerinti célkitűzéseik és kötelezettségeik teljesítését.

2. A REGIONÁLIS LISTÁK ÖSSZEÁLLÍTÁSÁNAK FOLYAMATA

1. A közös érdekű projekt státuszt megszerezni szándékozó, közös érdekű projektként potenciálisan kijelölhető projektek gazdái a csoporthoz közös érdekű projektként történő kiválasztásra irányuló pályázatot nyújtanak be, amely tartalmazza:
    - a projekteknek az I. mellékletben felsorolt prioritások végrehajtásához való hozzájárulása értékelését,
    - a 4. cikkben foglalt vonatkozó kritériumoknak való megfelelés elemzését,
    - a kellő érettségi szintet elért projektek esetében egy, a 21. cikk és a 22. cikk előírásainak megfelelő és a 11. cikk értelmében a villamosenergia-piaci és földgázpiaci ENTSO-k által kidolgozott módszerek alapján készített projektspecifikus költség-haszon elemzést, és
    - a projekt értékelése szempontjából releváns minden más információt.
  2. A címzettek az üzleti szempontból érzékeny információt bizalmasan kezelik.
  3. Az első uniós lista elfogadása után az összes többi elfogadott uniós lista esetében a II. melléklet 1. a), b) és d) pontjában említett kategóriákba tartozó villamosenergia-átviteli és -tárolási projektjavaslatokat feltüntetik a 714/2009/EK rendelet 8. cikke értelmében a villamosenergia-piaci ENTSO által kidolgozott, legújabb rendelkezésre álló tízéves villamosenergiahálózat-fejlesztési tervben.
  4. Az első uniós lista elfogadása után az összes többi elfogadott, uniós lista esetében a II. melléklet 2. pontjában említett kategóriákba tartozó, gázinfrastruktúrával kapcsolatos projektjavaslatokat feltüntetik a 715/2009/EK rendelet 8. cikke értelmében a földgázpiaci ENTSO által kidolgozott, legújabb rendelkezésre álló tízéves földgázhálózat-fejlesztési tervben.
  5. Az első uniós listára történő felvétel céljából benyújtott azon projektjavaslatokat, amelyeket előzetesen nem értékelték a 714/2009/EK rendelet 8. cikke értelmében, az uniós rendszer szintjén kell értékelni
    - a villamosenergia-piaci ENTSO-nak a rendelkezésre álló legújabb tízéves hálózatfejlesztési tervben a II. melléklet 1. a), b) és d) pontjában említett kategóriákba tartozó projektjavaslatokra alkalmazott módszertan szerint,
    - a földgázpiaci ENTSO-nak vagy egy harmadik félnek következetes módon, a II. melléklet 2. pontja alá tartozó projektekre kidolgozott objektív módszertan alapján.
- A Bizottság 2014. január 16-ig iránymutatásokat készít a villamosenergia-piaci ENTSO és a földgázpiaci ENTSO által a 3. és 4. pontban említett tízéves hálózatfejlesztési terveik kidolgozásakor alkalmazandó kritériumokról az egyenlő bánásmód és a folyamat átláthatóságának biztosítása érdekében.
6. A II. melléklet 4. pontjában említett kategóriába tartozó szén-dioxid-szállítási projektjavaslatokat egy legalább két tagállam által kidolgozott, határokon átnyúló szén-dioxid-szállítási és -tárolási infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó terv részeként kell benyújtani. A tervet az érintett tagállamok vagy az általuk közvetlenül kijelölt jogalanyok nyújtják be a Bizottsághoz.
  7. A II. melléklet 1. és 2. pontjában említett kategóriákba tartozó projektjavaslatok esetében a nemzeti szabályozó hatóságok, és szükség esetén az Ügynökség – lehetőség szerint a regionális együttműködés keretében (a 2009/72/EK irányelv 6. cikke, a 2009/73/EK irányelv 7. cikke) – ellenőrzik a kritériumok és a költség-haszon elemzés módszertanának következetes alkalmazását, és értéklik ezek határokon átnyúló relevanciáját. Értékelésüket a csoport elé terjesztik.

8. A II. melléklet 3. és 4. pontjában említett kategóriákba tartozó olaj- és szén-dioxid-szállítási projektjavaslatok esetében a Bizottság értékeli a 4. cikkben foglalt kritériumok alkalmazását. A II. melléklet 4. pontjában említett kategóriába tartozó, szén-dioxidra vonatkozó projektjavaslatok esetében a Bizottság ezenkívül figyelembe veszi a projekt további tagállamokra való jövőbeni kiterjesztésének lehetőségét. A Bizottság a csoport elé terjeszti értékelését.
9. Minden olyan tagállam, amelynek területét nem érinti a javasolt projekt, de amelyre esetleg pozitív nettó hatást gyakorolhat, vagy amely számára a projektjavaslat jelentős következményekkel járhat (például a környezetre vagy területén az energia-infrastruktúra működtetésére), véleményt nyilváníthat a csoport részére, megnevezve aggályait.
10. A csoport döntéshozó szerve a csoportban részt vevő tagállamok kérésére megvizsgálja a területét érintően a közös érdekű projektre irányuló javaslatot jóvá nem hagyó tagállam által a 3. cikk (3) bekezdése értelmében előterjesztett indokokat.
11. A csoport ülést tart a projektjavaslatok vizsgálata és rangsorolása végett, figyelembe véve a szabályozók értékeléseit vagy az olaj- és szén-dioxid-szállítási projektek esetében a Bizottság által készített értékelést.
12. A II. melléklet 1. és 2. pontjában említett kategóriákba tartozó projektjavaslatok regionális listájának a csoportok által kidolgozott tervezetét a 9. pontban meghatározott valamennyi véleménnyel együtt az Ügynökség elé kell terjeszteni az uniós lista elfogadásának időpontja előtt hat hónappal. A projektjavaslatok regionális listáját és a hozzá csatolt véleményeket az Ügynökség a kézhezvételtől számított három hónapon belül értékeli. Az Ügynökség véleményt nyilvánít a regionális listák tervezetéről, különösen a kritériumok és a költség-haszon elemzés következetes, régiós szintű alkalmazásáról. Az Ügynökség a véleményét a 713/2009/EK rendelet 15. cikk (1) bekezdése szerinti eljárás keretében fogadja el.
13. Az Ügynökség véleményének kézhezvételétől számított egy hónapon belül az egyes csoportok döntéshozó szerve a csoport javaslatai alapján elfogadja végleges regionális listáját, tiszteletben tartva a 3. cikk (3) bekezdésében megfogalmazott előírásokat és figyelembe véve az Ügynökség véleményét, illetve a nemzeti szabályozó hatóságok által a 7. pont értelmében benyújtott értékelést vagy az olaj- és szén-dioxid-szállítási projektek esetében a 8. pont értelmében a Bizottság által készített értékelést. A csoportok a Bizottság elé terjesztik a végleges regionális listákat és velük együtt a 9. pontban meghatározott összes véleményt.
14. Amennyiben a kézhez kapott regionális listák alapján, illetve az Ügynökség véleményének figyelembevételét követően az uniós listára való felvétel céljából javasolt közérdekű projektek összessége meghaladja a kezelhető mennyiséget, a Bizottság az összes érintett csoporttal folytatott konzultációt követően fontolóra veszi, hogy a csoport által a 4. cikk (4) bekezdése szerint felállított rangsor szerint legutolsó helyeken rangsorolt projekteket nem veszi fel a listára.

IV. MELLÉKLET

A KÖZÖS ÉRDEKŰ PROJEKTEKRE VONATKOZÓ KRITÉRIUMOKHOZ KAPCSOLÓDÓ SZABÁLYOK ÉS MUTATÓK

1. A jelentős határokon átnyúló hatással bíró projekt olyan, bármelyik tagállam területén található projekt, amely megfelel az alábbi feltételeknek:

- a) a villamosenergia-átvitel tekintetében a projekt az üzembe helyezése előtti helyzettel összehasonlítva legalább 500 MW-tal növeli a nettó átviteli kapacitást vagy a kereskedelmi áramlások céljára rendelkezésre álló kapacitást az adott tagállam egy vagy több más tagállammal közös határán, vagy ugyanazon átviteli folyosó bármely egyéb releváns keresztmetszeti pontján, melynek hatásaként az említett mértékben növekszik a határon átnyúló nettó átviteli kapacitás;
- b) a villamosenergia-tárolás tekintetében a projekt legalább 225 MW beépített kapacitást biztosít és tárolókapacitása évi nettó 250 GWh villamosenergia-termelést tesz lehetővé;
- c) a gázszállítás tekintetében a projekt kétirányú áramlási kapacitás kialakítását célzó beruházás, vagy a projekt üzembe helyezését megelőző helyzethez képest legalább 10 %-kal módosítja az érintett tagállamok határain átnyúló gázszállítási képességet;
- d) a gáztárolás vagy a cseppfolyósított/sűrített földgáz esetében a projekt célja közvetlenül vagy közvetve legalább két tagállam ellátása, illetve a 994/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban az infrastruktúra-előírás (N-1 szabály) regionális szintű teljesítése;
- e) az intelligens hálózatok esetében a projektet legalább 10 kV feszültségre tervezett nagyfeszültségű és közepes feszültségű felszerelésekhez és berendezésekhez alakítják ki. Legalább két tagállam átviteli- és elosztórendszer-üzemeltetőit, és ezáltal összesen legalább 50 000 felhasználót foglal magában, akik vagy amelyek egy fogyasztási területen belül legalább évi 300 GW-nak megfelelő villamos energiát állítanak elő és/vagy fogyasztanak, és e villamos energia legalább 20 %-a változékonny természetű megújuló forrásokból származik.

2. A II. melléklet 1. a–d) pontjában említett kategóriákba tartozó projekteket illetően a 4. cikkben felsorolt kritériumok értékelése a következőképpen történik:

- a) A piaci integrációt, a versenyt és a rendszer rugalmasságát a rendelkezésre álló legújabb uniós tízéves villamos-energiahálózat-fejlesztési tervben szereplő elemzéssel összhangban mérik, különösen az alábbiak révén:
  - a határokon átnyúló projektek esetében a mindkét áramlási irányban mért hálózati átviteli kapacitásra gyakorolt hatás kiszámítása, a továbbított áram mennyiségében (MW) mérve, és ezek hozzájárulása a beépített termelési kapacitás 10 %-ának megfelelő minimális összekapcsolódási kapacitás eléréséhez, illetve a jelentős határokon átnyúló hatással bíró projektek esetében az érintett tagállamok közötti és az érintett tagállamok és harmadik országok közötti határ menti vagy az érintett tagállamokon belüli hálózati átviteli kapacitásra, valamint az érintett tagállamokban a kereslet és a kínálat közötti egyensúlyra és a hálózati műveletekre gyakorolt hatás kiszámítása,
  - az V. melléklet 10. pontja szerinti vizsgált területen egy adott projekt által különböző forgatókönyvek esetén az energiarendszer egészére vetített előállítási és átviteli költségek és a piaci árak változása és konvergenciája tekintetében eredményezett hatások felmérése, különös tekintettel a bekapcsolási sorrendben bekövetkező változásokra.
- b) A megújuló forrásokból előállított energia főbb fogyasztói központokhoz és tárolóhelyekhez történő átvitelét a legújabb rendelkezésre álló tízéves villamosenergiahálózat-fejlesztési tervben szereplő elemzéssel összhangban mérik, különösen az alábbiak révén:
  - a villamosenergia-átvitel tekintetében a projektnek köszönhetően bekapcsolt és továbbított, megújuló forrásból származó energiatermelési kapacitás becsült mennyiségének kiszámítása (technológiaiak szerint, MW-ban) az adott tagállamnak a 2009/28/EK irányelv 4. cikke szerinti, a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervében 2020-ig megvalósítandó, az ilyen típusú megújuló energiaforrásokból származó összes energiatermelési kapacitás mennyiségéhez viszonyítva,

⁽¹⁾ HL L 295., 2010.11.12., 1. o.

— a villamosenergia-tárolás tekintetében a projekt által biztosított új kapacitás összehasonlítása az V. melléklet 10. pontja szerinti vizsgált területen az ugyanazon tárolási technológiához kapcsolódó összes meglévő kapacitással.

- c) Az ellátás biztonságát, a kölcsönös átjárhatóságot és a rendszer biztonságos működését a legújabb rendelkezésre álló tízéves villamosenergia-hálózat-fejlesztési tervben szereplő elemzéssel összhangban mérik, elsősorban olyan módon, hogy felmérik, milyen hatást gyakorol egy adott projekt az V. melléklet 10. pontja szerinti vizsgált területen a várható beviteli veszteségre, az előállítás és az átvitel meghatározott beviteli időszakok egy csoportjára vonatkozó megfelelősége tekintetében, figyelembe véve az éghajlati eredetű szélsőséges időjárási jelenségekben várható változásokat és azoknak az infrastruktúra tűrőképességére gyakorolt hatását. Adott esetben mérni kell, hogy a projekt milyen hatást gyakorol a rendszerműködtetés és a rendszerszolgáltatások független és megbízható ellenőrzésére.
3. A II. melléklet 2. pontjában említett kategóriákba tartozó projekteket illetően a 4. cikkben felsorolt kritériumok értékelése a következőképpen történik:
- a) A piaci integráció és a kölcsönös átjárhatóság méréséhez kiszámítják, mekkora hozzáadott értéket képvisel a projekt a piaci területek integrációja és az árkonvergencia, valamint a rendszer átfogó rugalmassága szempontjából, ideértve a különböző forgatókönyvek keretében kínált kétirányú áramlási kapacitás szintjét is.
- b) A verseny méréséhez diverzifikáció szolgál alapul, ideértve a belföldi ellátási forrásokhoz való hozzáférés megkönnyítését, majd egymás után figyelembe véve a következőket: az ellátási források diverzifikációja; az ellátást biztosító partnerek diverzifikációja; az útvonalak diverzifikációja; az új kapacitás által az V. melléklet 10. pontja szerinti vizsgált területre vonatkozóan a kapacitás szintjén kiszámított Herfindahl-Hirschmann (HHI) indexre gyakorolt hatás.
- c) A gázellátás biztonságának mérésekor azt számítják ki, milyen hozzáadott értéket képvisel a projekt az uniós földgázrendszer rövid és hosszú távú tűrőképessége és a tagállamokat érintő, különböző forgatókönyvek szerinti ellátási zavarok kezelésére alkalmas maradványrugalmasság növelése szempontjából, valamint kiszámítják, mekkora többletkapacitást biztosít a projekt a regionális szintű infrastruktúra-előíráshoz (N-1 szabály) viszonyítva, a 994/2010/EU rendelet 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban.
- d) A fenntarthatóságot a projekt által a kibocsátáscsökkentéshez, valamint a megújuló forrásból származó kiegészítő energiatermelés támogatásához vagy a villamos áram gázzá történő átalakításához és a biogázszállításához való hozzájárulásként mérik, figyelembe véve az éghajlati viszonyok várható változásait.
4. A II. melléklet 1. e) pontjában említett kategóriába tartozó projekteket illetően a 4. cikkben felsorolt funkciók értékelése a következő kritériumok alapján történik:
- a) A fenntarthatóság szintje: ezt a kritériumot az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének, valamint a villamosenergia-hálózati infrastruktúra környezeti hatásának értékelésével mérik.
- b) Az átviteli és elosztóhálózatok azon képessége, hogy a felhasználókat összekapcsolják és közöttük a villamos energiát két irányban szállítsák: e kritérium méréséhez becsléssel megállapítják a hálózatra termelő energiaforrások elosztóhálózatokon belüli beépített kapacitását, a villamos energia azon legnagyobb megengedett besajtolható mennyiségét, amely nem jár a túlterhelés kockázatával az átviteli hálózatokban, valamint a túlterhelések kockázata vagy biztonsági kockázatok miatt a megújuló forrásokból ki nem nyert energia mennyiségét.
- c) Hálózati összekapcsoltság és hozzáférés a rendszerhasználók valamennyi csoportja számára: e kritérium értékeléséhez értékelik az energiatermelőkre, a felhasználókra és a két tevékenységet együttesen végzőkre vonatkozó díjak és tarifák kiszámításához bevezetett módszereket, valamint e díjak és tarifák szerkezetét, illetve a hálózaton belüli villamos energia dinamikus kiegyensúlyozását lehetővé tevő működési rugalmasságot.
- d) Az ellátás biztonsága és színvonala: e kritérium értékeléséhez meg kell vizsgálni a biztosan rendelkezésre álló termelési kapacitás és a csúcsigény közötti arányt, a megújuló forrásokból előállított villamos energia részesedését, a villamosenergia-rendszer stabilitását, az ellátási zavarok időtartamát és gyakoriságát fogyasztónként, ideértve az időjárás okozta zavarokat is, valamint a feszültség minősége szerinti teljesítményt.

- e) A villamosenergia-ellátás és a hálózati üzemeltetés hatékonysága és a szolgáltatás minősége: ezt a kritériumot becslés szerint értékelik olyan módon, hogy megvizsgálják az átviteli és elosztóhálózatokon belüli veszteség szintjét, egy adott időszakon belül a villamos energia iránti legalacsonyabb és legmagasabb kereslet arányát, a villamosenergia-piacokon és az energiahatékonysági intézkedésekben való keresletoldali részvételt, a villamosenergia-hálózat összetevőinek százalékos hasznosítását (azaz az átlagos terhelést), a hálózati összetevők rendelkezésre állását (a tervezett és nem tervezett karbantartással összefüggésben) és ennek a hálózati teljesítményre gyakorolt hatását, valamint a hálózati kapacitás annak szabványértéke tekintetében vett tényleges rendelkezésre állását.
- f) Az energiaáramlás szabályozásának hozzájárulása a határokon átnyúló villamosenergia-piacokhoz a hurokáramlások mérséklése és a rendszerösszekötő kapacitások növelése céljából: e kritérium becsléssel történő mérésekor megvizsgálják egy adott tagállam rendszerösszekötő kapacitása és villamosenergia-igénye közötti arányt, a rendszerösszekötő kapacitások kihasználását és a rendszerösszekötőkre vonatkozó túlterhelési díjakat.
5. A II. melléklet 3. pontjában említett kategóriákba tartozó olajszállítási projekteket illetően a 4. cikkben felsorolt kritériumok értékelése a következőképpen történik:
- a) Az olajellátás biztonságának mérésekor azt vizsgálják, milyen hozzáadott értéket képvisel a projekt által kínált új kapacitás a rendszer rövid és hosszú távú tűrképessége és a különböző forgatókönyvek szerinti ellátási zavarok kezelésére alkalmas maradványrugalmasság növelése szempontjából.
- b) A kölcsönös átjárhatóság méréséhez megvizsgálják, milyen mértékben javítja a projekt az olajhálózat működését, különösen a kétirányú áramlások lehetőségének biztosításával.
- c) Az erőforrások hatékony és fenntartható felhasználásának értékelésekor azt vizsgálják, milyen mértékben használja a projekt a meglévő infrastruktúrát, és milyen mértékben segíti elő a környezeti és az éghajlatváltozásból eredő terhek és kockázatok csökkentését.
-

V. MELLÉKLET

AZ ENERGIARENDSZER EGÉSZÉRE KITERJEDŐ KÖLTSÉG-HASZON ELEMZÉS

A közös érdekű projektek esetében alkalmazandó, az energiarendszer egészére kiterjedő harmonizált költség-haszon elemzés alapjául szolgáló módszertannak meg kell felelnie az e mellékletben megállapított elveknek.

1. A módszertan alapja az $n + 5$., $n + 10$., $n + 15$. és $n + 20$. évi uniós villamosenergia- és gázrendszereket tükröző közös beviteli adathalmaz, ahol n az elemzés elvégzésének éve. Ez az adathalmaz legalább az alábbiakat magában foglalja:
  - a) A villamos energia esetében: keresleti forgatókönyvek, fűtőanyag típusok szerinti termelési kapacitások (biomassza, geotermikus, víz-, gáz-, nukleáris energia, olaj, szilárd fűtőanyagok, szél, fotovoltaikus napenergia, koncentrált napenergia, egyéb megújuló technológiák) és ezek földrajzi elhelyezkedése, fűtőanyagárak (ideértve a biomasszát, a szenet, a gázt és az olajat), szén-dioxid-árak, az átviteli és adott esetben az elosztóhálózat összetétele és annak fejlesztése, figyelembe véve minden olyan új, jelentős energiatermelési (ideértve a szén-dioxid-leválasztásra alkalmas kapacitást), tárolási és átviteli projektet, amellyel kapcsolatban végleges beruházási határozatot hoztak, és amelynek üzembe helyezése az $n + 5$. év végéig esedékes.
  - b) A gáz esetében: keresleti forgatókönyvek, behozatal, fűtőanyagárak (ideértve a szenet, a gázt és az olajat), szén-dioxid-árak, a szállítási hálózat összetétele és annak fejlesztése, figyelembe véve minden olyan új projektet, amelyre vonatkozóan végleges beruházási határozatot hoztak, és amelynek üzembe helyezése az $n + 5$. év végéig esedékes.
2. Az adathalmaz összhangban áll az elemzés időpontjában hatályos uniós és nemzeti joggal. A villamos energiával és a gázzal kapcsolatos két felhasznált adathalmaz összehasonlítható, különösen az egyes piaci árakra és volumenekre vonatkozó feltételezések esetében. Az adathalmazt a tagállamokkal és a valamennyi érdekelt képviselői szervezetével folytatott hivatalos konzultációt követően állítják össze. A Bizottság és az Ügynökség adott esetben hozzáférést biztosít a harmadik feleltől származó kereskedelmi adatokhoz.
3. A módszertan iránymutatást nyújt a költség-haszon elemzéshez szükséges hálózati és piaci modell kidolgozásával és használatával kapcsolatban.
4. A költség-haszon elemzést a különböző elemzett projektkategóriák tekintetében a költségek és a haszon összehangolt értékelése alapján kell elvégezni, legalább az 1. pontban szereplő időszak esetében.
5. A költség-haszon elemzés legalább az alábbi költségeket figyelembe veszi: tőkekiadás, a projekt műszaki élettartama során felmerülő üzemeltetési és karbantartási kiadások, valamint adott esetben leszerelési és hulladékgazdálkodási költségek. A módszertan iránymutatással szolgál a számítások során használandó leszámítolási kamatlábakról.
6. A villamosenergia-átvitel és -tárolás terén a költség-haszon elemzésnek figyelembe kell vennie legalább a 714/2009/EK rendelet 13. cikkének alkalmazásából következő hatásokat és ellentételezéseket, a IV. mellékletben meghatározott mutatókra gyakorolt hatásokat, illetve a következő hatásokat:
  - a) a projekt műszaki élettartama során az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és a szállítási veszteségeket;
  - b) az új termelési és átviteli beruházásoknak a projekt műszaki élettartama során várható költségei;
  - c) működési rugalmasság, ideértve az áram- és kiegészítő szolgáltatások szabályozásának optimalizálását is;
  - d) a rendszer tűrőképessége, beleértve a katasztrófákkal és az éghajlati hatásokkal szembeni tűrőképességet, valamint rendszerbiztonság, különösen a 2008/114/EK irányelv szerinti európai kritikus infrastruktúrák esetében.

7. A földgáz esetében a költség-haszon elemzésnek figyelembe kell vennie legalább a piaci vizsgálat eredményeit, a IV. mellékletben meghatározott mutatókra gyakorolt hatásokat és az alábbi hatásokat:
  - a) a katasztrófákkal és az éghajlati hatásokkal szembeni tűrőképesség, valamint rendszerbiztonság, különösen a 2008/114/EK irányelv szerinti európai kritikus infrastruktúrák esetében;
  - b) a gázhálózat túlterhelése.
8. Az intelligens hálózatok esetében a költség-haszon elemzésnek figyelembe kell vennie a IV. mellékletben meghatározott mutatókra gyakorolt hatásokat.
9. A 6–8. pontban említett mutatók vizsgálatára alkalmazott részletes módszert a tagállamokkal és valamennyi érdekelt képviselői szervezeteivel folytatott hivatalos konzultációt követően dolgozzák ki.
10. A módszertan meghatározza az alkalmazandó beviteli adathalmaz alapján elvégzendő elemzést, a hatásokat az egyes projektekkel együtt és azok nélkül is meghatározva. Egy adott projekt vizsgált területe magában foglalja valamennyi olyan tagállam és harmadik ország területét, amelyek területén projekt épül, a velük közvetlenül szomszédos tagállamok és minden más olyan tagállam területét, amelyekre a projekt jelentős hatást gyakorol.
11. Az elemzés során meghatározzák, hogy a projekt nettó hatása mely tagállamokban kedvező (kedvezményezett), illetve kedvezőtlen (költségviselő). Valamennyi költség-haszon elemzésnek tartalmaznia kell a beviteli adathalmazra vonatkozó érzékenységi elemzéseket, az azonos vizsgált területen folyó különböző projektek üzembe helyezésének dátumát és az egyéb releváns paramétereket.
12. A szállítási/átviteli rendszerek, a tárolórendszerek üzemeltetői, illetve a cseppfolyósított és stírtett földgáz termináljainak üzemeltetői és az elosztórendszerek üzemeltetői megosztják egymással a módszertan kidolgozásához szükséges információkat, a kapcsolódó hálózati és piaci modelleket is ideértve. A más szállítási/átviteli- vagy elosztórendszer-üzemeltetők nevében információt gyűjtő átviteli- vagy elosztórendszer-üzemeltetőnek vissza kell juttatnia az adatgyűjtés eredményét a részt vevő átviteli- vagy elosztórendszer-üzemeltetőkhöz.
13. A 11. cikk (8) bekezdésében említett közös villamosenergia- és földgázhálózati és -piaci modell esetében az 1. pont szerinti beviteli adathalmaznak ki kell terjednie az $n + 10$, $n + 20$. és $n + 30$. évre, és a modellnek lehetővé kell tennie a teljes körű gazdasági, társadalmi és környezeti hatásvizsgálatot, különösen olyan külső költségek tekintetében, mint amilyenek az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokkal, a hagyományos légszennyező kibocsátásokkal vagy az ellátásbiztonsággal kapcsolatos költségek.

VI. MELLÉKLET

AZ ÁTLÁTHATÓSÁGRA ÉS A LAKOSSÁG BEVONÁSÁRA VONATKOZÓ IRÁNYMUTATÁSOK

1. A 9. cikk (1) bekezdésében említett eljárási kézikönyvnek legalább az alábbiakat meg kell határoznia:
  - a) az érintett közös érdekű projektek különböző típusaira vonatkozó határozatok és vélemények alapjául szolgáló alkalmazandó jog, ideértve a környezetvédelmi jogot;
  - b) a meghozandó alkalmazandó határozatok és vélemények;
  - c) a hatáskörrel rendelkező hatóság, más érintett hatóságok és a főbb érdekeltnek neve és elérhetősége;
  - d) a munkafolyamat, a munkafolyamat egyes szakaszainak ismertetése, a hozzá tartozó indikatív időkeret és a döntéshozatali folyamat tömör összefoglalása;
  - e) a határozat iránti kérelemmel együtt benyújtandó dokumentumok körével, szerkezetével és részletességével kapcsolatos információk, egy ellenőrző listát is beleértve;
  - f) a nyilvánosság e folyamatba történő bevonásának szakaszai és eszközei.
2. A 10. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott részletes ütemtervnek legalább a következőket tartalmaznia kell:
  - a) a meghozandó határozatokat és véleményeket;
  - b) a várhatóan érintett hatóságokat, érdekelt feleket és lakossági csoportokat;
  - c) az eljárás egyes szakaszait és azok időtartamát;
  - d) a főbb elérendő eredményeket és ezek határidejét, tekintettel a meghozandó átfogó határozatra;
  - e) a hatóságok által tervezett forrásokat és az esetleges további forrásigényeket.
3. Az engedélyezési eljárásban való lakossági részvétel növelése, illetve a nyilvánosság előzetes tájékoztatása és a vele folytatandó párbeszéd biztosítása érdekében az alábbi elvek alkalmazandók:
  - a) A közös érdekű projekt által érintett érdekelt feleket, többek között az érintett nemzeti, regionális és helyi hatóságok, a projekt közelében élő földtulajdonosok és polgárok, a lakosság és a lakossági szövetségek, szervezetek vagy csoportok részére kimerítő tájékoztatást kell nyújtani, és nyitott és átlátható módon már a kezdetektől fogva konzultálni kell velük, amikor a nyilvánosság esetleges aggályait még figyelembe lehet venni. A hatáskörrel rendelkező hatóság adott esetben aktívan támogathatja a projektgazda által végzett tevékenységeket.
  - b) A hatáskörrel rendelkező hatóságok gondoskodnak arról, hogy a közös érdekű projektekkel kapcsolatos nyilvános konzultációs eljárásokat lehetőség szerint összecsoportosítsák. Az egyes nyilvános konzultációk során az eljárás adott szakasza szempontjából minden fontos kérdésre ki kell térni, és minden, az adott eljárási szakasz szempontjából releváns kérdést csak egy nyilvános konzultáció alkalmával kell tárgyalni; ugyanakkor egy adott nyilvános konzultációra több földrajzi helyszínen is sor kerülhet. A nyilvános konzultációról szóló értesítésben világosan feltüntetik az adott nyilvános konzultáción tárgyalni kívánt kérdéseket.
  - c) Észrevételek és kifogások kizárólag a nyilvános konzultáció kezdetétől a határidő lejártáig fogadhatók el.
4. A lakossági részvétel terve legalább az alábbiakra vonatkozó információkat tartalmazza:
  - a) az érdekelt és érintett felek;
  - b) a tervezett intézkedések, a kérdéssel foglalkozó találkozók javasolt általános helyszínét és időpontját is ideértve;
  - c) az ütemterv;
  - d) az egyes feladatokhoz rendelt emberi erőforrások.

5. A pályázati anyag benyújtását megelőzően tartandó nyilvános konzultációval összefüggésben az érintett felek legalább:
- a) közzétesznek egy legfeljebb 15 oldalas tájékoztató füzetet, amelyben világos és tömör áttekintést adnak a projekt céljáról és előzetes menetrendjéről, az alternatív útvonalat figyelembe vevő, továbbá a várható, többek között határokon átnyúló hatásokról és az ezek enyhítését célzó lehetséges intézkedésekről is rendelkező nemzeti hálózatfejlesztési tervet, amelyet jóval a konzultáció előtt közzétesznek; e tájékoztató füzet felsorolja továbbá a 18. cikkben meghatározott átláthatósági platform és az 1. pontban említett eljárási kézikönyv internetes címeit;
  - b) a 9. cikk (7) bekezdésében említett internetes oldalon keresztül és más megfelelő tájékoztatási eszközök segítségével minden érdekeltet tájékoztatnak a projektről;
  - c) az érintett érdekelt felek részére írásbeli meghívót küldenek az aggodalomra okot adó esetekkel kapcsolatos egyeztetés céljából rendezett találkozókra.
6. A projekt internetes oldalán legalább az alábbiak elérhetők:
- a) az 5. pontban említett tájékoztató füzet;
  - b) legfeljebb 50 oldalas, közérthető nyelven írott és rendszeresen aktualizált összefoglaló, amely ismerteti a projekt aktuális állapotát és frissítés esetén egyértelműen megjelöli a korábbi változathoz képest történt változásokat;
  - c) a projekt és a nyilvános konzultáció terve, egyértelműen feltüntetve bennük a nyilvános konzultációk és meghallgatások időpontját és helyszínét, valamint a meghallgatások szempontjából lényeges témákat;
  - d) azon személy elérhetősége, akihez az összes pályázati dokumentum beszerzésével kapcsolatos igénnyel lehet fordulni;
  - e) elérhetőség a nyilvános konzultációk során felmerülő észrevételek és kifogások benyújtásához.
-

Az Európai Bizottság nyilatkozata a közös érdekű projekteknek a transzeurópai energiaiinfrastruktúrákkal összefüggésben nyújtott uniós pénzügyi támogatásra való jogosultságáról (a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ V. fejezete)

A Bizottság hangsúlyozza, hogy fontosnak tartja, hogy az uniós és a nemzeti forrásokból származó támogatások a kivitelezési munkákhoz nyújtott támogatásokat is magukban foglalják annak érdekében, hogy megvalósíthatók legyenek az energiaforrások, az ellátási útvonalak és az ellátást biztosító partnerek diverzifikációját növelő közös érdekű projektek. A Bizottság fenntartja magának a jogot, hogy a közös érdekű projektek végrehajtásának nyomon követése során nyert tapasztalatok alapján ez irányú javaslatokat tegyen a transzeurópai energiaiinfrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról szóló rendelet 17. cikkében előírt jelentés keretében.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 39. oldalát.

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU